

અંક.

પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.

પૃષ્ઠાંક.

૧	અરે તુમ જપો મંત્ર નવકાર૦ ધન. ...	૧...
૨	સરક જા કુમતિ નાર કાલી તેરી૦ ધન. ...	૨...
૩	શીશ નિત નમું નાભિનંદન ચરણ૦. ...	૩...
૪	ખોલત હૈયા મેરા હસકર ચઢાવું૦....	૪...
૫	સમજ મન મેરા મતવાજા તુઝે નહીં૦. ...	૫...
૬	કીયા મેં ગણધર પ્રેમપતિ, મુઝે વરદા૦. ...	૬...
૭	ખિચટ ઘટ દુરગતકા ભારી નીર જ્યાં૦. ...	૭...
૮	ચેત નર નિગોદકા ખામી કરાઈ જગમેં૦. ...	૮...
૯	અફસ નર તેરી જિંદગાની શીખ સૂત્રોંકી૦. ...	૯...
૧૦	સફલ નર તેરી જિંદગાની શીખ સૂત્રોંકી૦. ...	૧૦...
૧૧	ચલ ચેતન અખ બિહાર અપને જિન મં૦. ...	૧૧...
૧૨	તુમ ભજો જિનેસર દેવ મુગતિ પદપાઈ....	૧૨...
૧૩	કળ દેખું જિનવર દેવ જગત ગુરુ ગ્યાની. ...	૧૩ ૪
૧૪	એક જિનવરકા નિજ નામ હૈયામેં લેના. ...	૧૪ ૫
૧૫	ખબર નહીં આ જુગમેં પલકી રે... ...	૧૫ ૬
૧૬	હારે તું કુમતિ કલેસણુ નાર લગી કયું કેડે. ...	૧૬ ૬
૧૭	તુમ તજો જગતના પ્યાલે બિચકા મોખાં પૂરીકર ને ...	૧૭ ૭
૧૮	સુગુરકી શીખ પૈયે ગમરતાં રોઝાના પમાલિ ...	૧૮ ૮
૧૯	તું બિચકા સાંભળુ જગતમેં બિચકા સખ૦. ...	૧૯ ૯
૨૦	સુદૃતકી ખાત તેરે કાથ રતિ નારહીર. ...	૨૦ ૧૦
૨૧	અને હારે લાભ નહીં લીધો જિનેદ ભજકે શિ ...	૨૧ ૧૧

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૨૨	તજો કામ મદ માન લાવે જિનવર ગુણગાનાં....	૧૨
૨૩	અગમ પંથ જનાં હે માર્ગે અગમં	૧૨
૨૪	સુરગ આસ મત કરે કલેસી કુમતિ સંગ છાયો...	૧૩
૨૫	અરી અરી માઘ મેરો નેમ ગયો ગિરનાર, કિસે જાઘં...	૧૪
૨૬	સજન સમજવો અપને મનકુંરે, સજં... ..	૧૫
૨૭	અખલા હું અજાણુ લાલ તેરે દરસનકી ભૂખીં. ...	૧૬
૨૮	અને હારે પિયા બિન જુર જુર મેં જુર જુર હુધ પૂતી.	૧૭
૨૯	સજ્જન બિન ગુના તજી હમકું સતી રાજીં.	૧૮
૩૦	તુમ તજકર રાજીલ નાર, તજ્યા સખં.	૧૯
૩૧	દે ગયા દગા દિલદાર સુનો મેરી માર્ગ, ...	૨૦
૩૨	શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું એસે ધ્યાની. ...	૨૧
૩૩	અખ સદા નમું સરસતી તેરી કીરતકું.	૨૨
૩૪	શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનેસર અરજ સુનોં. ...	૨૩
૩૫	મૂલક બિચ મગસી પારસકા બજ રાંડાંકા. ...	૨૩
૩૬	મન સુણરે તેરી સફલ ઘડી આવક કીં.	૨૪
૩૭	સિદ્ધ સરપી સદા પદ તેરો તૂં મૂરખ કલાં.	૨૫
૩૮	આપ સમજકા ઘર નહીં પાયા દૂજાંકું કયાં. ...	૨૫
૩૯	જીન ગયો નરભવકો અવસર નહિં સું.	૨૬
૪૦	આગુણ કબ લગ કહું દિલ તેરા.	૨૭
૪૧	ગઈ સખ તેરી શીલ સમતા, લપટ રહી નારં.	૨૭
૪૨	સદા નમું જિનરાજ અરનકું કીયો જગતમેં.	૨૮
૪૩	કૃપા કરો સંખેસર સાહેબ, ગુણધામીં.	૨૯
૪૪	બંદત હે દોષ સમેત શિખરકું દુરગતિ કીં.	૨૯
૪૫	સુણજો બાતાં રાવ સદાશિવ મત ચડ જનાં ધૂલેવે. ...	૨૯
૪૬	જમત ભવિક કજ મહેર અનંત ગુન તેજં.	૩૦
૪૭	તુમ સમુદ્ર વિજયકા તન અરજ સુન લીજો.	૩૨

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૪૮	આનંદ વરતે મંગલ પ્રભુ નામ લીલા.	૩૩
૪૯	દુઃખ દુષ્ટા ભુગતા હુઓ નરકવાસી.	૩૩
૫૦	બ્રહ્મ પદવી જીત હુતા ભેષધારી.	૩૪
૫૧	કુળપ જપતાં ઘણો કાલ ખોયો.	૩૫
૫૨	તેમનાથ જિનવરકો બદન મુખ નિરખું કૈસેરી.	૩૫
૫૩	સુણો સખીરી રંગ મહેલમેં મેં શીરતીથી દીવાની.	૩૫
૫૪	મેરે દિવકે મહેરમ તુંહી શ્રીનાભિનંદન.	૩૬
૫૫	ઋષભ દેવ તું ખડા દેવ હે દેખનેકી ગત હેન્યારી.	૩૭
૫૬	ખડા ખડા પ્રભુ અરજ કરતા સમરણ કરતા સખ તેરા.	૩૮
૫૭	અરિહંતજીકે સમવસરણમેં ચોશઠંદર આનખડે.	૩૯
૫૮	ગિરિવરકું ગયે ગુરગ્યાની, રાજુલ મનં	૪૦
૫૯	પારસ પૂજન જોગ જગતમેં મગસીકે મ્યાને.	૪૦
૬૦	દગા દે ગયા પતિ ગિરનારી કહોરે માર્છ કૈસેં.	૪૧
૬૧	મેં નિત્ય નમાવું શીશ સાધ સંતનકું.	૪૨
૬૨	અનંત બડી જિનરાજ જગતપતિ ચરનં.	૪૨
૬૩	મરણ મથ કૂપ કોન જાને ફિરે તજ મૂલં.	૪૪
૬૪	બલ જાવોરે મુસાફર ચાર પ્રીત સખ તેરી.	૪૪
૬૫	આયો અખ સમકિતકે ઘરમેં, પડે નહીં.	૪૫
૬૬	નમું નમું મેં ગુર નિયંથકું વે જિનમુદ્રાધારી હૈ.	૪૬
૬૭	તણું તણું મેં જીન કુગુરકું કનક કામિની ધારીહૈં.	૪૬
૬૮	ચતુર પરનારી મત નિરખો શ્રાવણ કેરી રેનં.	૪૬
૬૯	કોન જગતમેં તારા ચેતન, કોન જગતમેં.	૪૭
૭૦	જગતમેં નવપદ જયકારી પૂજતાં રોગ ટલે ભારી.	૪૭
૭૧	શહેર જીનેમેં શાંતિ બિરાજે અંગ ભરં.	૪૮
૭૨	ધર સુમતિસેં ધ્યાન ચેતન સંવરમેં રખનાં.	૪૯
૭૩	ઋષભ દેવ મહારાજ કેસરીયા બેઠા પાહાડોમેં.	૫૧

અક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૭૬	શાગુણ મહીના ફાગમે હોરી ખેલનાં.	૫૧
૭૫	કુમતિકી સંગત નાહિ કરિયે રે કુમતિં. ...	૫૨
૭૬	શાંતિનાથ મહારાજ બિરાજે માંડવગઢ માંહે. ...	૫૩
૭૭	તેરી સુરત સોહૈણી દેખ, મેરા મન હરખે.	૫૩
૭૮	સિદ્ધ નમો અરિહંત નમો વલી આયં. ...	૫૪
૭૯	માતા ત્રિશક્તા મૂલાવે નંદનકું રે. ...	૫૪
૮૦	ગિતમ છવ જદ બિદર આયે. ...	૫૫
૮૧	ભાઇ કલકી ખયર નહીં કીસી ઘડીમેં. ...	૫૭
૮૨	સિદ્ધગિરિ રે સિદ્ધગિરિં. ...	૫૮
૮૩	ભવ દવ દહન નિવારવા.	૬૦
૮૪	અજિત જિન ગિપમા ભારી, ધનં.	૬૦
૮૫	ચેત ચતુર નર કહત સદ્ગુર કિસિવિધં.	૬૦
૮૬	તુમેં નિરંજન નાથ હમારા.... ...	૬૨
૮૭	શ્રીકૃષ્ણનાથ કરમકાઠ મુક્તિ મોજપાયા.	૬૨
૮૮	શ્રીનેમિ નિરંજન આલપણે અલ્હચારી. ...	૬૨
૮૯	ગુણવંતા શ્રી જિનરાય સભાયે આવે. ...	૬૩
૯૦	હરખ્યો હરિ નિજ ચિત્ત સભામે આવે.... ..	૬૩
૯૧	મલ્યો જદવ કેરો વૃન્દ છપન કુલ કોડે.	૬૪
૯૨	અગડ્યમ્ અગડ્યમ્ વાજે ચોઘડા સવાઈડંકા સાહેબકા...	૬૫
૯૩	શ્રીવીતરાગ જિન દેવ નમું શિરનામી.	૬૭
૯૪	પ્રભુ કરો સેવ ચિત્ત લાય જાય અધ તેરા. ...	૭૦
૯૫	મંજન ચીર તિલક આઘંત ચતુર સણુગારં....	૭૧
૯૬	સુણો શ્રી જૈનધર્મ ભવિષ્યાણી આતમવાણીં	૭૨
૯૭	આદિકરન આદિનગત આદિ જિણુંદજિનરાજ, કેસરીયાજીની મહોટી લાવણી દીપવિજયજીની કરેલી.	૭૪
૯૮	તેમ નાથ મોરી અરજ સુનીજે મેં હું દાસી ચરનોકી.	૮૦

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૯૯	તેના ગાવત રંગચંગશું, જ્ઞાનધ્યાનમેં ખૂબ ખડા...	૮૧
૧૦૦	પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં. ...	૮૧
૧૦૧	પ્રભુપારસ ભજલે ભાઈ, જ્ઞાન ધ્યાન સમઠ. ...	૮૩
૧૦૨	પ્રભુપાસજિણુંદા, દરિસન દેખી આણુંદા....	૮૪
૧૦૩	સત્યધર્મકું છોડ અધર્મમેં પડનાં નાં ચાહિયેં. ...	૮૬
૧૦૪	મેરો વાલમ વનમેં ગયોરી, મા મેરો વાલમઠ. ...	૮૬
૧૦૫	નિર્દનકા ધનવાન હુવા તખ. દાન પુણ્ય કરનાં ચાહિયેં. ...	૮૭
૧૦૬	મેરા હઠમત કર રે જનની, મેં જાગી ગિરનાર.	૮૮
૧૦૭	કહે બિભીપણ સુન ભાઈ રાવણ, અરજ કરું. ...	૮૮
૧૦૮	સુણિયો રે સુણિયો સુગુણ તમે, જો ચાહો ભવજલઠ....	૮૯
૧૦૯	સુણો સયાણે એસે સાંઈ સલૂણા, ઘડી ઘડીઠ ...	૯૦
૧૧૦	ગયો મહેલકા ખેલ, સખી મોહે જિજડ હોય લાગે. ...	૯૧
૧૧૧	નેમજી જન બની ભારી, દેખનકું આયે નર નારી. ...	૯૨
૧૧૨	સરસતી માતા સુમનિકી દાતા, તુંહી વિધાતાઠ....	૯૪
૧૧૩	અરજ હમારી સુનો દિનપતિ, કૌન ભાંતિ તિરનાં. ...	૯૫
૧૧૪	સદગુરજી મહારા સરણે આયાકી લજ્જઠ. ...	૯૬
૧૧૫	દેખ પરાધ રીત રેવે ક્યું હોસું રે. ...	૯૬
૧૧૬	એ કર જોડી શીશ નમા કે ગુન ગાઈ અખ મેં તેરે. ...	૯૭
૧૧૭	સુનિયોરે પ્યારે બાત હમારી સખ કોજી નરનારી. ...	૯૭
૧૧૮	સકલ સુખદાયક નરનારી. નવપદજીની લાવણી...	૯૮
૧૧૯	આરતિ કરું શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુકી. ...	૯૯
૧૨૦	આદિ જિનેસર કિયો પારણો. ...	૧૦૦
૧૨૧	છાહી ઘટા ગગનમેં કારી. ...	૧૦૦
૧૨૨	શ્રી અજિતનાથ મહારાજ....	૧૦૧
૧૨૩	કંકરકું શંકર કર માને. ...	૧૦૨
૧૨૪	શ્રી શંખેશ્વર ગામ બિરાજે અદ્ભુત મહિમા હે જિનકા...	૧૦૨

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧૨૫	દુરભતિ દૂર ખડી રહોરી. ...	૧૦૨
૧૨૬	ચતુરનર દિલકું સમગ્નનાં....	૧૦૪
૧૨૭	સુગુણનર શ્રીગિન ગુણ ગાનાં. ...	૧૦૪
૧૨૮	પીયા ચલા ગિરિવરકું એ લાવણી પાઠાંતરે ૮૮ માં પૃષ્ઠમધ્યે છે.	૧૦૪
૧૨૯	પોઢો પોઢોજી ઋષભ વિહારે. ...	૧૦૫
૧૩૦	સાહિબા શ્રી સીમંધર સાહિબા સ્તવન. ...	૧૦૫

શ્રી સામવંદ ધ્યાનમંદ જૈન શાસ્ત્ર પ્રાદ્ય

અથ

શ્રી લાવણી સંપ્રદ પ્રારભ.

પ્રથમ શ્રી જિનદાસજી કૃત ધનો.

॥ અરે તુમ જપો મંત્ર નવકાર, ઉનસેં ઉતરોગે ભવપાર ॥ હોય
તેરી કાયાકો ઓધાર, સફલ કરવે અપનો અવતાર ॥ ધ્યાન તુમ
મનમેં ધરો નરનાર, ખાણુ દુઃખકી એ હે સંસાર ॥ કરો પ્રભુ ન્યાલ
અબ જિનદાસ, રખો પ્રભુ મુઝં ચરણોંકે પાસ ॥ ૧ ॥

॥ સરકળ કુમતિ નાર કાલી, તેરી સંગતસેં ગઈ લાલી ॥ સોખત
સમતાકીમેં ટાલી, આતમા તપમેં નહીં ધાલી ॥ અનંત ભવ વીત
ગયા ખાલી, વેદના નિગોદકી જાલી ॥ અમરપદ જિનદાસ માગે,
સદા પદ પ્રભુજીકું લાગે ॥ ૨ ॥

॥ શીશ નિત નમું નાભિનંદન, ચરણુ પર ચડે કેસર ચંદન ॥
કરત સખ ઇંદ્રાદિકબંદન, કટત હે કરમોંકા ફંદન ॥ સાધ્યો તેં શિ-
વપુરકો સાધન, સર્વ જીવનકું સુખકંદન ॥ જિનંદ ગુણુ જિનદાસ
ગાવે, શીશ ચરણોંસેં નમાવે ॥ ૩ ॥

॥ બોલત હૈયા મેરા હસકર, ચઢાવું ચંદન ચૂલા ધસકર ॥ પેઠા
મેં ધમોંમેં ધસકર, પાપ દલ દૂર ગયા ખસકર ॥ ચેતન હુવા ખડા
કમર કસકર, હઠાયા કમોંકા લશકર ॥ શ્રી જિનરાજ ઝિહાઝ ખાસા,
શરણુ જિનદાસ લીયા ખાસા ॥ ૪ ॥

॥ સમજ મન મેરા મતવાલા, તુઝેં નહિ કોઈ હટકણુવાલા ॥
વસ્થા તેરે હૃદયે કુચુર કાલા, દિયા તેં સુર ગતિકું તાલા ॥ ફેરતો
મમતાકી માલા, વાલતો ભગવંત પર ભાલા ॥ દયાસેં દે દિયા તાલા,
દેખો જિનદાસકા ચાલા ॥ ૫ ॥

॥ ક્રીયા મેં ગણુધર પ્રેમપતી, મુજે વરદાયક હે સરસતી ॥ કૈરી
નિર્મલ નિર્ઐથ મતિ, પૂંઠ પર ખડે જગતા જતિ ॥ મુજે બલવંત
ભઈ સોલસતી, મિટી મેરી દુર્ગતકી સખગતિ ॥ ઐસા ધન જિન-
દાસ ગાવે, અચલ પદ ભક્તિસેં પાવે ॥ ૬ ॥

॥ બિકટ ઘટ દુરગતકા ભારી, નીર જ્યાં ભરતિ કુમતિ નારી ॥
બરછી ઉન નૈનોંકી મારી, કુખ્યા કેઈ કામી સંસારી ॥ ઈનોંકી હો
રહી ખૂઆરી, જાંત્યા કોઈ સત્ય ધરમધારી ॥ પ્રભુ તુમ પરમારથ
પાયા, શરણુ અખ જિનદાસ આયા ॥ ૭ ॥

॥ ચેત નર નિગોદકા આસી, કરાઈ જગમેં તેં હાંસી ॥ કુમ-
તિકી પડિ ગલે ફાંસી, સુમતિસું રખી હે ઉદાસી ॥ કુમતિ બસી
સેજ ખાસી, માન રહ્યો મમતાકું માસી ॥ હીયો ખોલ અરિહંતકો
પરખો, કરો જિનદાસ આપ સરખો ॥ ૮ ॥

॥ અફલ નર તેરી જિંદગાની, શીખ સૂત્રોંકી નહીં માની ॥ ક્રીયા
નહીં ગુરૂ નિર્ઐથગ્યાની, કાનસેં લગી કુમતિ રાની ॥ જગતમેં ઉતર
ગયા પાની, ગતિ તેરી દુરગતકી ઠાની ॥ સેવક તોરા જિનદાસ
બાળે, સુધારોગે તુમહી કાળે ॥ ૯ ॥

॥ સફલ નર તેરી જિંદગાની, શીખ સૂત્રોંકી તેં માની ॥ ક્રીયા
નિજ ગુરૂ નિર્ઐથગ્યાની, કાનસેં લગી સુમતિ રાની ॥ જગતમેં અ-
ધિક ચઢ્યો પાની, ગતિ તેરી સુરગતકી ઠાની ॥ સેવક તેરા જિ-
નદાસ બાળે, સુધારોગે તુમ હી કાળે ॥ ૧૦ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ ચલ ચેતન અખ ઊઠકર અપને, જિનમંદિર જઈયેં ॥ કિસીકી
ભૂંડી ના કહિયેં, કિસીકી ખૂરી ના કહિયેં ॥ ચલ ॥ એ આંકણી ॥
ચરણુ જિનવરજીકા ભેટો ॥ ચર ૦ ॥ ભવભવ સંચિત પાપ કરમ
સખ, તન મનકા મેટો ॥ સુકૃત કીજેં મહારાજ ॥ સુકૃત ॥ જિ-

नवरका गुणु लज्ज लीजें, समझि लखत ब्रह्मदयागुणु लखत निज
 लज्जिको लखियें रे ॥ लख० ॥ यल० ॥ १ ॥ **मिठोरे वि, लखीके,**
 थडाई ॥ करो० ॥ तज ताभस तन मनकी सुमता, सें रहेंनां लाई ॥
 रीतसैं ओलो, मेरी जन ॥ रीत० ॥ आतम समतामें तोलो, मत
 भरम पारका ओलो, भौन कर तन मनसैं रहियें रे ॥ भौन० ॥
 यल० ॥ २ ॥ जेअन दिन बार तणुा संगी रे ॥ जेअन० ॥ अंत
 समय चेतन छं काये, काया पडि नंगी ॥ प्रीत सथ तूटी, मेरी
 जन ॥ प्रीत० ॥ आछिआकी अरथी झूटी, चेतनसैं काया पूटी, सुअ
 दुअ आप किया सखियें रे ॥ सुअ० ॥ यल० ॥ ३ ॥ नगतसैं रहेंनां
 छेदासी रे ॥ नग० ॥ परअ्या में जिनराज डरो, मेरी दुरगतकी
 क्षांसी ॥ तले सथ धंदा, मेरी जन ॥ तले० ॥ जिनवर सुअ पू-
 नम अंदा, जिनदास तुमारा अंदा, मेरे अेक जिनदरशन सखियें
 रे ॥ मेरे० ॥ यल० ॥ ४ ॥ ॥ १ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ तुम लजे जिनेसरदेव, सुगतिपदपाई ॥ सुगति० ॥ अथ
अथल अथंडित न्योत, सदा सुखदाई ॥ अ० आंकण्डी ॥ में इत्यो
बोरासीभांछे, लूद्यो में लरम ॥ लूद्यो० ॥ भडारे उद्ये अनंता
दुःख, आंध्यां नथ करम ॥ में कदियेक ह्वा रंक, किरयो तन
शरम ॥ किरयो० ॥ अइ कदियेक रान्त लयो, गरथको गरम ॥ नथ
गरव आणुकर आद्यो, पारका भरम ॥ पार० ॥ पणु निरमल
जुगमें जैन, कीयो नडीं धरम ॥ अथ मनथ जनममें येत, घडी
सुल आई रे ॥ घडी० ॥ अथ० ॥ १ ॥ में सुर नरका सुख वार,
अनंती पाया ॥ अन० ॥ भडारे शिव सभताका सूख, हाथ नडीं
आया ॥ में कुगुइने कुदेव, लला कर ध्याया ॥ लला० ॥ में उलन्यो
अनादि अग्यान, विषय लोग लाया ॥ में पड्यो दोलके इंद, जेउतो
भाया ॥ जेउ० ॥ पणु लग्यो अंत नथ आय, कालने आया ॥

અથ પરિહર સથ પરમાદ, ધર્મ કર ભાઈ રે ॥ ધર્મં ॥ અથ ॥ ૨ ॥
 અથ દુરલભ અવસર લાહી, તું સુકૃત કર રે ॥ તું સુકૃં ॥ અથ
 દાનશીયલતપભાવ, હીયામેં ધર રે ॥ તું કરમકી માલા કાટ, પાપ
 પરિહર રે ॥ પાપં ॥ અથ વારવાર કહું તોહે, જગતસેં તર રે ॥
 તું નિરમલ નયણું દેખ, નરકસું ડર રે ॥ નરં ॥ તું શીખ સુગુરકી
 માન, અગ્યાની નર રે ॥ અથ પરમીયા કર જાન, બેનને માઈ રે
 ॥ બેનં ॥ અથ ॥ ૩ ॥ અથ જિનવર મુઝ મન ભાયો, સદા
 ગુણુ ગાઠિં ॥ સદાં ॥ અથ ઇતની કિરપા કરો, નરક નહીં જાઠિં ॥
 અથ ભવ ભવમાંહીં દેવ, જિનેસર પાઠિં ॥ જિનેં ॥ મેં મન વચ
 કાયા કરી, ચરણ ચિત્ત લાઠિં ॥ એ દયા ધરમ હિતકાર, સદા મેં
 ચાઠિં ॥ સદાં ॥ એ ચોરાસીકે માંહે, પ્રેર નહીં ચાઠિં ॥ યું ચરજ
 કરે જિનદાસ, કીરત એ ગાઈ રે ॥ કીરતં ॥ અથ ॥ ૪ ॥ ૨ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ કથ દેખું જિનવર દેવ, જગતગુર ગ્યાની ॥ જગં ॥ કોઈ
 આપ સમે નહીં ઓર, જો અંતરધ્યાની ॥ એ આંકણી ॥ અથ
 વિષમ વન સંસાર, જગતમેં ભટકયો ॥ જગં ॥ મુઝે અનમત ને
 લેજાય, નરકમેં પટકયો ॥ અથ લહું દરિશન જિનવરકા, એ દિન
 કથ જાગે ॥ ઓં ॥ મુઝ મનકી વંછિત આસ, અધિક સથ પૂગે ॥
 અથ જિન દરશન ધિન નયન, ઝરે મુજ પાની ॥ ઝરેં ॥ કોઈં ॥ ૧ ॥
 થારે કુગુરકો ઊપદેશ, હીયામેં છાયો ॥ હીયાં ॥ પણુ સરસ ભેદ
 સમકિંકો, જીવ નહીં પાયો ॥ અથ જૈન ધર્મ નિજ માલ, મૂરખ
 મત જોવે ॥ મૂરખં ॥ એ સુમતિ સુરગકો પંથ, અમરગત હોવે ॥
 અથ દુર્લભ જિન ભક્તિકી લહિ નિજ ટાની ॥ લહીં ॥ કોઈં ॥ ૨ ॥
 અથ સુરનર ગાવે ગીત, અજખ જડ લાગી ॥ અજખં ॥ જિહાં
 નાયત નૃત્ય અનેક, આલસકું ત્યાગી ॥ અથ મોહત મન નરપતિક,
 જગનધુનિ ગરજે ॥ ગગં ॥ એ જિનવર મહિમા અનંત, ધ્યાન

દિલ ધરજે ॥ એસી અધિક પાછી જિનદાસી રહે, સુનૌ પાછી
 ॥ મેરે ॥ કોઇ ॥ ૩ ॥ અથ જિન ચરણોસે રંગે, અધિક દિલ લાગે ॥
 અધિક ॥ મેં પેસ્યો જિન ગુણ અજળ, સુરંગી વાઘો ॥ આ સફલ
 ઘડી સમકિતકી, હાથ અથ આઇ ॥ હાથ ॥ મેં ગગન ગમનકી
 પાંખ, અમૂલક પાઇ ॥ અથ ખોલત યું જિનદાસ, સુનો જિનયાની
 ॥ સુનો ॥ કોઇ ॥ ૪ ॥ ॥ ૩ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ એક જિનવરકા નિજ નામ, હીયામેં લેનાં ॥ હિયાં ॥
 અથ લગી લગન જિનવરસેં, આપ ખુશ રહેનાં ॥ સદા ખુશ રહેનાં ॥
 ॥ એ આંકણી ॥ અથ નિરખું જિન દીદાર, દરસ કંથ પાછાં ॥ દરં ॥
 જગમેં જિનવર નિજનામ, નિરંજન ધ્યાણાં ॥ અથ રહે નયન લો-
 ભાય, હિયો નિત ફરકે ॥ હિયોં ॥ મોહે જિનદર્શનકી આસ, પાપ
 સથ સરકે ॥ અથ સુરપતિ નિરખત રૂપ, નજર ભર નેનાં ॥ નજરં ॥
 અથં ॥ ૧ ॥ અથ મિટયો મરણુ ભવ ભવકો, આસ મુઝ પૂરો
 ॥ આસં ॥ મેં જપું જિણુંદકો નામ, મેલું નહીં દૂરો ॥ એ ધન-
 ધાતિ ધાલે ઘેર, કરમ સથ ચૂરો ॥ કરં ॥ મેં દુરગતિ ભમતાં
 આયો, આપ હજૂરો ॥ અથ શુભ નજરાં મુઝ નિરખ, મુગતિ
 પદ દેનાં ॥ મુગં ॥ અથં ॥ ૨ ॥ અથ હે હીરાકી ખાન, ગ્યાન
 નિજ કરણી ॥ ગ્યાનં ॥ એ મુગતિ પંથ દાતાર, સુમતિકી ધરણી
 ॥ અથ શુકલ ધ્યાનકી પેડી, ચઢા નીસરણી ॥ ચઢાં ॥ એસા જ-
 ગમેં સંત સુજન, મુક્તિ પદ વરણી ॥ અથ આપો મયા કર કરકેં,
 અમર સુખ ચેનાં ॥ અમરં ॥ અથં ॥ ૩ ॥ અથ બૈકે કંઠે મેં
 મોજ, આનંદ કે ધરમેં ॥ આં ॥ મેં પરખ્યા શ્રીજિનરાજ, જગત
 કુણુ ભરમે ॥ મેં દુઃખ ભોગતાહું અનંત, કરે કુણુ લેખો ॥ કરેં ॥
 મેં અરજ કંઠે તન મનસેં, નજર ભર દેખો ॥ અથ બોલત યું જિ-
 નદાસ, સરવ રસ બેનાં ॥ સરવં ॥ અથં ॥ ૪ ॥ ॥ ૪ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ ખબર નહીં આ જુગમેં પલકી રે ॥ ખબરં ॥ સુકૃત કરનાં
 હોય તો કરલે, કોન જાને કલકી ॥ એ આંકણી ॥ યા દોસ્તિ હે જ-
 ગવાસકી, કાયા મંડલકી ॥ કાયાં ॥ સાસઊસાસ સમર લે સાહેબ,
 આયુ ઘટે પલકી ॥ ખબરં ॥ ૧ ॥ તારામંડલ રવી ચંદ્રમા, સખ
 હે ચલનેકી ॥ સખં ॥ દિવસ ચારકા ચમત્કાર જ્યું, વીજલિયા જ-
 લકી ॥ ખબરં ॥ ૨ ॥ ફૂડ કપટ કર માયા જોડી, કરિ ખાતાં છ-
 લકી ॥ કરિં ॥ પાપકી પોટલી બાંધી સિરપર, કૈસેં હોય હલકી
 ॥ ખબરં ॥ ૩ ॥ યા જુગ હે સુપનેકી માયા, જૈસી બુંદા જલકી
 ॥ જૈસીં ॥ વિશ્વસંતાં તો વાર ન લાગે, દુનીયાં જાય ખલકી ॥ ખ-
 બરં ॥ ૪ ॥ માત તાત સુત અંધવ બાઈ, સખ જગ મતલબકી
 ॥ સખં ॥ કાયા માયા નાર હવેકી, એ તેરી કબકી ॥ ખબરં ॥ ૫ ॥
 મન માવત તન ચંચલ હસ્તિ, મસ્તિ હે બલકી ॥ મસ્તિં ॥ સ-
 તગુર અંકુશ ધરો શીસપર, ચલ મારગ સતકી ॥ ખબરં ॥ ૬ ॥
 જબલગ હંસા રહે દેહમેં, ખુસીયાં મંગલકી ॥ ખુસીં ॥ હંસા છોડ
 ચલ્યા જબ દેહી, મટીયાં જંગલકી ॥ ખબરં ॥ ૭ ॥ પર ઊપકાર
 સમો નહી સુકૃત, ધર સમતા સુખકી ॥ પાપ નહી પર પ્રાણી પીડન,
 હર હિંસા દુખકી ॥ ખબરં ॥ ૮ ॥ કોઈ ગોરા કોઈ કાલા પીલા, નયણે
 નિરખનકી ॥ એ દેખી મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી ॥ ખબરં ॥
 ૯ ॥ અનુભવજ્ઞાને આતમ બૂજ, કર ખાતા ધરકી ॥ અમરપદ
 અરિહતકું ધ્યાયાં, પદવી અવિચલકી ॥ ખબરં ॥ ૧૦ ॥ દયા ધરમ
 સાહેબકો સમરન, એ ખાતાં સતકી ॥ એખાતાં ॥ રાગ દ્વેષ ઊપજે
 નહીં જિનકું, બિનતી અખમલકી ॥ ખબરં ॥ ૧૧ ॥ ॥ ૫ ॥

સુમતિ કુમતિની લાવણી.

॥ હારે તું કુમતિ કલેસણુ નાર, લગી કયું કેડે ॥ લગીં ॥
 ચલ સરક ખડી રહે દૂર, તુજે કુણુ છેડે ॥ એ આંકણી ॥ હારે તું

સુમતિકો ભરમાયો, મુઝે ક્યું છોડી ॥ મુઝેં ॥ મેરી સદા શાશ્વતી
 પ્રીત, છીનકમેં તોડી ॥ તુજ બિન સૂની મેરી સેજ, કહું કર નેડી
 ॥ કહું ॥ ઊઠ ચલો હમારે સંગ, સુખેં રહો પોહોડી ॥ યું જૂર
 જૂર કુમતિ આંસુ, આંખસેં રેડે ॥ આંખ ॥ તું કુમતિ ॥ ચલ ॥
 ॥ ૧ ॥ હારે તેરી નરકનિગોદકી સેહેજ, સેંતિ મેં રૂઠ્યો ॥ સેંતિ ॥
 પકડ્યો સાચો જિનરાજ, સંગ તેરો છૂટ્યો ॥ તેરી મૂરખ માને
 બાત, હૈયાકો પૂટ્યો ॥ હૈયા ॥ મેં સહેજ હુવો હું દૂર, તાર તેરો
 વૂટ્યો ॥ તું કર દૂરસેં બાત, આવ મત નેડે ॥ આ ॥ ચલ ॥ ૨ ॥
 મેરી અનંતકાલકી પ્રીત, પલક નહાં પાલી ॥ પલક ॥ સુમતિકે
 લાગો સંગ, મુઝે ક્યોં ટાલી ॥ તું સુમતિકો સિરદાર, સુણાવે ગાલી
 ॥ સુ ॥ તેરી હમ દોનું હે નાર, ગોરી ઓર કાલી ॥ તૂં હમકું ઠે-
 લેદૂર, સુમતિકું તેડે ॥ સુમ ॥ ચલ ॥ ૩ ॥ અખ કુમતિકો લલ-
 ચાયો, રતિ નહાં ડગીયો ॥ રતિ ॥ સુન કર સૂત્રકી શીખ, સાચ
 હોય લગીયો ॥ ચેતન કુમતિકે સેહેજ, દૂરસૂં ભગીયો ॥ દૂર ॥
 જિનરાજ બચનકો ગ્યાન, હૈયેમેં જગીયો ॥ જિનદાસ કુમત તું
 બાત, ખોટી મત ખેડે ॥ ખોટી ॥ ચલ સરક ॥ ૪ ॥ ॥ ૬ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ તુમ તને જગતકા ખ્યાલ, ઈસકકા ગાનાં ॥ ઈસ ॥ તેરી
 અલ્પ ઊમર ખુટ જાય, નરક ઊઠ જાનાં ॥ તેં દિનાં ચાર જુગ
 ખીચ, લિયા હે વાસા ॥ લિયા ॥ તેરે સિરપર ખેઠા કાલ, કરત હે
 હાંસા ॥ મેં ખોલું સાચી બાત, જૂઠું નહીં માસા ॥ જૂઠું ॥ તું સૂતા
 હે કુણુ નિદ, કિસી કર આસા ॥ અખ સેવ દેવ જિનરાજ, ખલ-
 કમેં ખાસા ॥ ખલ ॥ તેરા નેબન પતંગકા રંગ, જૂઠું સખ
 આસા ॥ અખ હીયે ધરો મેરી સીખ, સમજરે દીવાના ॥ સમ ॥
 ॥ તુમ ॥ ૧ ॥ અખ બૂરી ભલી સખ બાત, મૂન કર રીજે ॥ મૂન ॥
 એ મુખ મીઠા સંસાર, ભેદ નહીં દીજે ॥ કર વીતરાગ વિસવાસ,

હીયે ધર લીજો ॥ હિયે ॥ પણ નીચનારકા સંગ, માંહે મત લીજો ॥
 અથ સાત વિસનકો સંગ, પ્રીત મત કીજો ॥ પ્રીત ॥ તોહે દુર-
 ગત દે પહોંચાય, તેરો તન છીજે ॥ તું સુખ દુખકા સિરદાર, રંક
 નહીં રાણા ॥ રંક ॥ તુમ ॥ ૨ ॥ તું બિસર ગયા જુગ ખીચ,
 નામ જિનવરકા ॥ નામ ॥ પચ રહ્યા કુટુંબકે કાજ, કીયા ફંદ ધ-
 રકા ॥ તેં દયા ધરમ બિન ખોયા, જનમ સથ નરકા ॥ જનમ ॥
 તેં પહે બાંધ્યા પાપ, કસાઈ સરખા ॥ અથ લીયા નહીં તેં લાભ,
 બખત પર કરકા ॥ બખત ॥ તેરી વીતિ બાત સથ જાય, જનમ
 જું અરકા ॥ અથ સુણો સીખ સૂતરકી, સુલટ રે શાણા ॥ સુલ ॥
 ॥ તુમ ॥ ૩ ॥ તેરી સરણુ સેજપર પોઢ્યા, આનંદ દિલ આયા
 ॥ આનં ॥ મેરી ભગી ભૂખ સથ પ્યાસ, સુધારસ પાયા ॥ મેરે
 સિરપર તુમ સિરદાર, જિનેસર રાયા ॥ જિને ॥ મેં ચાહો ચર-
 ણકી સેવ, સફલ કર કાયા ॥ અથ ઘો દોલત દરસનકી, મેરે એહી
 માયા ॥ મેરે ॥ યું અરજ કરે જિનદાસ, અલપ ગુન ગાયા ॥ અથ
 ખુરા કુચર ઊપદેશ, ધરો મત કાના ॥ ધરો ॥ તુમ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સુચરકી શીખ હીયે ધરનાં રે ॥ સુચર ॥ અમરાપુરકો પંથ
 સદા, શ્રીજૈનધર્મ કરનાં ॥ સુ ॥ પરમ પરમારથતેં ટાલો રે ॥ પર ॥
 સાર જગતમેં જૈન ધરમ, જુગતિસેં નહીં પાલો ॥ પ્રભુકો નામ
 નહીં લીનો રે ॥ પ્રભુ ॥ મહા હલાહલ વિષય વિકટ, મિથ્યામતસેં
 લીનો ॥ ચેતન યું બહુવિધ દુખ પાવે રે ॥ ચેત ॥ લપટ્યો લા-
 લચમાંહે પાંચ, ઇંદ્રીકે સુખ ચાવે ॥ જીવ અથ પાપ પરિહર-
 નાં રે ॥ જીવ ॥ અમરાપુર ॥ ૧ ॥ દયા ચેતનકું સુખકારી રે ॥ દયા ॥
 શ્રીજિનરાજ પડ્ડી જૈસી, કેસરકી ક્યારી ॥ જગતમેં તીરથ હેં
 ચારી રે ॥ જગ ॥ સાધુ સાધવી આવક આબિકા, હૂઆ વ્રતધારી ॥
 ઇનુંકું કહિયેં બ્રહ્મચારી રે ॥ ઇનું ॥ સમતા સંયમ સાર કરીમે,

કર્મ હણ્યાં ભારી ॥ ઇતુંને મેટ્યા જનમ મરણાં રે ॥ ઇતું ॥ અ-
 મરાં ॥ ૨ ॥ પંચ ઇંદ્રિયસેં લપટાયો રે ॥ પંચ ॥ દુઃખ અનંતાં
 સહ્યાં રે બહુલાં, પ્રાણી પછતાયો ॥ બહુ દુરગતિમેં ભભિ આયો રે
 ॥ બહુ ॥ શુભ મંત્ર નવકાર સાર, દુર્લભ અખ મેં પાયો ॥ મેરો
 મન જિનવરસું ભાયો રે ॥ મેરો ॥ કુચુરકો સખ સંગ અશુભ,
 મિથ્યા મત છટકાયો ॥ ઇનવિધ ભવજલસેં તરણાં રે ॥ ઇન ॥
 અં ॥ ૩ ॥ રહો જિનવાણી મેં રાતા રે ॥ રહો ॥ અનંત સુખાંકી
 ખાણુ, સદા શિવ મંગલકી દાતા ॥ સદા જિનવર ભક્તિ કરજો રે
 ॥ સદા ॥ ચિત્ત ધારી હૈયામેં ભવિ તુમ, પાપ પરાં હરજો ॥ અલ્પ
 જિનવરકા ગુણુ ગાયા રે ॥ અલ્પ ॥ કર જોડિ જિનદાસ કહે,
 જિન ભક્તિસેં નહાયા ॥ સદા મેં ચાહું જિન ચરણાં રે ॥ સદા ॥
 અમરાપુરકો પંચ સદાં ॥ ૪ ॥ ॥ ૮ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ તું ઊલજ્યો હે જંજલ જગતમેં, વિકલ ભઈ સખ તેરી
 મતિ ॥ આપ મુવા અભિમાની જીવડા, આગેં કિંજીવિધ હોયે ગતિ
 ॥ તું ॥ એ આંકણી ॥ સુલજ સીતાખિ સાય સમકિતકું, સુચર શીખ
 દિલમેં આણો ॥ તજો સકલ મિથ્યાત ખાતકું, કુચર તણો પખ મત
 તાણો ॥ ખાધિક સમકિત ખરા ખજના, સો અપના કર કર જાણો ॥
 કઠણુ પુણ્યસેં આણુ મિલ્યો તો હે, દુર્લભ નરભવકો ટાણો ॥
 ગ્યાન નજર કર દેખ જીવડા, જીત ગયા હે સાધ સતી ॥ તું ॥
 ॥ ૧ ॥ ઘેર ઘેર નરભવકો અવસર, ફિર ફિર હાથ નહીં આવે ॥
 ખાત ખીત ગઈ ખાલી મૂઠિ રહી, જખ પરભવમેં પછતાવે ॥ દાન
 શીયલ તપ ભાવ ભૂલકર, નહીં પીવ ખાણી પાવે ॥ સતચરકી સુણી
 શીખ માનવી, મનમેં રીશ અધિકી લાવે ॥ એસા કરમ કર દુર-
 ગતિ પહોંચે, વાકી વખત જખ આન ખતી ॥ તું ॥ ૨ ॥ એસો જાન
 કર સમજ જીવડા, સમકિત અમૃત રસ પીજે ॥ નરભવ હે નિર-

વાણકો મારગ, નિષ્કલ ઊનકું મત કીજો ॥ તુઝ જિંદગાની સુણ અ-
ભિમાની, જગતજલમેં ક્યોં રીજો ॥ સુકૃત હે સરગકો મારગ, અનિ
આવે તો કર લીજો ॥ તજ ભક્તિ સખ ઓર દેવકી, કર શિર પર
જિનરાજ પતિ ॥ તું ॥ ૩ ॥ જિન આગમકી શીખ સુની તોહે,
ગણધર સૂતરમેં અટકે ॥ વાંકો વાંકો ક્યું ફિરે જીવડા, જીવાની જો-
બનકે મટકે ॥ પરખે નહીં પરભવકું પ્રાણી, કાલ આન પલમેં
ઘટકે ॥ શીખ દેત જિનદાસ ઓરકું, આપ પથર પર પગ પટકે ॥
મેં અપનો પીંડ ભર્યો પાપસેં, પુન્ય કીયો નહીં એકરતિ ॥ તું ॥ ૪ ॥ ૫ ॥

ઉપદેશની લાવણી.

॥ સુકૃતકી આત તેરે હાથ, રતિ નાં રહીરે ॥ રતિનાં ॥ પુદ-
ગલમેં માન્યો સુખ, કલપના કહી રે ॥ સુકૃત ॥ જીગ માંહે જૈન
નિજ સાર, સંધાતે આવે ॥ સંધા ॥ ઈનકું તજ કર ક્યું બેઠો, વિ-
ષય ગુણ ગાવે ॥ અમરતકું અલગો ઢોલ, વિસન વિષખાવે ॥ વિસન ॥
મુગતિકો મારગ મેટ, જીવટમેં જાવે ॥ થારી તુઝ જિંદગાની માંહે,
વિકલ બુદ્ધિ ભઈ રે ॥ વિકલ ॥ પુદગલ ॥ ૧ ॥ થારે ધન દો-
લત લંડાર, ભર્યા હે મોતી ॥ ભર્યા ॥ શત્રુ સજ્જન સખ બને,
જગત હોય ગોતી ॥ કોઈ મસલે તેલ પૂલેલ, ઘોવે કોએ ઘોતી
॥ ઘોવે ॥ સન્મુખ જાઠ આવે અબલા, તેરો મુખ જોતી ॥ એસી
સંપત એક છિનમાંહે, સરવ ક્ષય ભઈ રે ॥ સરવ ॥ પુદગલ ॥
૨ ॥ તેં ખટરસ ખાયા ખૂબ, ખજના ખોયા ॥ ખ ॥ નિસિદ્ધિ
સુખભર સુંદરિકી, સેજમેં સોયા ॥ સજિયા સોલ સણગાર, નારસેં
મોલા ॥ નાર ॥ તેં અંતર ઘટકા મેલ, રતિ નહીં ઘોયા ॥ યા ન-
રક નિગોદકી વાટ, પકડ કર લહી રે ॥ પકડ ॥ પુદગલ ॥ ૩ ॥
મન માતો આઠ મદમાંહે, ગરવસેં ખોલે ॥ ગર ॥ મેં સુખ સંપ-
તકો નાથ, મેરી કુણ તોલે ॥ દુર્બલ કરતા પોકાર, પલક નહીં
ખોલે ॥ પલ ॥ આકર હોય રહ્યા હજૂર, અમર શિર ઢોલે ॥ અખ

અવસર આયો હાથ, ચેત તું સહી રે ॥ ચેત૦ ॥ પુદ્ગલમાં જીવે જીવે
 યાસેં કીયો લાડ, બનાઈ ચંગી ॥ બના૦ ॥ પલ ભરે વાસો પુન્ય,
 તણો તિહાં ભંગી ॥ પકડી પર ભવકી વાટ, હોય કુણું સંગી ॥ હોય૦ ॥
 તેરો હંસ ગયો આકાશ, કાયા પડિ નંગી ॥ જિનદાસ કહે કરમોસું,
 જોર તેરો નહીં રે ॥ જોર૦ ॥ પુદ્ગલમેં માન્યો ॥ ૫ ॥ ॥ ૧૦ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ અને હાંરે લાભ નહીં લિયો જિનંદ ભજકે રે ॥ લાભ૦ ॥
 સુમતિકી સેજ ગયો તજકે ॥ એ આંકણી ॥ પાપમેં રાતિ દિવસ
 જતા રે ॥ પાપમેં ॥ ધરમ મારગમેં નહિ આતા ॥ અને હાંરે બો-
 લતા મુખસેં મીઠી બાતાં રે ॥ બોલ૦ ॥ માલ પારકા ઠગ ઠગ આતા ॥
 અને હાંરે બનાયાદીલ બોત માતા રે ॥ બના૦ ॥ સદા વિષયા ર-
 સસેં રાતા ॥ અને હાંરે કર્મ તેં ક્રિયા ખૂબ રચકે રે ॥ કર્મ૦ ॥ સુ-
 મતિકી સેજ ગયો તજકે ॥ અને હાંરે ॥ ૧ ॥ અને હાંરે ખલકકા
 ખ્યાલ ખૂબ જોતા રે ॥ ખલ૦ ॥ નિદભર સેજમેં સોતા ॥ અને હાંરે
 જાણુ જંજલ સખ થોથા રે ॥ જાણુ૦ ॥ ગગન ઊડ ગયા હંસ તોતા ॥
 અને હાંરે સજન સખ, ભેલા હોય રોતા રે ॥ સજન૦ ॥ એકેલા આપ
 ખાયા ગોતા ॥ અને હાંરે ચલત ચડ પૂંઠ ગરવ ગજકે રે ॥ ચલત૦ ॥
 સુમતિ૦ ॥ અને હાંરે ॥ ૨ ॥ અને હાંરે ખાવતો ખીર હાથ રાંધી
 રે ॥ ખાવ૦ ॥ ઘણા ધરમેં સોના આંદી ॥ અને હાંરે આતમા હુઈ હે
 તેરી આંદી રે ॥ આ૦ ॥ મુરગકી કીરતિ નહીં સાંદી ॥ અને હાંરે કા-
 લને આયે ફાંસી ફાંદી રે ॥ કાલ૦ ॥ આડી કુણું હોય બીબી આંદી ॥
 નરક ઊઠ ચલે પાપ સજકે ॥ નરક૦ ॥ સુમતિ૦ ॥ અને હાંરે ॥ ૩ ॥
 રોપી અખ આય કાલ ખૂંટી રે ॥ રોપી૦ ॥ પ્રીત સખ દેહીકી ટૂટી ॥
 અને હાંરે ઊઠકર ચલ્યો બોલ મૂઠી રે ॥ ઊઠ૦ ॥ બાત કર ગયો
 જગમેં જૂઠી ॥ અને હાંરે લોભને કાયા તેરી લૂંટી રે ॥ લોભ૦ ॥
 કહે જિનદાસ આસ છૂટી ॥ અને હાંરે ક્રિયા રે ભવ ધૂલ કુચર

ભજકે ॥ ક્રિયાં ॥ સુમતિં ॥ અને હારેં ॥ ૪ ॥ ॥ ૧૧ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ તજે કામ મદ માન લાલ જિનવર ગુણુ ભજ લીજે, કમાઈ સુકૃતકી કીજે ॥ કમાં ॥ તજેં ॥ એ આંકણી ॥ તેં નહીં પરખ્યા જિનરાજ, ધંધેમે હોય રહ્યો વીતો ॥ સુખદાઈ સંવર સમતાકો, રસ ક્યોં નહિ પીતો ॥ લાલ તુમ મનુખ્યાતન હંતો રે ॥ લાલં ॥ દાન શીલ તપ ભાવ બિના તેરો, જન્મ જાયે રીતો ॥ ધર્મબિન કારજ નહીં સીજે રે ॥ ધર્મં ॥ તજેં ॥ ૧ ॥ નિશિદિન ઊઠ્ઠસે નયન મેરે દિલ, જિન દરિસન આવે રે ॥ મેરોં ॥ હણ્યો જગતજંજલ લાલ, જિનવર ભક્તિ ભાવે ॥ સખિ સુર નર મંગલ ગાવે રે ॥ સખિં ॥ સુગડ કંઠ સુરપતિકો અજખ ધુનિ, અંખર ગરજવે ॥ ભજન ધન લાલચમે રીજે રે ॥ ભજનં ॥ તજેં ॥ ૨ ॥ જિનગાની દિન ચાર જીવ તું, મનમે કયું મેલો રે ॥ જીવતું ॥ જોખનકી ગુમરાઈ ગરવમે, ખૂખ અન્યો ઘેલો ॥ બાણુ જિન વાણીકા જીલો રે ॥ બાણું ॥ તપ તરવાર ભાવ કર ભાલા, વૈરી કરમ યું ઠેલો ॥ કરમકું દાવાનલ દીજે રે ॥ કરમં ॥ તજેં ॥ ૩ ॥ જિન મુખ વરસે મેઘ, મિટ્યો ભીંજત ભવભવ શેરા ॥ ભીંજતં ॥ દરિસન ઘો અરિહંત પ્રભુ, તરસે તન મન મેરા ॥ મેટો મુજ ધન ધાતિકા ઘેરા ॥ મેટોં ॥ અરજ કરે જિનદાસ દીયા તુમ, સુગતિમાંહે ડેરા ॥ મેરો તન દર્શન બિન છીજે રે ॥ મેરોં ॥ તં ॥ ૪ ॥ ॥ ૧૨ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ અગમ પંથ જનાં હે ભાઈ રે ॥ અગમં ॥ ગ્યાન ધ્યાન સમકેત સંજમસે, સુધરે કમાઈ ॥ અગમં ॥ એ આંકણી ॥ મેલ મન અંતરકી આંટી રે ॥ મેલં ॥ કર્મ ઊદય ચેતનકું પડી હે, નિગોદકી ધાંટી ॥ મહા દુઃખ પાયા ॥ મહારાજ મહા દુઃખ પાયા ॥

શ્રીજિનવર મુખસેં નહીં ગાયા ॥ નિજ પ્રાણીકું નહીં સુમનયા
 ॥ નહીં તિલ ભર સાતા પાઈ ॥ નહીં તિલ ભરં ॥ ગ્યાનં ॥ ૧ ॥
 તન ધન જોખન નહીં અપનાં રે ॥ તનં ॥ કુકુંબ કળીલા યેન ભા-
 નેજ, રજનીકા સપનાં ॥ સખી વિરલાવે ॥ મહારાજ સખી વિર-
 લાવે ॥ ફિર ચેતન મન પછતાવે ॥ કષ્ટ સંપત સંગ નહીં આવે ॥
 ધર્મ નિજ કરલે સુખદાઈ રે ॥ ધર્મં ॥ ગ્યાનં ॥ ૨ ॥ ભરમ તુજ
 અંતર ઘટ લાગોરે ॥ ભરમં ॥ ઊદય હેત કુમતિ સંગસેં, વિષય પ-
 વન લાગો ॥ પાપ સંગ ચાલે ॥ મહારાજ પાપ સંગ ચાલે ॥ ચેતન
 કું નરકમેં ધાલે ॥ જિન મારગ સુદ્ધ નહીં પાલે ॥ જપો જિનવરકું
 લય લાઈરે ॥ જપોં ॥ ગ્યાનં ॥ ૩ ॥ પાપ મેરો ભવભવકો કાપો
 રે ॥ પાપ મેં ॥ મુગતિદાન અમર ફલ પદવી, સેવકકું આપો ॥
 વીનતી માનો ॥ મહારાજ વીનતી માનો ॥ અરદાસ હીયામેં આનો ॥
 સેવકકું અપનો જાનો ॥ દેવ દીઠા જિનવર ન્યાઈ રે ॥ દેવ દીઠાં ॥
 ॥ ગ્યાનં ॥ ૪ ॥ અરજ અખ સેવક યું કરતા રે ॥ અરજં ॥ ભવજ-
 લસેં પાર ઊતારો, નિગોદસેં હે ડરતા ॥ શ્રીજિન બાની ॥ મહારાજ
 શ્રીજિન બાની ॥ અમૃતસેં અધિકી જાની ॥ જિનદાસ હીયામેં આની ॥
 કીરતિ જિનવરકી મેં ગાઈ રે ॥ કીરતિં ॥ ગ્યાનં ॥ ૫ ॥ ॥ ૧૪ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સુરગ આસ મત કરે કલેશી, કુમતિ સંગ છાયો ॥ જિનંદ
 જસ જગમેં નહીં ગાયો ॥ સુરગં ॥ કીયો લોક પર રાજ જમાઈ,
 જગત ખીચ દોજ ॥ લઈ તેં કપટખાન ખોજ ॥ બન્યો રહે દિન-
 રાત માન મદ, મિજલસકો મોજ ॥ ખુલેંગી તેરી નરકમેં રોજ ॥
 વિલસ રહો સુખ સેજ નહીં, ચિત્ત ચરચાકો ચોજ ॥ આતમા
 અનમતમેં ઝોજ ॥ સુરગં ॥ ૧ ॥ “દોહા ॥ ભૂલ્યો ધરમ અનાદિકો,
 (અરે) પૂટા હૈયાકા નેણુ ॥ સાચે સુદયુર તજ દીયા, કીયા કુયુરકા
 વેણુ ॥ ૧ ॥” વિકટ નરક દુઃખ સહ્યા શીશ પર, ચેતે નહીં પાજ ॥

જીવડો અન્યાયસે રાજી ॥ પરધન ખાયો લૂંટ લોકસે, આતમ નહીં
લાજી ॥ કરી તે દેહી ખૂબ તાજી ॥ કીયો નરકમેં વાસ આતમા,
અગનીસે દાજી ॥ ભેર ક્યા કરે કહો કાજી ॥ કીયો સખ કરમ ઉ-
દય આયો ॥ સુરગ ॥ ૨ ॥ “દોહા ॥ આપ કીયા ફલ ભોગવે, (અરે)
નહીં કીસિકા દોસ ॥ રાખસ રૂપ વિકરાલસો, દેખત ઊડિયા હોસ
॥ ૧ ॥” મુખસે આવે પાન પતાસાં, મેવા ખૂબ આવે ॥ વિષય મુખ
રમણી રસ આવે ॥ ચલે નિરખતો છાય, ગરવકેમાંહે નહિ આવે ॥
જમી પર વાંકો વાંકો જાવે ॥ ગરવ વચન મુખ કહે મેરે કોઇ,
સામો કુણુ આવે ॥ તમાસા તુરત પુરૂષ પાવે ॥ ધણો અખ મનમેં
પછતાયો ॥ સુરગ ॥ ૩ ॥ “દોહા ॥ કીયો માન જગમેં ધણો, ‘અરે’
પરભવ દીયો ખોય ॥ જાય જમકે પાને પડ્યો, ખેઠ રહ્યો જખ રોય
॥ ૧ ॥” ઐસી કરમકી રીત, નિરખત મન જગસેંતિ ડરે ॥ મેરો
કારજ તુમ ખિન ન સરે ॥ મુઝ શિર ઉપર ધણી જિનેશ્વર, નાથ
ઔર નહીં કુણુ કરે ॥ જિનંદ ગ્યાનાદિક ગુણુસે ભરે ॥ પાર નહીં
સંસાર સમુદ્રકો, સીતાખી તિનસેં તરે ॥ ભવિકજન ધ્યાન તેરો દીલ
ધરે ॥ અનંદસે અનુભવ પદ પાયો ॥ સરગ ॥ ૪ ॥ “દોહા ॥ તું
ચિત્તમેં નિસદિન વસે, (અરે) ઔર નહીં મુજ ધ્યાન ॥ હાથ ભેડ
જિનદાસ કહે, સો પાવત પદ નિરવાણુ ॥ ૧ ॥” ॥ ૧૫ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ અરી અરી માર્ધ મેરો નેમ ગયો ગિરનાર, કિસેં જઇ કેના ॥
કિસેં ॥ વાકે દરશ વિના તરસે હમારે નેનાં ॥ ઐ આકણી ॥
અરી ॥ જાદવકી જાન જોરાવર, સખ ચલ આર્ધ ॥ સખ ॥ પ-
સુઅનસે લગાયો હેત, હમેં છટકાર્ધ ॥ અરી ॥ હમ વિલખી મેલી
મેહલ માંહે, ગયા વન માંહી ॥ ગયા ॥ સખી બેઠી મેં મન માર,
ખરી ગમ આર્ધ ॥ અખ લહું હુંગરકી ઔટ, ધરે નહીં રેનાં ॥ ધરે ॥
॥ વાકે ॥ ૧ ॥ અરી ॥ મોહે જાવન દે વન માંહે, મમત તજ મેરી ॥

॥ મમત૦ ॥ મોહે મસિલા મારે લોક, જગત મસિલા મારી ॥ અરી૦ ॥
 જુગમેં કાયા કુમલાય, જયું કાચી કેરી ॥ જયું ॥ તપ જપ સમજી
 લહું, સાંકડી સેરી ॥ મેરો પતિ વસે પરબતમેં, પહેરૂં નહીં ઘેનાં ॥
 પહે૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૨ ॥ અરી૦ ॥ કુચરસેં કીયો વ્યાપાર, ગમાયો કીનો
 ॥ ગમા૦ ॥ તેરી ભગતિ બિનાં હુ હુઓ, બહોત મતિ હીનો ॥
 કણુ હીન હુઓ વસતરકું, ઊસે ક્યા સીનો ॥ ઊસે૦ ॥ કામધેનુ મેરે
 ઘરમાંહે, દૂધકો ધીણુ ॥ અરી૦ ॥ હમ દુઃખી કાલકે જીવકું, દરસન
 દેનાં ॥ દર૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૩ ॥ અરી૦ ॥ નવલવકો નવલ નેમિનાથ
 પતિ હે મેરો ॥ પતિ૦ ॥ બન રહ્યો હીયાકો હાર, શીશકો સેરો ॥
 અરી૦ ॥ જીન તજી શોલ સિણુગાર, દીયો વનડેરો ॥ દીયો૦ ॥ મેરી
 સુણી નહીં પોકાર, કાનકો ઐરો ॥ અરી૦ ॥ ઇણુ મેલનમેં નહીં
 પાંઝાં, રતિ સુખ ચેનાં ॥ રતિ૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૪ ॥ અરી૦ ॥ ક્યા ભયો
 બડો અચરીજ, જગતમેં આયો ॥ જગ૦ ॥ મેરે પહે લાગો પાપ,
 સુજસ નહીં પાયો ॥ અરિ૦ ॥ બુદ્ધિ હીન ભયો મેરો જીવ, ન જિ-
 નગુણુ ગાયો ॥ ન જિન૦ ॥ જિમ તિમ કર કરજો પાર, સરણુ તેરી
 આયો ॥ અરી૦ ॥ બોલે મજલસમેં મલજી, ગ્યાનકી પેનાં ॥ ગ્યાન૦ ॥
 વાકે૦ ॥ ૫ ॥ અરી૦ ॥ ॥ ૧૬ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ સજન સમજવો આપને મનકું રે, સજન સમજવો અપને
 દિલકું ॥ મત જાવો ગિરનાર નેમ ફિર, ક્યા કરનાં ધનકું ॥ એ
 આંકણી ॥ સતી રાજીલ મન નહીં માને રે ॥ સતી૦ ॥ આંક બિન
 જાઠગયે ગિરવરકું, બન બેઠે ધ્યાને ॥ જૂરતી ચૂકી, મહારાજ ॥ જૂર૦ ॥
 રાજીલ શીલ નહીં ચૂકી, મેરી દેહી નેમ વિના સૂકી, મિલું કિણુ
 વિધ નેમ જિનકું ॥ મિલું૦ ॥ મત૦ ॥ ૧ ॥ મમતા કિણુ વિધસે
 માંરે ॥ મમ૦ ॥ દીલ દાજત અગ્નિસેં નગીના, નેમ દરદ દાર ॥
 અરજ સુણુ એતી, મહારાજ ॥ અર૦ ॥ રાજીલ કર જોડી કહેતી, મં-

દિરમેં નહીં રેતિ, રખું ક્યોં કર જોખન ધનકું ॥ મત૦ ॥ ૨ ॥ નેમ
 નિરમલ જિન અવિનાસી રે ॥ નેમ૦ ॥ ક્યા તારીફ કરે જિનવ-
 રકી, ગિરિવરકે વાસી ॥ માન મદ માચ્યા, મહારાજ ॥ માન૦ ॥
 સુદ્ધ સંયમ દિલમેં ધાચ્યા, કારજ અપના સખ સાચ્યા, સેવતો ગિ-
 રિવરકે વનકું રે ॥ સેવ૦ ॥ મત૦ ॥ ૩ ॥ અરજ સેવકકી સુન લી-
 જોરે ॥ અર૦ ॥ સુદ્ધ તન મનસેં કરે વીનતિ, મુક્તિ દાન દીજો ॥
 આર નહીં ભાવે, મહારાજ ॥ આર૦ ॥ અરિહંત ચરન ચિત્તલાવે,
 જિનદાસ નેમ ગુન ગાવે, આહાતા નિત ઊઠ દરશનકું ॥ ચા૦ ॥
 ॥ મત૦ ॥ ॥ ૪ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ મેં અબલા હું અબળુ લાલ, તેરે દરસનકી ભૂખી ॥ સજન
 તેરે દરસનકી ભૂખી ॥ કિસીસેં ચિત્તસેં નહિં ચૂકી ॥ એ આંકણી ॥
 ગયો મહેલકો ખેલ, સખી મેરે ઊજડ હોય લાગે ॥ સખી૦ ॥ બિ-
 રહ બાલમકો હિયે જાગે ॥ કીયો હિયાકું હાથ, નાથ દુર્ગતિ દુઃખકું
 દાગે ॥ નાથ૦ ॥ દૂર અબલાસેં ઊઠ ભાગે ॥ ધર્યો અચલ તુમ ધ્યાન,
 ઊપનોહે નિર્મલ ગ્યાન, નેડી કીની હે નિર્વાન, પ્રભુજી દુર્ગતિ દીની
 ટૂંકી ॥ પ્રભુ૦ ॥ કીસી૦ ॥ દોહા ॥ શ્યામ સલૂનો સાહિબો, જઈ
 બેઠો ગિરનાર ॥ વિલસે શિવપુર સેજકું, સો તજ કર રાજીલ નાર ॥
 ભલાંજી સો તજકર રાજીલ નાર ॥ ૧ ॥ પડે પલક નહિં ચેન, સ-
 લૂણો મોહે સુપનામેં દરસે ॥ સલૂ૦ ॥ પુરૂષ દૂળને કુણુ ફરસે ॥
 પતિ બસે પરબતમેં, સખીરી અબ મન મેરો તરસે ॥ સખી૦ ॥
 નેમ બિના નયણાં નીર વરસે ॥ બોલ્યા નહિં હંસકર બોલ, મેરો
 ઘટ ગયોરે સખ તોલ, ક્યા કુટું જગતમેં ઢોલ, સજન તેરે ડૂંગરકું
 ઢૂકી ॥ સજન૦ ॥ કીસી૦ ॥ દોહા ॥ અબર ન પૂછી ખૂનકી, ગુનો
 કિયો મેં કોન ॥ સદાય દુર્બલ વેલપર, સોહો લાધે ગુણુ ॥ ભલા૦ ॥
 ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥ કિહાં વસ્ર કિહાં ઠંડી છાયા, કિહાં મિલસે રે અજ

પાણી ॥ સખી કિહાં ॥ નાથ મેરો એસો નિર્વાણી ॥ તજે કાંચલી
 નાગણી વિધ, કાચારે કર જાણી ॥ સખીરી વિધ ॥ ગણુતી મેરી મનમે
 નહિ આણી ॥ કેસેં રહું અખ ધરમે, કોઈ નર દીસે નહિં નરમે, મેરી
 આત રહિ નહિં કરમે, સજનબિન ગુના ગયે મૂકી ॥ સજન ॥ કીસીં
 ॥ દોહા ॥ ઈણુ ભવમેં ઉપજી નહિં, ઐર પુરુષકી આસ ॥ નેમ મુઝકું
 તજ ગયા, સો મેંબી લહું વનવાસ ॥ ભલાં સો ॥ ૩ ॥ જલો જગત-
 કી જલ, સખી સંપતકું કયા કરની ॥ સખીં ॥ નેમ તજ ગયે હે અ-
 ધરની ॥ દીની મુઝે છટકાય, જાણુ કર જંગલકી હરની ॥ જાણુ ॥
 આદરી મુક્તિકી કરની ॥ ઇચ્છા નહિં ઉતકી ડગી, મુક્તિસેં મમતા
 લગી, સુમતિકું કીની સગી, વાલમ મોહે બીડી ચાખ થૂંકી ॥ વાલમ ॥
 કીસીં ॥ દોહા ॥ મનકુંજરકું વશ કરી, સેઢો પકડયો શીલ ॥ શુદ્ધ
 સુમતિ હિરદેવસી, સો નાખ્યા પાપકું પીલ ॥ ભલાં સો ॥ ૪ ॥ હકયો
 પીયરકો પ્યાર, ભાર મેરેશિર પર સખ ધરતા ॥ ભારં ॥ મેરો આદર
 નહિં કોય કરતા ॥ બિના કંથકી નાર, દેખ જગ સઘલા જલ મરતા ॥
 દેખં ॥ આંખમેં આંસુ પીયા ભરતા ॥ પખ દોનું હુવા દુઃખદાય,
 મહેલોમેં નહિં રહેવાય, ચાર દિસેં જગત પણુ ખાય, ખલકમેં લાવન
 બિન લૂખી ॥ ખલં ॥ કીસીં ॥ દોહા ॥ મહેલોમેં રહેતાં થકાં, જગત
 હુવા દુખદાય ॥ જૂઠાં આલ સિરપર ધરે, મોસેં સલાં ન જય ॥
 ભલાં મો ॥ ૫ ॥ જખર જોર જોખનકો દેખ, લોક મિસલા મોહે બોલે
 ॥ લોકં ॥ મેરો નિરજો કહો કુણુ બોલે ॥ નેમનાથ સિર પતી, રતિ
 મેરી ઇચ્છા નહિં ડોલે ॥ રતિં ॥ વસુંગી હુંગરકી આલે ॥ જલો એ
 સુખભર સેજ, જગપતિને નાખી જોજ, જિનદાસ મુગતકું ભેજ, મેરી
 જુર જુર કાયા સૂકી ॥ મેરીં ॥ કીસીં ॥ દોહા ॥ આગ લગો સુખ
 સેજકું, માલક દીની મૂક ॥ કુલ પરમેં કાયમ રહિ, સો રતી પડી નહિં
 ચૂક ॥ ભલાં સો ॥ ૬ ॥ ॥ ૧૮ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ અને હારે પિયા બિન જુર જુર, મેં જુર જુર હુઈ પૂની ॥ મુઝે
 ૨

કર ગયો દુઃખ ભર દૂની ॥ પિયા બિન ॥ એ આંકણી ॥ અને હારે
 મુઝે સુખ સજ્યા, સુખ સજ્યા નહિ ભાવે ॥ પતિ બિન દિન દુઃખમે
 જાવે ॥ જોર જોખનકો, અને હારે જોર જોખનકો સંતાપે ॥ હિયો કુણુબિધ
 હાર્યે આવે ॥ સખિ સુમતાસેં, અને હારે સખી સુમતાસેં, લયલાવે પાર
 યું ભવજલકો પાવે ॥ જગત સખ જાન્યો, અને હારે, જગત સખ જાન્યો
 હે મૂની ॥ મુઝે કર ગયો દુઃખ ભર દૂની ॥ ૧ ॥ અને હારે વિજેગ
 વાલમકો, વિજેગ વાલમકો પડ્યો માથે ॥ જગતમેં બિગડ ગઇ બાતેં
 ॥ રહ્યા નહિ નેમજી, અને હારે રહ્યા નહિ નેમજી મેરે હાથે ॥ વિ-
 લખતાં જાયે દિન રાતેં ॥ ચલો સખ સજની અને હારે, ચલો સખ
 સજની મેરે સાથે ॥ જન્મ કર લેઈ સંજમ સાથે ॥ પ્રીત નહિ ત્રૂટે,
 અને હારે પ્રીત નહિ ત્રૂટે મેરી જૂની ॥ મુઝે ॥ ૨ ॥ પતિ પરખતકા,
 અને હારે પતિ પરખતકા હુવા વાસી ॥ ગલે દુઃખ ડાર ગયા ફાંસી ॥
 નેમ બિન નર સખ, અને હારે નેમ બિન નર સખ છે રાશી ॥ તેરી
 સૂરતકી મેં પ્યાસી ॥ બાતમેં બોલું, અને હારે બાતમેં બોલું બહુ ખા-
 સી ॥ બની તેરી નવ ભવકી દાસી ॥ નેમવિના જગમેં, અને હારે
 નેમ વિના જગમેં સેજ સૂની ॥ મુઝે ॥ ૩ ॥ નેમ રાણુલકા, અને હારે
 નેમ રાણુલકા ધન જીયા ॥ મહેલ મુગતિકા જાય લીયા ॥ સફલ નર
 ભવકું, અને હારે સફલ નર ભવકું કર દીયાં ॥ અમર પ્યાલા પ્રભુજીસેં
 પીયા ॥ કરો મેરા નિર્મલ, અને હારે કરો મેરા નિર્મલ સખ હીયા ॥
 શરણુ તેરા જિનદાસેં લીયા ॥ હવે નહિં લાગે, અને હારે હવે નહિં
 લાગે પવન બની ॥ મુઝે કર ॥ ૪ ॥ ॥ ૧૯ ॥

નેમજીની લાવણી.

॥ સજન બિન ગુના, મેરી જાન સજન બિન ગુના, બિન ગુના
 તજી હમકું ॥ સતી રાણુલ કહેતી તુમકું ॥ એ આંકણી ॥ ફિકર મોહે
 લગી, મેરી જાન ફિકર મોહે લગી, ફિકર મોહે લગી મેરે તનમેં ॥ નગીને
 નેમ ગયે બનમેં ॥ બાત કિન આગલ, મેરી જાન બાત કિન આગલ,
 બાત કિન આગલ કહું સજની ॥ પિયા બિન દેહીકું તજની ॥ પિયા

પરબતમેં, મેરી જન પિયા પરબતમેં, પિયા પરબતમેં દુઃખ ખમ્મત્તા ॥
 મહેલ મંદિર મુઝે નહિં ગમતા ॥ શ્યામમેં ખડી, મેરી જન શ્યામમેં
 ખડી, શ્યામમેં ખડી ખાય ગમકું ॥ સતીં ॥ ૧ ॥ સતી રથ સંજમ, મેરી
 જન સતી રથ સંજમ, સતી રથ સંજમમેં ખેઠી ॥ ભ્રમના અંતરકી મેટી
 ॥ સતી સખ સોનાં, મેરી જન સતી સખ સોનાં, સતી સખ સોનાં
 તજ દેતી ॥ જગતમેં રાખી નહિં રેતી ॥ કરી જુગ ખીચ, મેરી
 જન કરી જુગ ખીચ, કરી જુગ ખીચ ક્ષમા ખેતી ॥ લગી હે આસ
 સરગસેંતી ॥ સતી બસ કિયા, મેરી જન સતી બસ કિયા, સતી
 બસ કિયા અપને મનકું ॥ સતીં ॥ ૨ ॥ સાજ શિવપુરકા, મેરી
 જન સાજ શિવપુરકા, સાજ શિવપુરકા આજ સજ્યા ॥ કરમસેં
 ખૂખ કીયા કનિયા ॥ મેરે શિરપતિ, મેરી જન મેરે શિરપતિ, મેરે
 શિરપતિ શ્યામ સૂજ, નેમ બિન વાંધું નહિં દૂજ ॥ આભૂષણ ચીરેં,
 મેરી જન આભૂષણ ચીરેં, આભૂષણ ચિરેં મોહે ખુચતા ॥ જગતકા
 ભોગ નહિં રચતા ॥ જખર જંગ છંત્યા, મેરી જન જખર જંગ છંત્યા,
 જખર જંગ છંત્યા જગ જમકું ॥ સતીં ॥ ૩ ॥ પતિ ગિરનારે, મેરી
 જન પતિ ગિરનારે, પતિ ગિરનારે હુવા ધ્યાની ॥ ખાત સખ જુગમેં
 એ જની ॥ જગત જસ ગાવત, મેરી જન જગત જસ ગાવત, જસ
 ગાવત હે તેરા, સફલ કારજ કર દો મેરા ॥ જપ તેરો જપતાં,
 મેરી જન જપ તેરો જપતાં, જપ તેરો જપતાં પાર પાવે ॥ અ-
 લપ જિનદાસ ખ્યાલ ગાવે ॥ મુગતિ પદ દીજે, મેરી જન મુગ-
 તિ પદ દીજે, મુગતિ પદ દીજે પ્રભુ હમકું ॥ સતીં ॥ ૪ ॥ ૨૦ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ તુમ તજકર રાજુલનાર, તજ્યા સખ ધર રે ॥ તજ્યાં ॥ મેં
 નમું નેમકે પાય, ગયા ગિરિવર રે ॥ મેં પ્રીત પ્રીયાકી કર કર પહે
 લાગી ॥ પહેં ॥ તુમ ત્યાગ ચલે બન ખંડ, હુવે વૈરાગી ॥ અખ
 રાજુલ સરખી સતી, ભાવસેં ત્યાગી ॥ ભાવં ॥ થારે અંતર ઘટ-
 મેં જ્યોત, જ્યાનકી જગી ॥ યું રોતી રાજુલ નાર, નયણ ભરં ભરે

॥ નયન ॥ મેં નમું ॥ ૧ ॥ મેં અરજ કરે કર જોડ, કરો મન પરસન
 ॥ કરો ॥ મેરે શિરપર તુમ શિરદાર, દેજો મોહે દરશન ॥ અબસુખ
 સખીયનકા દેખ, લગ્યો મન તરસન ॥ લગ્યો ॥ મેરે આયો નયણમે
 નીર, લગ્યો નિત્ય ઘરસન ॥ મેરે નેમ મિલનકી આશ, મિલું કિમ
 કર રે ॥ મિલું ॥ મેં ॥ ૨ ॥ મેં નહિ કીની તકસીર, ચલે કયું રહે
 ॥ ચલે ॥ મેરે ધરમે કુટુંબ પરિવાર, ચાર દિસ ચૂટે ॥ મેં જો રહું
 ધરકે માંહે, જોખન સખ લૂટે ॥ જોખ ॥ મેં ચલું પીયાકે સાથ, પ્રીત
 કયું ત્રૂટે ॥ મેરે નેમ વિના નહિ ઓર, જગતમે વરરે ॥ જગ ॥ મેં
 ॥ ૩ ॥ તુમ તારી રાજીલ નાર, મુગતિમેં મેલી ॥ મુગ ॥ પીછે નેમ
 ગયે નિરવાણુ કરમ સખ ઠેલી ॥ મેં નિત ભોગે પરભાત, નમુ પદ
 પહેલી ॥ ન ॥ શ્રી જિનવર બિન જુગમાં હે નહી કોઈ બેલી ॥
 પાઠાંતરે ॥ મેરે નેમ વિના નહિ ઓર, જગતમેં બેલી ॥ યું અરજ
 કરે જિનદાસ, સુણો જિનવર રે ॥ સુણો ॥ મેં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૧ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ દે ગયા દગા દિલદાર, સુણો મેરી માઈ રે ॥ સુ ॥ લગ
 રહી નેમ દરશનકી, સરસ અસનાઈ રે ॥ એ આંકણી ॥ અબ અ-
 જબ અલિજો નેમ, મેરે શિર છાજે ॥ મેરે ॥ જદવકી દેખી જન,
 જગત સખ લાજે ॥ એસો નેમ નવલ એક વીંદ, અનોખો બાજે ॥
 અનો ॥ સુરનર સખ ગાવે ગીત, ગગનમેં ગાજે ॥ અબ હોડ હોડ
 સખ દુનીયાં, દેખન આઈ રે ॥ દેખ ॥ દે ॥ ૧ ॥ અબ ચઢ્યા
 નેમ તોરનકું, આનંદ દીલ ધરકર ॥ આનં ॥ સજ આઝે સુરંગી
 સાજ, કીલોલા કર કર ॥ મેં પાયો પરમાનંદ, હરખ હીયો ભરકર ॥
 હરખ ॥ લે ગયો પતિ નેમનાથ, મેરો ચિત્ત હર કર ॥ સખી
 સુખ સંપત આંગનમેં, આજ ચલ આઈ રે ॥ આ ॥ દે ॥ ૨ ॥
 અબ ઇણુ અવસરમેં સૂરત, શ્યામકી લાગી ॥ શ્યા ॥ પશુઅનકી
 સુણી પોકાર, દયા દીલ જગી ॥ જિન લહી પરવતકી વાટ, તૃણાકું
 ત્યાગી ॥ તૃણ ॥ શિવરમણીકે શિરબિંદ, અન્યો વૈરાગી ॥ અબ

મેલ ચઢી રાજીલકું ખડી છટકાઈરે ॥ ખેડી જીવજીવે ॥ ૩ ॥
 રેતીકે સરવરમેં, દીકે નહીં પાની ॥ દીકે ॥ જિન ગુણુ ગોખી
 જાય, અલખ જિંદગાની ॥ અખ કઠણુ જીવ દુરગતકો, અન્યો મેં દાની
 ॥ જિનદાસ કરો ભવપાર, દયા દીલ આની ॥ અખ સરણુ સતીકે
 બેઠ, લાવણી ગાઇ ॥ લાં ॥ દે ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૨ ॥

શ્રી આદિનાથની લાવણી.

॥ શ્રી આદિનાથ નિર્વાણી, નમું સેં ધ્યાની ॥ નમું ॥ ભવ
 જીવ તરનકે કાજ, બનાઈ વાણી ॥ તુમ નાભીરાય કુલધારી, બડે
 અવતારી ॥ બડે ॥ ખુલ રહી ખલકમેં ખૂબ, કેસરકી ક્યારી ॥ તુમ
 મમતા મનકી મારી, આતમા તારી ॥ આતમ ॥ તજ દીની પ્રીત
 વિષયનકી, જાણુ કર ખારી ॥ તુમ કરી મુગતિ પટરાણી, જગતમેં
 જાની ॥ જગમ ॥ ભવમ ॥ ૧ ॥ જાણ્યા સુરનર સુખરાસી, હુઆ હે
 ઉદાસી ॥ હુમ ॥ જલ ગઈ જામર જંજલ, જગતકી ફાંસી ॥ તુમ જ-
 ગતપતિ અવિનાસી, મુગતકે વાસી ॥ મુગમ ॥ શિવ મંદિરમેં સુખ
 સેજ, બિછાઈ ખાસી ॥ તુમ કરી સફલ જિંદગાની, મેરે મન માની ॥
 મેરે ॥ ભવમ ॥ ૨ ॥ બડે જ્યોતવંત જિનરાજ, જગતમેં બાજે ॥ જગતમ ॥
 તેરો દરશન હે સુખદાયિ, સુધારે કાજે ॥ તેરી ધુની ગગનમેં ગાજે,
 બે મુરપતિ લાજે ॥ બે મુમ ॥ ગલ ગયા ગરબ પાખંડ, કામના
 ભાજે ॥ નાટક નાચે ઇંદ્રાણી, અધિક ધુનિ આણી ॥ અધિકમ ॥
 ભવમ ॥ ૩ ॥ તેરી મહિમા કહિય ન જાવે, પાર નહીં પાવે ॥ પારમ
 ॥ ગંધર્વ મુરપતિ સખ દેવ, તેરે ગુન ગાવે ॥ તેરે ચરનુમેં લપટાવે,
 સરસ લય લાવે ॥ સરસમ ॥ નર નાર હીયાકે માંહે, ભક્તિ તેરી
 ચાવે ॥ તેરી તૃણા સખ વિરલાણી, મુગતિકું ઠાણી ॥ મુગમ ॥ ભવમ
 ॥ ૪ ॥ મરૂદેવી કુખકા જાયા, અમર પદ પાયા ॥ અમરમ ॥ છપત્ર
 કુમારી નારી, મિલી જસ ગાયા ॥ દુરગતિકા દુઃખ બિરલાયા. સ-
 ફલ કરી કાયા ॥ સફલમ ॥ જિનદાસ નિરંજન દેખ, સરન તેરે

આયા ॥ સમકિતકી સહેજ પીછાની, મીલી મોહે ટાણી ॥ મિલીં ॥
ભવજીવ તરનં ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૩ ॥

ગણધરજીની લાવણી.

॥ અખ સદા નમું સરસતિ, તેરી કીરતકું ॥ તેરીં ॥ ગણધર-
રકે લાગું પાંચ, માગું મેં મતકું ॥ તેરે મુખ ઉપર સરસતિ, સુસોભા
હેતી ॥ સુસોભાં ॥ મિજલસમેં મોતી ખિરે, તેરે મુખસેંતી ॥ કોઈ
વીણુ આંધતા રત્ન, પડી રહી રેતી ॥ પડીં ॥ ધન ધન ગણધરકો
ગ્યાન, સભા યું કેતી ॥ ધન ધન ઉડ લાગે અંગ, જિનગુણુકા વર-
સતા રંગ, કોઈ કરે વરત સહુ સંગ, સુરપતિ બહુ વાસવ દગ, નમે
તેરી ગતકું ॥ નમેં ॥ ગણધરં ॥ ૧ ॥ તુમ લોક અલોક સરૂપ,
કીયો સખ કર મેં ॥ કીયોં ॥ ભવ જીવ દિયા પહુંચાય, મુગતિ મં-
દિરમેં ॥ તુમ કરી કલોલા ખૂખ, ગ્યાન સરોવરમેં ॥ ગ્યાનં ॥ પડ
રહ્યા પાખંડીકી ડાઠ, કોઈ બિચ કમેં ॥ જિનરાજ કરી હે સાલ,
ભવિ જીવ લિયા સુલટાય, બુડ ગઈ હે વિષયકી લાય, દુર્ગતિ દુઃખ
દિયો ચૂકાય, ફાડીયા ખતકું ॥ ફાં ॥ ગણધરં ॥ ૨ ॥ તુમ કટ્યો
કાલકો ફંદ, કરમ સખ ચૂરે ॥ કરં ॥ તુમ રિધ સિધકે ભંડાર,
લખિધકે પૂરે ॥ સખ વિસન વિનાસ્યા વીર, બડે તુમ સૂરે ॥ બં ॥
દીની દૂરગતિકું દાગ, કીયા દુઃખ દૂરે ॥ વિષયનકે બીજકું બાલે, અં-
તરકી આંટ સખ ટાલે, ક્ષય ગઈ હે રીસકી જાલે, તેં દીની મૂલસેં
ગાલ, લોભકી લતકું ॥ લોભં ॥ ગણું ॥ ૩ ॥ તારે અનુભવ રસકી
સહેર, ઉઠી હે ભારી ॥ ઉઠીં ॥ કમોંકો કિયો બિનાસ, આતમા
તારી ॥ કુલમેં દીપક તુમ બન્યા, ખલક તજ ખારી ॥ ખલં ॥
સુર પતિ સખ હોવે હજૂર, બડે જસધારી ॥ ગણધરજી ગ્યાનકે
ખાસે, તુમ કિયા કરમકા નાસે, ચાકર હું ચરણુકે પાસે, જિનદાસ
કરે અરદાસ, રખો મેરી પતકું ॥ રખોં ॥ ગણધરં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૪ ॥

શ્રીસંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ શ્રી સંખેસર પાસ જિનેસર, અરજ સુનો કરો મહેરબાની ॥
તારક બિરૂદ સુનિ મેં આયો, તુમ ચરના સરના જાની ॥ શ્રી સંખેં ॥
એ આંકણી ॥ ૧ ॥ શોલ સહસ મુનિ આદિ જગત જન, તારે
તુમ અમૃત બાની ॥ બનકું હુઆનીમ સુદ્ધ ભઈ સિદ્ધ, પાયે પરમ
ચુરજ દાની ॥ શ્રી સંખેં ॥ ૨ ॥ પત્રગ પાવક જરતો નિકાલ્યો, જ્ઞાન
દેશના તુમ પીછાની ॥ બનકું દરસ સરસ ભયો તેરો, સુરપતિ પદવી
ઠહેરાની ॥ શ્રી સંખેં ॥ ૩ ॥ મેં આયો એહિ કીરતિ સુનકે, વીનતિ
એક સુનીયે જ્ઞાની ॥ ભવ ભવ ચરન કમલકી સેવા, દેવ દીજ્યે
દીલ માની ॥ શ્રી સંખેં ॥ ૪ ॥ અશ્વસેન વામાજકે નંદન, વંદન જ-
ગકે સુલતાની ॥ અબ તો લેહેર મેહેર મોહિ કીજે, રંગ સદાશિવ
સુખદાની ॥ શ્રી સંખેશ્વરં ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૫ ॥

મગસી પારસનાથની લાવણી.

॥ મુલક બીચ મગસી પારસકા, બાજ રહા ડંકા ॥ મુગતિ-
ગઢ હંત લીયા બંકારે ॥ મુગં ॥ મુલકં ॥ એ આંકણી ॥ કરમ-
દલ બલકું ક્ષય કીયા રે ॥ કરં ॥ મુગતિ મહેલમેં કેલિ કરે, અનુ-
ભવ અમૃત પીયા ॥ સાસતા જ્યા, મહારાજ ॥ સાં ॥ કલ્યાણક કા-
રજ કીયા, અમરાપુર પદકું લીયા ॥ કમઠ જસકા કરગયે ફંકા રે ॥
કમઠં ॥ મુલકં ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પારસ ભજ લે ભાધરે ॥ પ્રભું ॥
ભાવ ભરમકા મેટ જોત, તેરી જગમેં સવાઇ ॥ ટેકકું ટાલો, મહારા-
જ ॥ ટેકં ॥ ચંચલ ચિત્તસેં મત ચાલો, ગુમાન ગરવકું ગાલો, ગ-
રવસેં ધૂલ મલી લંકા રે ॥ ગરં ॥ મુલકં ॥ ૨ ॥ મેરે સુમ ભાગ્ય
ઉદય આયારે ॥ મેરેં ॥ ઇણુ પંચમ આરામાંહેં પ્રભુ, મગસી પાસ
પાયા ॥ પાપસેં ડરતા, મહારાજ ॥ પાપં ॥ ભવ્ય જીવ ધ્યાન દીલ
ધરતા, શ્રાવક સખ સમરણ કરતા, મરણ દુઃખ મેટો મેરે અં-
ગકા રે ॥ મરણું ॥ મુલકં ॥ ૩ ॥ મહીમા મગસીકી અબ જાનીરે ॥

મહીં ॥ નહીં ઉઘડી મેરી આંખ બિલોયા, પ્રબલિના પાણી ॥ મેં
જિનવર જાન્યા, મહારાજ ॥ મેં જિનં ॥ જિનદાસ જિનદસેં રાન્યા
॥ મગસી પારસ હે સાચા ॥ કરો મત મનમેં કોઈ શંકા રે ॥ કરોં
॥ મુલકં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૬ ॥

ઝિપદેશ લાવણી.

॥ મન સુણુરે તેરી સફલ ધડી, શ્રાવકકી હાથસેં જાવે ॥ હાથં ॥
સૂત્રકી ન માને શીખ, પીછેં પછતાવે ॥ એ આંકણી ॥ તું પરભવ-
કો ડર રાખ, પ્રાણુ મત લૂંટે ॥ પ્રાણું ॥ તું કુચુરસેં કરે હેત, સુચુ-
રસેં રૂં ॥ તારી જાનનીયાંકી છોલ, છીનક નહીં છૂટે ॥ છીનકં ॥ ઇં-
દ્રિયસું લગાયા તાર, કહો કેમ ત્રૂટે ॥ તારે હીયે વધિ વિષવેલ,
નહીં કુમલાવે ॥ નહીં કુમં ॥ સૂત્રકીં ॥ ૧ ॥ તેં સુણી સીખ સૂતર-
કી, હિયેં નહીં આણી ॥ હિયેં ॥ તારો ખરો ખજાનો ખાય, કુચુ-
રકી વાણી ॥ તારી કુમતિ કલેસણુનાર, લીયો તોયે તાણી ॥ લીયોં ॥
દુરગતિકી બિચ્છાઈ સેજ, ખની પટરાણી ॥ તું સુતો કુમતિકી સે-
હેજ, પાર નહીં પાવે ॥ પારં ॥ સૂત્રં ॥ ૨ ॥ તારા ગફલતમેં દિન
ગયા, ગરવ તેં રાખ્યો ॥ ગરવ તેં ॥ કીધી જિનવાણી દૂર, વ્યસન
રસ ચાખ્યો ॥ તેં ગ્યાન ગાંઠકો ખોયો, રતનકયું નાખ્યો ॥ રતનં ॥
સત વચન દીયો તેં છોડ, જૂઠું મુખ ભાંખ્યો ॥ એસો વાર વાર
નરભવ, હાથ નહીં આવે ॥ હાથં ॥ સૂત્રં ॥ ૩ ॥ પોસાક પા-
પકી પેર, માનતો ખૂખી ॥ માનં ॥ તારે મદ મોતિકી માલ, શી-
શપર લૂંખી ॥ તારે હરામ હુરતમાં હસી, હજૂરી ઉભી ॥ હજૂં ॥
શિર બાંધ્યો મિથ્યા મોડ, ખાત તેરી દૂખી ॥ તારે હિસા હિયાકો
હાર, જેર કયું ખાવે ॥ જેરં ॥ સૂત્રં ॥ ૪ ॥ સુકૃત સંપત સુપનમેં,
રતિ નહીં સૂજે ॥ રતિં ॥ મેરો કોણુ ગતિકો જીવ, દાજ કુણુ ખૂજે ॥
મેરે ઘર ખૂટે દુરગતિ, કામ નહીં દૂજે ॥ કામં ॥ અલપ દુનિયા
મહોખત, મુજેકું પૂજે ॥ જિનદાસ કપટકી ખાણુ, માન નહીં માવે
॥ માનં ॥ સૂત્રં ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૭ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ સિદ્ધ સરૂપી સદા પદ તેરો, તું મૂરખકાં ભૂલે રે ॥ આજ
નશે પલ્લે નહિ બાંધ્યો, ખામી લગાઇ મૂલે રે ॥ એ આંકણી ॥ નરક
નિગોદ કુમતકા શિરપર, આપ બન્યો હે દૂલેરે ॥ સિદ્ધ ० ॥ ૧ ॥
સખ સંપતકા સુખ દેખકર, ચેતનમનમેં પૂલેરે ॥ જિનદાસ તેં દુનિ-
યામાંહે, જનમ લિયો સો ધૂલેરે ॥ સિદ્ધ સરૂપી સદા ॥૨॥ ॥૨૮॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ આપ સમજકા ધર નહીં પાયા, દૂનકું કયા સમજાવે ॥ બાકા
ફિરે જિનદાસ જગતમેં, હીયો હાથમેં નહીં આવે ॥ એ આંકણી ॥
દરસ સવાદ ચાહનકી ચિત્તમેં, ચાનક અધિકી આય લગે ॥ ઇંદ્રીકા
પરવસમે પડિયો, ગ્યાનકલા કહો કેસેં જગે ॥ તૃણાને જગ લૂંટ
લીયો હે, કપટ કરી પરધનકું ઠગે ॥ ખાય ખાય લોહી માંસ
વધાચ્છો, પ્રાણી કિસવિધ ચલે પગે ॥ વિષય વિપતકી કરે ચૂંથણી,
ચરચાસું ચિત્ત નહીં લાવે ॥ આ ० ॥ ૧ ॥ અપને અવગુનકું નહીં દેખે,
દૂનકા અવગુણ ભાંખે ॥ હિંસાહીમેં હૂઓ હજૂરી, દયા દૂર દિલસેં
નાખે ॥ ગુણવંતકા ગુણ લોપે મેરો મન, અવગુણકે રસકું ચાખે
॥ તિનુહી પ્રણમે રાગધરા મેં, સરણે જિનવર કિમ રાખે ॥ ઠગ-
દાંસીગર ચોર અન્યાઇ, ધનમીસેં ઇનકું ધ્યાવે ॥ આ ० ॥ ૨ ॥ અ-
વગુણકી મેરી ખાન આતમા, અજન હોયસો મોહેપૂજે ॥ નહીં ગા-
મમેં રૂખ અંબકો, એરંડ અંબ સરિખો સૂજે ॥ પારખ નહીં હે
હીયે ગ્યાનકી, ગુન અવગુનકું કુણ બૂજે ॥ ગાડર દેખ કહે મુજ
ધરમેં, કામધેનુ ઇતની દૂજે ॥ ઐસી મેરી અવનીત આતમા, અ-
વગુન કિમ ગાયા જાવે ॥ આપ ० ॥ ૩ ॥ કોધ માન માયામેં માતો,
લોભ માંહે લપટયો રહેતો ॥ ગરથ ગુમાની ગમકો ગરજ, પીડ પા-
રકી નહીં સેતો ॥ ભગતિ નહીં ગુરૂ દેવ ધરમકી, કઠણ વચન મુ-
ખસેં કેતો ॥ અંતર આંટ ન ખુલે હીયાકી, ખૂંઠ પરમ પદકું હેતો ॥ સ્વાંગ
સજ જિનદાસ જૈનકો, માલ મુલકકો ઠગ ખાવે ॥ આપ ० ॥ ૪ ॥ ૨૯ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ ખીત ગયો નરભવકો અવસર, નહીં સુકૃતકોં કાળ કસ્યો ॥
 મનકો મેલ મિટ્યો નહીં મૂરખ, ઊપર સાધકો સ્વાંગ ધસ્યો ॥ અદ્ય
 ઊમર ઓલખ લે અપની, નિગોદમેં કયું નીમ ધરે ॥ કંક નહીં યા-
 કો જીવ હમારો, પાપ કરમ કર પિંડ ભરે ॥ દયા દાન તપ જપ સમર-
 નકું, દિલસેંતિ સખ દૂર કરે ॥ કામ ક્રોધ ક્રુમતિમેં કાલો, પાપખિના પલ
 ભર ન સરે ॥ ઘોલા આય લગા અખ શિરપર, દુરગતિકા દુઃખસેં
 ન ડરે ॥ અથાગ પૂર સમુદરમેં પડિયો, ભવજલસેં કહો કૈસે તરે ॥
 જિલ્યાકા પરવસમેં પડિયો, સરસ પરાયો માલ ચર્યો ॥ મનકો મેલ
 મિટ્યો નહિં મૂરખ, ઉપર સાધકો સ્વાંગ ધસ્યો ॥ ૧ ॥ ઐ આંકણી
 ॥ પેટ પોષતા ફરે પીડમાંહીં, હાડ માંસ વધિઓ લોહી ॥ માત-
 પિતા સખ કુટુંબ કખીલો, કામ નહીં આવે કોઇ ॥ મુખપર મીઠી
 મનમેં ચીઠી, સ્વારથકી દુનિયાં જોઈ ॥ પચ પચ મરે ઇનોકે કારણુ,
 માનવ જનમ દીનો ખોઈ ॥ મેં મતહીન બુદ્ધિકો વિણુઠો, ઇનસેંતિ
 મનચ્છા મોઈ ॥ સસ્યો ન સીજ્યો કામ રતીભર, બેઠ રહ્યો મનમેં
 રોઈ ॥ કુચુરકો રંગ લાગ રહ્યો હે, જૈનધર્મ દીલમેં ન જસ્યો ॥ મ-
 નકો ॥ ૨ ॥ લેખ પેર મનમાંહેં મગન મેરે, પડિયા પોઆરે પાસા ॥
 અનમતકોં ક્રોધ વિરલો પરખે, કંચન નહીં પીતલ ખાસા ॥ કનક
 કામિનીકી મનમાંહેં, લગ રહી હે અધિકી આસા ॥ મુખ ઉપર લો-
 કોંકો કહે મેં, મહાવ્રતમાંહેં કીયા ખાસા ॥ મેં કિરિયા પાતું મુનિ-
 વરકી, દોષ નહીં લાગે માસા ॥ કીયો કપટ ઐ પેટ ભરાણુ, રોટાકા
 લગ રહ્યા સાંસા ॥ ઐસો કપટમેં કર્યો આકરો, રતિ નહીં પરભવસેં
 ડસ્યો ॥ મનકો ॥ ૩ ॥ અન્નવસ્ત્રકું ખાય પેરકર, અપને તલકો પોખ
 કીયો ॥ પહે બાંધ્યા પાપે પ્રાણીયાં, નહીં સુજસકો લાલ લીયો ॥
 ભગતિ કરી નહીં સાત ખેત્રકી, નહીં નિઘ્રંથકું દાન દીયો ॥ નિંદા
 કીની જૈન ધરમકી, સાત વિસનકો જેર પીયો ॥ સાધુ શ્રાવક સંવર
 કર કર, નિર્મલ કરતા આપ હીયો ॥ જિનદાસ આસ તૃણાકી લા-

ગી, કોણુ ગિનતમેં મેરો જયો ॥ આણુ નહીં મીની અરિહંતકી મેં,
આગમસેતી અલગ ફર્યો ॥ મનં ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૩ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ આગુણુ કબ લગ કહું દિલ તોરા ॥ ચેતન જખર જંજર
જડ્યો, તન મન માઠા મેરા ॥ ગુર ગુણવંતકા ગુણુ ગાવો, તજ કુ-
ગુરકો સંગ, સૂલટ સુમતિ કે ધર આવો ॥ પ્રાણી પરગુણુ કયું નહીં
ગાવો ॥ તું આગુણુકી ખાણુ જીવ મન, મેં મત પોચાવો ॥ મિટે
જખ દુરગતિકા ફેરા ॥ ચેતનં ॥ ૧ ॥ જીવ દુરગતિમેં રડવડિયો,
જગત ખીચ નર નીચ બિસનકે, બિચ આઈ પડિઓ ॥ શીખ સૂ-
ત્રકી તેં ઠેલી, કુદેવતાકું સેવત સરધા, સમકિતકી મેલી ॥ દિયા જખ
નરક ખીચ ડેરા ॥ ચેતનં ॥ ૨ ॥ સેજ સુમતિકી તેં છોડી, અંતર-
ગતકી પ્રીત જય કર, કુમતિસેં જોડી ॥ કરી નહીં જિનવરકી ભક્તિ,
પર ગતિકા પરવશમેં દખ ગઈ, ચેતનકી સક્તિ ॥ કરમ મુઝે ધાલ
રહ્યા ઘેરા ॥ ચેતનં ॥ ૩ ॥ જિનેંદ્ર દેવ સદા ભજ રે, મોહ કરમકી
ખોલ પલકમે, આલસકી સેજ તજ રે ॥ જોખન ધન દેખ દેખ પૂલે,
બોધ ખીજ નિજ ચિત્તશ્રી, જિનવાણી કયું ભૂલે ॥ કહે જિનદાસ
સુણો ખેરા ॥ ચેતનં ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૧ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ગઈ સખ તેરી શીલ સમતા, લપટ રહી નાચ જલે સમતા
॥ ગઈં ॥ એ આંકણી ॥ નહીં સમતાકી કરી કરણી, કુમતિ કુખજકું
કયું પરણી ॥ કરો કરતુત જગત તરણી, સમજ દેખ દુર્ગતિકી હ-
રણી ॥ જીવ તન મનકું નહીં દમતા ॥ ગઈં ॥ ૧ ॥ કરી સુખ સ-
હજ માંહે ખૂબી, હાથ જોડી અબલા ઊભી ॥ દોડકે નાર ગલે
લૂંબી, વાત તેરી જગતમેં સખ ડૂબી ॥ રતિ દુઃખ તનમેં નહીં
ખમતા ॥ ગઈં ॥ ૨ ॥ શીખ સદ્ગુરકી નહીં લાગી, વિષય અંતર
જલમ જાગી ॥ સ્વર્ગ સુખસેતી ગયો ભાગી, હુઓ દુરગત મતકો

रागी ॥ लोगका सात तुझे गमता ॥ गद्यं ॥ ३ ॥ पडि जगन्त
गले हांसी, गया उनसें कडो कुणु नासी ॥ कहे जिनदास आत
भासी, सुणुत लवि जनके मन लासी ॥ अब जिनराज विना
लभता ॥ गद्यं ॥ ४ ॥ ॥ ३२ ॥

उपदेश लावणी.

॥ सदा नमुं जिनराज सरनकुं, कीयो जगतमें नुहार ॥ सद्ध
कर दीयो मेरो अवतार ॥ जडी छांध मेरी अनंतकावडी, दुखो
नैनको नन ॥ जिन तेरा वचन वस्या मेरे कान ॥ सतवाही सुख
सदा सुडावे, बढ्यो रंग विन पान ॥ वस्यो अनुभव पद हिरहे
आन ॥ तनभनसुं सख त्याग दीयो, अधरम अनमतको ध्यान ॥
हुयो छणु माहें धणुो हेरान ॥ कुगुर दलकुं दीया सख भार ॥ सदां ॥
॥ १ ॥ होडा ॥ वीतराग रवि जगीओ, अरे मोखे हिरिदेमें नणु ॥
अंधकार अलगो रह्यो, सो निरख दीयो निज आन ॥ १ ॥ नि-
सिद्धि नरके नयन उमारा, लई दरसनकी आस, लीयो अस रह्यो
सरनके पास ॥ निपट दुखो लय दीन नाममें, वीसरे नहीं ओक
भास, लगी युं मनमें ऐसी आस ॥ नाटक नाचे करे कीरतन,
रखे कीसनको रास ॥ लीयाकी अकल गद्य सख नास ॥ लखें पड्यो
जगत संसार ॥ सदां ॥ २ ॥ होडा ॥ जगत पड्यो जगलमें, अरे
नैन धर्म दीयो छोड ॥ कुगुरका उपदेशमें, तें कीनी माया द्रोड ॥ २ ॥
जगल रह्यो सख अब जगतका, बडे कुगुरकी आल ॥ सीस पर
अपट रह्यो तेरे काल ॥ मुज इयती निज छपी जिनंदकी, तन्यो
जगत जगल ॥ वस्यो जिन नाम लीयामें लाल ॥ वल्लभ लागे य-
रणु तुमारा, ओही अरो हे भ्याल ॥ करोगे मेरी प्रभु प्रतिपाल ॥
जितारो जिम तिम मोडे लवपार ॥ सदां ॥ ३ ॥ होडा ॥ देव
जगतका नेछया, अरे नहीं सरनको ठाम ॥ जिनराज आज आ-
नंदको, में पायो विसराम ॥ ३ ॥ ओर न सूजे छोड, होड तुम
सरनोमें आयो ॥ आनको लेद लयो पायो ॥ अधिक दुखो आनंद

આજ, મેરે જિનવર જસ ગાયો ॥ બચન તેરો રોમ રોમ છાયો ॥
 ખુસ બખતીમેં મોજ કરે મન, અનુભવસેં નહાયો ॥ કુગુર તણ વી-
 તરાગ ધ્યાયો ॥ કીયો જિનદાસ જિણુંદ કિરતાર ॥ સદાં ॥ ૪ ॥
 દોહા ॥ એહીજ મોકું દીજ્યેં, અરે જૈન ધરમકો જ્યોત ॥ આર
 ધંધો રચત નહીં, મેં કુગુર જોયા ખોત ॥ ૪ ॥

શ્રીશંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ કૃપા કરો સંખેસર સાહેબ, ગુણધામી અંતરજામી ॥ સંખે-
 શ્વર પુરમાંહેં બિરાજે, છાજે તખતપર શિવગામી ॥ કૃપાં ॥ ૧ ॥
 પરમજ્યોત પરમાત્મ પૂરણ, પૂર્ણાનંદ મયી સ્વામી ॥ પ્રગટ પ્રભા-
 કર ગુણમણી આગર, જગ જનના છો વિશરામી ॥ કૃપાં ॥ ૨ ॥
 મહાનંદ પદદાયક નાયક, પરમ નિરંજન ધનનામી ॥ તું અવિનાશી
 સહેજ વિલાસી, જીતકાસી ધ્રુવ પદ પામી ॥ કૃપાં ॥ ૩ ॥ કાલ
 અનાદિ અનંતે સાહેબ, તુમ મૂરતિ પુણ્યે પામી ॥ અખ હો તુમ
 અમૃતપદ સેવા, રંગ કહે નિજસિર નામી ॥ કૃપાં ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૪ ॥

શ્રી સમેત શિખરની લાવણી.

॥ અંદત હે કોઈ સમેત શિખરકું, દુરગતકી દૂર નાશી રે ॥
 કોડ ભવોંકા કરમ કટત હે, હોય શિવપુરકો ખાસી રે ॥ અંદં ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ કુગુર કુદેવ કુધર્મ જગનકા, મેં જાણ્યા સખ રાશી
 રે ॥ ખીસ જિણુંદ મુગતપદ પાયા, કાઠી કરમકી કાંસી રે ॥ અંદં
 ॥ ૨ ॥ એ તીરથ જે ભાવ કરી ભેટે, બિનકી સમકિત ખાસી રે ॥ બિકલ
 બન્યો જિન દાસ જગતમેં, ખૂબ કરાઈ કાંસી રે ॥ અંદં ॥ ૩ ॥ ॥ ૩૫ ॥

અથ કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ સુણજો ખાતાં રાવ સદાશિવ, મત ચડ જનાં ધૂલેવા ॥ ગ-
 ઢપતિ બિનકા બડા અટંકા, મત છેડો તુમેં બિન દેવા ॥ એ આંકણી ॥
 સક્તાવત ચૂડાવત બોલે, અમહીં નોકર બિનહીંકા ॥ હિંદુપતિ વાકું

હાથ જોડે, ત્રીન ભુવન શિર હે ટીકા ॥ સુ૦ ॥ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ
સખેહી, સુર નર વાકું ધ્યાવત હે ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર મુનિ દર્શન આવે, મન-
કી મોજાં પાવત હે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ગયા રાજ ઉનહીંકું આપે, નિર્ધ-
નિયાકું ધન દેવે ॥ ખાજાં ખિલાવે સુંદર લડકા, સદા સુખી જે પ્રભુ
સેવે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ તારે જિહાજ સમુદ્રમેં જઈ, રોગ નિવારે ભવ-
ભવકા ॥ ભૂપ ભુજંગમ હરિ કરી નદીયાં, ચોરન બંધન અરિ દવકા ॥
સુ૦ ॥ ૪ ॥ ઘોં ઘોં ઘોં ઘોં ઘોંસા ખાજે, દસો દિસામેં હે ડંકા ॥
ભાઉ તાતીયા નહીં ભલાઈ, મત બતલાવો ગઢ બંકા ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
રાણાજી કે ઉમરાવજીકો, માનત નાહીં વે ખાતાં ॥ થાકી કિધી
ચેહિજ પાવે, મેં નહીં આપું થાં સાથાં ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ મૂછ મરોડે ચડે
અભિમાને, જહેર ભચ્યા હે નજરમેં । ઋષભ દાસકા સાહેબ સમ્યા,
દેખ તમાસા ફજરમેં ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ મયારામ સુત ભણે મૂલચંદ, બડે
સીતાંબર તુમ દેવા ॥ ફ્રાજ વિખર ગઈ ધરધર ઘોડા, લજ્જા રાખો
તુમ દેવા ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ ॥ ૩૬ ॥

શ્રી ગોડી પારસનાથની લાવણી.

॥ જગત ભવિકકજ મહેર અનંત ગુણ, તેજ તપત હે શ્રી
જિનકો ॥ પ્રગટ પ્રબલ પ્રતાપ પરમ ગુણ, સુણતાં સુખ દિયે તન
મનકો ॥ નીલ કમલ દલ નવકર દીપે, દેહ હે ગુણ ગણકે વૃંદા ॥
નમો નિરંજન ફલિપતિ સેવિત, પાસ ગોડીયા સુખકંદા ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ મોહકરી કુંભસ્થલ ભેદન, કંઠે રવ પ્રભુ તું સમ્યા ॥
હરિ હર ઇંદ્ર વિરંચિ દેવ ગણ, કર્મ કીચમેં પડ કમ્યા ॥ તુજ સમ
ઓર ઠોર કુણ જગમેં, દેવ દૂસરો જે વંદા ॥ નમો ॥ ૨ ॥ તું અ-
કલંક સરૂપી અરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાર્દ ॥ તું શંકર બ્રહ્મા જગ-
દીશ્વર, વીતરાગ તું નિરમાઈ ॥ અનુપમ રૂપ દેખ તુજ રીજ્યા, સુર
નર નારીકે વૃંદા ॥ નમો ॥ ૩ ॥ જલ હલજલ બલત ચિહું કોરે,
ધૂમ ઘટા ગગનેં ચાલી ॥ જલત કાઠ કોટર સર સર્પન, ડરપત
મરણ દિશા આલી ॥ જગત સરણ દુઃખ હરણ પ્રબલ પ્રભુ, કહત

કમઠ સુણુ જોગિંદા ॥ નમો ॥ ૪ ॥ તપ જપ કરત ધરત નહીં
 કરણા, વાસેં દુઃખ દોહગ પાવે ॥ કહત કમઠ તપ અરણુ નયણુ
 કરી, જોગ બાત તુમકું નાવે ॥ પાવક અંતર જલત નાગકું, સેવક
 હાથેં નિકસંદા ॥ નમો ॥ ૫ ॥ સુણી નવકાર નાગ જિન મુખસેં,
 ધરણિ દર પદવી પાવે ॥ ચંદ કીરણુ ઉજલ જસ પસરિત, પાસ પ્રભુ
 નિજ ધર આવે ॥ તજ સંસાર ચરણુ પ્રભુલીનો, ધ્યાન ધરત મન
 આનંદા ॥ નમો ॥ ૬ ॥ ધ્યાન ધરત પ્રભુ દેખી કમઠ સુર, આય
 કરી પરિસહ ભારી ॥ ગગન ભાગ ચિહું ઓર ધના ધન, ઘોર ઘટા
 ઉલટી ધારી ॥ ચંચલ ચપલા હોત ચિહું કોરેં, ચંચલ ચપલા કે
 વૃંદા ॥ નમો ॥ ૭ ॥ કટક કાટકા હોત ગગનમેં, ગડડ ગડડ ચિહું
 દિસિ ગાજે ॥ ફરર ફરર ધન પવન કુરત હે, તરવર કરડ મરડ
 ભાંજે ॥ છનન છનન પાવસ જડ લાગી, મૂશલ ધારે વરસંદા ॥
 નમો ॥ ૮ ॥ ખલલ ખલલ જગતીજલ પસરત, છિનભર નાક
 તોડે આલા ॥ મેરૂ પરેં પ્રભુ ધીર રહી તવ, ધ્યાનરસેં રહે મત-
 વાલા ॥ તતક્ષણુ ધરણુ રાયકો આસન, કપટી ધ્યાન જ્યું ચાલંદા ॥
 નમો ॥ ૯ ॥ તતક્ષણુ ધરણુ રાય અનુ ધરણી, આય નમત જિનકું
 રંગેં ॥ શિરપર છત્ર ધરે કણી ગણકો, શેષ નાગ ડોલતઅંગેં ॥ હાંકયો
 કમઠ સરણુ કરી પ્રભુકો, ગયો નિજ સ્થાનક હર્ષદા ॥ નમો ॥
 ૧૦ ॥ નાયત ધરણુ રાયકી લલના, ઠમક ઠમક પદ ઠમકંતી ॥ છ-
 મક છમક વીંછુઆ છમકાવત, ધમ ધમ ધુધરી ધમકંતી ॥ તાલ
 તાન લયમાન પ્રકારેં, નવ નવ છંદેં નાચંદા ॥ નમો ॥ ૧૧ ॥ ધપ
 મપ ધપ મપ માદલ ધમકે, કરડ કરડ કરતાલ કરે ॥ રણુ રણુ ર-
 ણુકે રણુ રણુકંતી, જલ્લરી નાદ રસેં પસરે ॥ દડડ દડડ દુઝડાં વાજે,
 ભૂંગલ ભેરીના વૃંદા ॥ નમો ॥ ૧૨ ॥ વાજે શ્રીમંડલ સરણાઈ, વીણા
 તાલ કંસાલ છટા ॥ ઢુક ઢુક મિલત મિલત એક એકસેં, જોર બની તવ
 રંગ ઘટા ॥ પ્રભુ પણુ ય્યાન ધ્યાન લય લીના, મોડે કર્મ અરિવૃંદા
 ॥ નમો ॥ ૧૩ ॥ કેવલ જ્ઞાન લહી પ્રભુનિર્મલ, સ્થાપન ચઉવિહ સંધ

કરે ॥ ચરણુ કમલ સુરરચિત કમલશિર, ધરત ધરણી જિનતિમિર હરે ॥
 શત સમ આચુ કરી પ્રભુ પૂરણુ, સિદ્ધ વધૂ કર પકરંદા ॥ નમો ॥ ૧૪ ॥
 અંજર અમર અવિનાશિ નિરંજન, સિદ્ધ બુદ્ધ સમરો રંગે ॥ પરમ
 મહોદય પરમાતમ પદ, લહીયે જિન સેવન સંગે ॥ રોગ સોગ દો-
 હગ દુષ્પ જાવે, પાવે સોહગ સુખકંદા ॥ નમો ॥ ૧૫ ॥ અરિકરિ
 જલણુ જલોદર જલ ભય, નામ જાયાં સહુ દૂર ટલે ॥ પ્રભુપદ પદ્મ
 સેવનસે કમલા, રંગ રસાલા આય મિલે ॥ રૂપવિજય કહે સુનત
 લાવની, પામે ચિત્ત પરમાનંદા ॥ નમો ॥ ૧૬ ॥ ॥ ૩૭ ॥

નેમીશ્વર ભગવાનની લાવણી.

॥ તુમ સમુદ્ર વિજયકા તત્ત અરજ સુન લીજે ॥ અરજ ॥
 મેરી ઇતનીસી એક ચાહ, દરસ મોહે દીજે ॥ એ આંકણી ॥ તુમ
 વીતરાગ શુભધ્યાન, બડે તુમ સૂરે ॥ બડે ॥ તુમ રિદ્ધ સિદ્ધકે ભંડાર,
 લખિધકે પૂરે ॥ તુમ સાત વ્યસનકા સંગ, ક્રિયા સખ દૂરે ॥ ક્રિયા સ-
 બ ॥ તુમ પહોતે મુક્તિ મહેલ પ્રિય, જ્ઞાનકે પૂરે ॥ મેં હું સંગી કં-
 ગાલ, કૃપા મોહે કીજે ॥ કૃપા ॥ મેરી ઇત ॥ ૧ ॥ મેં ઘડી ઘડી
 મહારાજ, ભજન નહીં ભૂલું ॥ ભજન ॥ મેં પડયા વિષમ ભવ કૂપ,
 કુચર સંગ જૂલું ॥ મેં હુઓ દુષ્પી જિનરાજ, તેરેસું બોલું ॥
 તેરે ॥ અખ ભવસાગરથી તાર, ભરમ મેં બોલું ॥ અખ સુનો
 અરજ મહારાજ, જગત જસ લીજે ॥ જગત ॥ મેરી ॥ ૨ ॥ મેં
 આય પડા જિનરાજ, સરણુ અખ તેરે ॥ સરણુ ॥ તોરે દરશનકી
 અભિલાખ, લગી રહી મેરે ॥ મેં ભમ્યો અનંતો કાલ, મોહકે પૂરે ॥
 મોહ ॥ અખ સરને સીજે મોકું, કરન દુષ્પ દૂરે ॥ અખ આઠ કર્મકે
 માહું, મેરો તન સીજે ॥ મેરો ॥ મેરી ઇત ॥ ૩ ॥ મેં હુઓ બહુત
 ધનવંત, કરમકે ભમાવે ॥ કરમ ॥ અખ સુદ્ધ અસુદ્ધ પ્રિયાર, ધ્યાન
 નહીં પાવે ॥ અખ ચેતન જીવ જિનરાજ, ધર્મે આયો ॥ ધર્મ ॥

અથ આઠ કર્મકે માંહે, સુગતિ ફલ પોષો ॥ તુમ સુમુદ્રબિન્યકા
તન્ન, અરજ સુન લીજો ॥ અરજ ॥ મેરી ઇત ॥ ૪ ॥ ૩૬ ॥

લાવણી કાવ્યરૂપે.

॥ આનંદ વરતે મંગલ પ્રભુ નામ લીલા, ફરસો ઇષ્ટ ધરમ કરો
કરમ ઢીલા ॥ આરાધો અચલદેવ ત્રૈલોક્ય નાથ, અરિષ્ટ નેમિપદ્મ
પ્રણમ્ય પ્રભાતં ॥ ૧ ॥ મહાનિષ્ટ અનાદિ કરમ બીજ બાલ્યો, અ-
તિહી વજર સીલ વિષય ભાવ ટાલ્યો ॥ વિકટ વિરત ધારી શીલ-
રંગ રાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૨ ॥ વલ્લભ ઇષ્ટ લીધો પરમ જ્યોતિ
ધામં, તું વિમલ બિરાજે અચલ સિદ્ધનામં ॥ કેવલ ગ્યાને સદા મ-
ગન માતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૩ ॥ સહિ વેદના મેં સૂક્ષ્મ નિગોદં,
ક્રીયો પાપ પરિચય વિષયસું પ્રમોદં ॥ ઇણુવિધ મેં ભુગતિ અનંતિ
અસાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૪ ॥ જિનેશ્વર બિરાજે દેહ દીપમાનં,
પરમ તેજ પ્રભા અખંડ વરત ધ્યાનં ॥ નિરમલ લલ્યો કુલ ભિત્તમ
જાકી જોતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૫ ॥ અમરાપુર પહોતા માયા જાલ
મૂક્યો, બૂલ્યો હું ભરમમેં તવ ભક્તિ ચૂક્યો ॥ અક્ષય સુખ લીયાં તેં
કરી કર્મ ધાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૬ ॥ અનંત બલ ભિપાયો તજ્યો
જગત સારો, અદ્યગુણ કલા મેં પ્રભુ મોહે તારો ॥ જિનદાસ વિ-
નવે તુંહિં માય તાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ॥ ૭ ॥ ૩૭ ॥

લાવણી કાવ્ય રૂપે.

॥ દુઃખ દુષ્ટ ભુગતા હુઓ નરકવાસી, ચિહું દિસ ફિચ્યો ગલે
ગેર ફાંસી ॥ ક્રીયો કંઠ છેદન હીયે આપ છાયો, પરમ જિનધર્મ
બિન ઐસા દુઃખ પાયો ॥ ૧ ॥ પાપી નરકમેં ખુલી સેજ સોયો,
ખડગ લહી હણે શિસ સૂલી માંહે પ્રોયો ॥ પડ્યો જમકે પરવશ
કુલીમેં પચાયો ॥ પરમ ॥ ૨ ॥ કુચુરકે કલેજેસું લે જાય ખટકી,
જખર જંજીર કરમને નરકમાંહે પટકી ॥ ઓ પંખીને મસ્તક સખ
તોડ ખાયો ॥ પરમ ॥ ૩ ॥ બરછીસું છેદે ધાણીમાંહેં પીલે, કાઢે

દેવ નેત્ર વીંછુ લગાડી કીલે ॥ મહાલાલથંભસું મુઝે લેઈ લગાયો ॥
 ॥ પરમં ॥ ૪ ॥ નરકમેં મેરો અંગ કરવતસું ફાડ્યો, વિકટ નદી
 વેતરણી માંહે જમને પાડ્યો ॥ વૃક્ષ ખડે સામલી તલેં મુઝે બેઠાયો ॥
 ॥ પરમં ॥ ૫ ॥ ક્યા ખિલાવે ગોલો લાલ મુખમેં, ભુંજે ભાંડ માંહે
 પડ્યો હું મહા દુઃખમેં ॥ ફરસ લઈ છોલે જમડા દારમેં ઊડાયો
 ॥ પરમં ॥ ૬ ॥ માખી દિલ ચૂટે સરપ તોડ ખાવે, એ જમ છૂંદે
 પગ તરવો લાલ પાવે ॥ અગનિમય વૃક્ષસું ઊંધો લટકાયો ॥ પરમં
 ॥ ૭ ॥ જલીમેં પકડી સૂવરને વિણાસ્યો, શોલે રોગ ઊપજઈ રગત
 ડીલ વાસ્યો ॥ પિંડ પ્રોવે કરમવસ તનસૂં વીંધાયો ॥ પરમં ॥ ૮ ॥
 કરાયો સ્નાન કુંડ તેલેં ઊકાલ્યો, વિણાસ્યો હે સિંધને દિલેં ધાવ ધા-
 લ્યો ॥ મહાખાર જમોને ઊપર ઘુર ઘુરાયો ॥ પરમં ॥ ૯ ॥ સહ્યા
 વાર અનંતિ સો દુઃખ અખ મેં જાન્યો, વિકટ વેદના દુઃખ અલપ મેં
 વખાણ્યો ॥ અરિહંતકે સરણે જિનદાસ આયો ॥ પરમં ॥ ૧૦ ॥ ॥ ૪૦ ॥

લાવણી કાવ્યરૂપે.

॥ બ્રહ્મપદવી જીત હુવા ભેખ ધારી, મુગતિ પંથકી હે સખ
 રીત ન્યારી ॥ અગનિ હોમ કરતા જરો દેત ધીકો, દયા મૂલ ધર્મો
 ખિના કામ શીકો ॥ ૧ ॥ અનેક ભેખ જગતમેં બન્યો હે વજીતો,
 શ્રી જિનધર્મવિના જન્મ જાય રીતો ॥ હીરદે પ્રકાશ ભયો હે કુમતિકો
 ॥ દયામૂલં ॥ ૨ ॥ પરભવ સંધાતિ દયા દાન મેટે, કુદેવ કુચુરકા
 ચરણુ જાય ભેટે ॥ કીરતિ ન પાવે ધરમ માનિ નીકો ॥ દયામૂલં
 ॥ ૩ ॥ જીવારા વાવે જાંહાં અખંડ જોત ખાલે, દુર્ગતિકી નીસાની
 ગર્વકું ન ધાલે ॥ ગંગામેં નહાયો દીયો શીસ ટીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૪ ॥
 જગત રામકીકું સતી જાણી પૂજે, ભગત ખેતી કરતો ધરે લેંસ દૂજે ॥
 ભગત નામ જગતમેં ધરાવે જતીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૫ ॥ ધન્ય સંત
 જગતમેં કુમતિ દૂર વર્જી, નાતિ આર ગોતિ એ કુટુંબ આપ ગ-
 રજી ॥ જિનદાસ કહે ચું કોઈ ન કિસીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૬ ॥ ॥ ૪૧ ॥

લાવણી કાવ્યરૂપે.

॥ કુળપ જપતાં ઘણો કાલ ખોયો, મોહો કરમકી નિદે અનાદિશું
સોયો ॥ લે નીમ નવકાર રત્ન જૈસો મોતી, વિના જૈનધર્મે સર્વ ભક્તિ
થોથી ॥ ૧ ॥ કુદેવ દેખી પૂજે બૂલ્યો ભરમં, મુગતિ પંથ ચાવે જખર
બાંધે કરમં ॥ જિસ પુરૂષકું હે દુર્લભ બ્રહ્મ જ્યોતિ ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦
॥ ૨ ॥ બ્રહ્મ નામ ધારી કહે જ્ઞાન મોમે, છહી કાયકે જીવ અગન માંહે
હોમે ॥ સીજે નરક જાલ ઘોળી પેર ઘોતી ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦ ॥
॥ ૩ ॥ ધરે ધરણો ધરધર કરે નરસું દગા, ભરમ તન લપેટી ફિરે જગમે
નગા ॥ ધરી ભેખ ભગવો ભણ્યો ખોત પોથી ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી નેમજીની લાવણી.

॥ નેમનાથ જિનવરકો બદન મુખ, નિરખું કૈસેરી ॥ નેમ-
નાથ ભગવંત બનખાસિ, સિવરમણીકે રાગી ॥ સુમતાભાવ ધર્યો
અંતરગત, રાજુલ ત્રિય ત્યાગી ॥ અકેલી બનમે કૈસેરી ॥ નેમ ॥ ૧ ॥
જલખિન મીન છિન હોય જાવે તિમ, રાજુલ દુઃખ પાવે ॥ અંતર
આસ લગી અખ ઐસી, નેમનાથ નહીં આવે ॥ મુજે કબ દરસન દેસેરી,
કૈસેરી ॥ નેમ ॥ ૨ ॥ સરોવરકે તટ ખડે નગન હોય, મમતા મનકી
મૂકી ॥ સીત તાપ વેદન બહુ વેદે, કંચનસી દેહ સૂકી ॥ પરીસહ ભારી
સહેસેરી ॥ નેમ ॥ ૩ ॥ ખિન અનપાણી ખિન ખિકારી, ખિન ખસતર
તાપ ધારી ॥ ખિન આધાર નિરંજન નિર્મલ, નેમનાથ ગતન્યારી ॥ મુગ-
તિપદ વેગાં લેસેરી ॥ નેમ ॥ ૪ ॥ કર્મ ભર્મ તજ કેવલ લીનો, મુખ
સંપતિકે દરિયા ॥ સમોસરણુકે ખીચ ખિરાજે, અનંત જ્ઞાનગુણે ભરી-
યા ॥ સિંધાસન ઉપર બેસેરી ॥ નેમ ॥ ૫ ॥ નેમ સતી મુગતિ પદ
લીનો, હુવાં કરમસે રીતા ॥ દુરગતિકા દુખ બહોત સહેતા, જિનદાસ
બહુ ખિહિતા ॥ તુમારે સરણે રેહેસેરી ॥ નેમનાથ ૦ ॥ ૬ ॥ ॥ ૪૩ ॥

શ્રી થૂલિભદ્રજીની લાવણી.

॥ મુજો સખીરી રંગ મહેલમે, મેં ફિરતી થી દીવાની ॥ મેરા પ્રિ-

તમ કોઈ મુઝે મિલાવે, ધરી પલક દુઃખ કટ જાવે ॥ સુણો સખીરી
 મેરા દરદ હે, કુણુ પંથીસેં દુર હોતા ॥ મેરા ચારકી છખી દિખાવે, ઐ-
 સેઆની કુણુ આવે ॥ સુઠ ॥ ૧ ॥ મહેલકે ઉપર ચડ કર દેખું, દુરખિ-
 નમેં દુનીયાં સારી ॥ દુનીયાં સારી હોત હજૂરે, નાથકો રૂપ નહિ
 પાવે ॥ ધરમેં ફિરતી આંસુ ઝરતી, ખાના પણુ મેં નહીં ખાતી ॥ ધાવ
 લગા સો ધાયલ જાને, આલમ સારી ફટકાવે ॥ સુઠ ॥ ૨ ॥ છતીયાંસેંતી
 મેરે પીઉ નહીં, દુર હોતા ગોખમેં હોતી ॥ ગોખમેં હોતી ફિર ફિર
 જોતિ, ધરમેં જાકર ફિર રોતી ॥ બાર વરસ લગેં ખેલ ખેલાઈ, વાલમેં
 છોરી વીગોતી ॥ ધાગા વિહુણા પંથમેં ચલતે, દુનીયાં આંપત પાંઉ
 મોતી ॥ સુઠ ॥ ૩ ॥ મેરા ખાવન જોગ લેઈ કર, ધર ધર ફિરતે થૂલિભ-
 દ્રા ॥ થૂલિભદ્રકી વાત સુણુતે, છતીયાં ફાટત હે મેરી ॥ દુખભર સારી
 રેનગઈ પણુ, સોવન ખાદેં નહીં સોતી ॥ ચોખાસા પર નાથ ન આવે,
 તો મરણાં હે એક ફેરી ॥ સુઠ ॥ ૪ ॥ જાદુ કરણેવાલેકું કોઈ, ખોલાવે
 નથકો મોતી ॥ નથકો મોતી લાખ સવાકો, મેં કુરખાન કરાદેતી ॥ મો-
 હની મંત્રેં પીઉકું મિલાવે, લેઈ અલૈયા પાઊં પરતી ॥ શ્રી શુભવીર
 કહે સુણુ સજનાં, વેધક આત કહું કેતી ॥ સુઠ ॥ ૫ ॥ ॥ ૪૪ ॥

શ્રી આદિનાથજીની. લાવણી.

॥ મેરે દિલકે મહેરમ તુંહી, શ્રીનાભિનંદન ભગવાન ॥ તેરે ચર-
 ણોસેં ઉલજ પ્રાણુ ॥ એ આંકણી ॥ કૈલાસ પરવત પર મંદિર, જિહાં
 પ્રભુજી રાજે ॥ દેવ હુંદુભિ ગયણે ગાજે ॥ સિદ્ધખેત્ર શેત્રુંજે સ્વામી,
 આભૂપણુ છાજે ॥ જ્યોતસેં ચંદ્ર સૂર્ય લાજે ॥ દોહા ॥ રત્નમાંહેં હે ચિ-
 તામણિ, જ્ઞાનમેં હે કેવલ જ્ઞાન ॥ સિદ્ધગિરિ તિમ તીર્થમેં, અવર ન
 એહ સમાન ॥ ભલાજી અવરં ॥ આણુ એહી જુગત જિનરાજ પ્રગ-
 ઠી આ ઘો સેવક સુખથાન ॥ તેરે ચરણોસેં ઉલજનં ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ
 શ્રી આદિ જિનેસર, શિવરમણી છાયા ॥ દરસન તુમ ઇંદ્રાદિક પાયા ॥
 સુર નર નારી તેરે દરસનસેં, કેવલ ઉપજયા, મુનિજન જ્ઞાન ઉદય
 પાયા ॥ દોહા ॥ મુક્તિ તણું પંથેં વહે, પામી કેવલ જ્ઞાન ॥ સિદ્ધ અનંત

આગેં હુવા, કરત શત્રુંજય ધ્યાન ॥ ભલાંજી કરતો ॥ જીમલા ચારી
તેરે દરસનસેં, ગએ ગએ નિરવાન ॥ તેરે ચૈ ॥ ૨ ॥ માત માત્ર દેવા
કુખેં, અવતાર રત્નધારી ॥ ચક્રેસરીકે હે કર્તે એ, જયજયકારી ॥ ધુલેવ
નગરમેં પ્રગટ પ્રભુજી, મોહા સંસારી ॥ ગલે બિચ મુક્તાક્ષ હારી ॥
॥ દોહા ॥ પાંચ કોડ મુનિરાજસેં, ભરત લહે શિવવાસ ॥ અજરામર
અજ જે હુવે, કેવલ જ્ઞાન વિલાસ ॥ ભલાંજી કેવલ ॥ બ્રાહ્મી સુંદરી
બાહુબલ જિનકું, દીયારે કેવલ જ્ઞાન ॥ તેરે ॥ ૩ ॥ જગત બીચ વિ-
સવાસ તેરો હે, મહા તેજ ગુણવંત ॥ પ્રભુ તુમ અરિગંજળુ અરિહંત
॥ કોધ માન મદ લોભ કરો પ્રભુજી, દૂર કરો રે એકાંત ॥ તેરા ગુણુ
ગાઊં એક મન ચિત્ત ॥ દોહા ॥ સુરગિરિ અષ્ટાપદ ગિરિ, ગિરનાર
આખૂ તેમ ॥ સમત શિખર એ પંચકું, વંદૂ બહુ ધરી પ્રેમ ॥ ભલાંજી
વંદૂ ॥ જિનદાસ પ્રભુચરણેં તોરે, ઘો દરિસણુ ભગવાન ॥ તેરે ॥ ૪ ॥

શ્રી કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ રિષભ દેવ તું બડા દેવ હે, દેખનકી ગત હે ન્યારી ॥
કાલાજીકી બડી જ્યોતિ હે, અંગેં કેસર અતિ પ્યારી ॥ એ આંકણી ॥
આગેં પીછેં તોરા કોટ બનાયા, બિચમેં હે બાવન દેરી ॥ સુવર્ણકા
તોરા ઇંદા ઝલકતા, સુરત કંઠ સખસેં ન્યારી ॥ રિષભ ॥ ૧ ॥ આગેં
પીછેં તોરી બાવન દેરી, બેઠી હે આસન વાલી ॥ માતા મરદેવિ
પિતા નાભિરાયા, હસ્તીકી તોરી અસવારી ॥ રિષભ ॥ ૨ ॥ ત્રીન
સરૂપ એક દિનમેં ધરતે, ધનદેવા તોરી માયા ॥ લાખ ચોરાસી પૂર્વ
તોરૂં આયુખું, ધનુષ્ય પાંચસેં સોવન કાયા ॥ રિષભ ॥ ૩ ॥ દેશ
દેશકા સંધજ આવે, માનતા માને સહુ તેરી ॥ કેસર સોનૈયા હુંડીઓ
લાવે, આશા પૂરે સહુ કેરી ॥ રિષભ ॥ ૪ ॥ ધુલેવા નગરમેં આપ બિ-
રાજે, દુનીયાં સહુ દર્શન આવે ॥ ઝગમગ જ્યોતિ બિરાજે પ્રભુકી, સો
કહેવેમેં નહિ આવે ॥ રિષભ ॥ ૫ ॥ કોઇક પાટે કોઇ ચઢાવે, કોઇક
કેસર લઈ આવે ॥ અતર અખીર પૂલજ્યું બહેકે, રાત દિવસ ગંધર્વ
ગાવે ॥ રિષભ ॥ ૬ ॥ કલિયુગમેંતો તુંહી દેવ હે, પ્રગટ નાથ દેખું

મોરા ॥ ચોશઠ ઇંદ્ર તોરી કરે ચાકરી, સમરણુ કરતા સખ તોરા ॥ રિ-
 ષભં ॥ ૭ ॥ નામ લેતાં ઘટે પાપના, સંકટમાં વારે વારે ॥ વાટ ઘાટ
 બંધીખાનેથી, કાલોજી કાઢી લાવે ॥ રિષભં ॥ ૮ ॥ અકબર આદશાહ
 ચઢકર આઝે, હુરમત લેને કાલેકી ॥ બાવીસ લાખ તો લસકર લાવે,
 પાર નહીં કધુ પાદલકી ॥ રિષભં ॥ ૯ ॥ સખ લસકરકું કીઝે અંધલે,
 શ્રોજ છૂટી ફિર ભમરોકી ॥ અલ અહ્લાકર ભાગે તુરકડા, પકડી વાટ
 ફિર દિલ્લીકી ॥ રિષભં ॥ ૧૦ ॥ અવધિ જ્ઞાનમેં જોયું દેવિયેં, રાસ
 લુંડી સખ ધૂલેવેકી ॥ લીલે ઘોડે ચઢકર આઝે, હલકારે સખ ભિલ્લન-
 કી ॥ રિષભં ॥ ૧૧ ॥ કપૂતને તો માર દીઝો હે, ગદનસેં સખ તાતે-
 કું ॥ ઐસા દેવ હિંદુકા જાણી, મત ચઢજાઝો ધુલેવેકું ॥ રિષભં ॥
 ॥ ૧૨ ॥ નથુરામકું સરણુ તુમારો, આવે ગિરિવર દર્શનકું ॥ ધ્યાન ધ-
 રાવી ચિત્ત ઠરાવી, ચાહસે દેવન મુક્તિકું ॥ રિષભં ॥ ૧૩ ॥ ॥૪૬॥

શ્રી કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ ખડા ખડા પ્રભુ અરજ કરતા, સમરણુ કરતા સખ તોરી ॥
 દીનાનાથ મોરી અરજી સુનકર, ભવકી ટાલો તુમ ફેરી ॥ ખં ॥ ઐ
 આંકણી ॥ વિનિતા નગરીમેં તોરા જનમ હે, માતા તોરી મરદેવા ॥
 ચોશઠ ઇંદ્ર તોરી કરે ચાકરી, ચંદ્ર સૂર્ય કરતા સેવા ॥ નાભિરાયાકે
 કુલમેં સોહે, ઋષભ દેવજી નામ તોરી ॥ દીનાં ॥ ૧ ॥ ધૂલેવાનગર
 તેરા ખૂબ બના હે, વાંહે દેવલ જિનવરકા ॥ ફિરતિ આવન દેહરી
 સોહે, હસ્તી ખડા મરદેવીકા ॥ દોનું હાથી જીલે ગિરવા, દરવાજે
 પ્રાક્રમ ભારી ॥ દીનાં ॥ ૨ ॥ આંગી તેરી ખૂબ બની હે, ખૂટી સોભે
 જડાવનકી ॥ ગલે મોતિનકો હાર બિરાજે, સોભા દીસે કુંડલકી ॥
 ચમરી તોરે ઉડે સિરપર, રિષભ દેવકી બલિહારી ॥ દીનાં ॥ ૩ ॥
 ઠમક ઠમક તોરો માદલ જમકે, ઝણુણુ ઝણુણુ નાદ ઝાલરકા ॥
 ઘનન ઘનન તોરા ઘંટા બાજે, ડંકા બાજે નોખતકા ॥ સમી સાં-
 જકી હોવે આરતિ, મંડપમાંહે ભીડ ભારી ॥ દીનાં ॥ ૪ ॥ નિત
 નિત તોરી આંગી સોહે, મૂગટકી ગત હે ન્યારી ॥ સિરપર તોરે છત્ર

ખિરાળે, સામલી સુરત દીસે ખ્યારી ॥ એક દિવસે મુજ રૂપજી હોતા,
 દેખત હે સખ નર નારી ॥ દીનાં ॥ ૫ ॥ ચાર ખંડે મીઠા મીઠા,
 સંધ આવે સખ દેસનકા ॥ છત્રીશ ખાવિંદ આણા માને, તુમ સમ-
 રણુ અરિહંતોકા ॥ સર્ગ લોક પાતાલ લોકમેં, મૃત્ત લોક માને ભારી ॥
 દીનાં ॥ ૬ ॥ રિષભ દેવકા દરસન કરતા, પાપ જલે ભલે ભવકા ॥
 સમરણુ કરતાં બેડી ભાંગે, બંધ ટૂટે સખ કમૌકા ॥ ભિલડા તોરી
 આણુજ માને, ઐસો પરતો હે ભારી ॥ દીનાં ॥ ૭ ॥ સંવત અઢાર
 ઝાગણુસાઠ આસાઢ, શુદ્ધીજે દિન બુધવારી ॥ ઇંડર ગઢકા સંગજ
 આયા, જત્રા કરે સખ નર નારી ॥ માનતા તોરી સહુકો માને, ઐ-
 સો પરતો હે ભારી ॥ દીનાં ॥ ૮ ॥ દરિસન કરતાં બેડી લાવણી,
 સુન દ્યો ઉનકા ઠિકાના ॥ રાવ મલારકા કડી પરગણા, ગામ ઉનુંકા
 મેસાણા ॥ રૂપવિજયજી સેવક તુમારો, સુનદ્યો પ્રભુ અરજ મેરી
 ॥ દીનાં ॥ ૯ ॥ ॥ ૪૭ ॥

લાવણી.

॥ અરિહંતજીકે સમવસરણુમેં, ચોશઠ ઇંદરે આન ખડે ॥ ધ-
 મ્યક્રીકા દરસન દેખત, ચોરાસી મત છૂટ પડે ॥ કેવલ જડે ધડે
 ગ્યાનસેં, દરસનસું દરસાવ પડે ॥ પરમ ધરમ સમકિત ગુણુ દેખો,
 પચરંગી નીસાન ચડે ॥ સુર નર મુનિવર સ્તુતિ કરત હે, પ્રભુ
 હે સખદેવનમેં ખડે ॥ અરિં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોના રૂપા-
 કે ગઢજ બનાયા, રતન સિંધાસન કમલ જડે ॥ પૂરવ મુખસેં બેઠે
 પ્રભુજી, કેવલ દરસન ગ્યાન ઝરે ॥ સુણુકર દેવ માનવ ધરણીધર,
 ગણુધર સાધુ ગ્યાન વડે ॥ સંધ ચતુર્વિધ દેવ દેવતા, આન ક્રિયા
 મુખ ભાવ ચઢે ॥ હાથ બેડ બિનતિ કરે તોડું, ભવિકજીવ ગુણુ
 ઠાણુ ચઢે ॥ અરિં ॥ ૨ ॥ અશોક વૃક્ષકી છાયા મનોહર, ચોજન-
 મેં વિસ્તાર કરે ॥ ભૂમિ સુદ્ધ કર અભિર અરગજ, પાણીકા છટકાવ
 કરે ॥ પંચરંગ આદલ પૂલ મુગંધિત, પૂલનકે બરસાત કરે ॥ બેજન
 ભૂમિ મુગંધ વેદિકા, તીર્થકર પદ આપ વરે ॥ દેવ કોટિ કોટિ કરે પ્ર-

દક્ષિણા, જયજય મંગલ મુખસેં પડે ॥ અરિં ॥ ૩ ॥ ત્રણ છત્ર મ-
સ્તકપર સોહે, ભામંડલ મુખસેં તપતે ॥ ધર્મચક્ર-જેજનગત ઉન્નત,
હુંદુભિ નાદ બાજ જડતે ॥ સુર નર કિન્નર અસુર વિદ્યાધર, ચઉ-
વિહ સંધ પૂજ કરતે ॥ ચોશઠ ઈંદ્ર સખ કરે આરતિ, ગણુધર વાણી
મુખ પઢતે ॥ જૈનધર્મ પાયે નર ભવમેં, મુક્તિ નીસેની તબહીં ચડે ॥
અરિં ॥ ૪ ॥ ચાર પરખદા ધર્મ સભામેં, ધર્મરાજકી સેવ કરે ॥
ઘાતી અઘાતી કરમ ખપા કર, શુદ્ધાતમ શુભ ભાવ ધરે ॥ લોકા-
લોક પ્રકાશ કરતહે, સાત નય નવ તત્ત્વ ભાસે ॥ ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવ
સત્તામેં, નવપદ નીશ્ચેગુણ ભાસે ॥ મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભામેં,
હાથ દોયમેં ચક્ર ખડે ॥ અરિં ॥ ૫ ॥ ॥ ૪૮ ॥

શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

॥ ગિરિવર ક્યું ગયે ગુર ગ્યાની, રાજુલ મનમેં નહીં માની ॥
ગિરિં ॥ નવ ભવકો નેહ મેરો જૂનો, તજ ગયો મેરો રયામ સલૂ-
નો ॥ મેરે સીરપેં પડ્યો દુઃખ દૂનો, મેરો હીરદો હુવો સખ સૂનો ॥
નિત નેન ઝરે મુઝ પાની ॥ ગિરિં ॥ ૧ ॥ શુધ સંજમ સમતા
પાલે, દૂષણ મનકા સખ ટાલે ॥ સખ ગાંઠ ગરવકી ગાલે, મુગતી-
કે મારગ ચાલે ॥ એસે નેમનાથહે ધ્યાની ॥ ગિરિવરં ॥ ૨ ॥ રા-
જુલ કેતી સુન પીયા, જુગમેં એસા ક્યા કીયા ॥ અખલાકું દોસ ક્યું
દીયા, જુગમેં ધિગ ધિગ મેરા જ્યા ॥ પરવતકું ચલું રે દિલ જાની
॥ ગિરિં ॥ ૩ ॥ શુધ સતિને સંજમ લીનો, આતમકો કારજ કી-
નો ॥ પરમાતમ પદકું ચીનો, અનુભવ રસસેં દિલ ભીનો ॥ જિન-
દાસ પડપી બાની ॥ ગિરિં ॥ ૪ ॥ ॥ ૪૯ ॥

શ્રી મગસીનાથજીની લાવણી.

॥ પારસ પૂજન જોત જગતમેં, મગસીકે મ્યાને ॥ માલવા મુલ-
ક ખલક જાને ॥ એ આંકણી ॥ ખરચ લે સુકૃતમેં માયા, પૂરવ
ભવકે પુણ્ય જોગસેં, મગસીનાથ પાયા ॥ કરો તુમ સેવા, મિલસે

મુગતિકા મેવા, એ અગમ નિરંજન દેવા ॥ બડે હે સખ સંવર ક્યાને
 ॥ પારસં ॥ ૧ ॥ ભાવ ધર દરસનકું આવે, માણિભદ્ર રખવાલી ક-
 રતા, શ્રાવક મુખ પાવે ॥ પ્રભુગુણુ ગાતા, જિન ચરણોસેં લય લાતા,
 મુખ સંપત લે ધર આતા ॥ લગ્યો જિનવરણસેં ધ્યાને ॥ પારસં ॥
 ॥ ૨ ॥ અતિશય પારસકા ભારી, દેશ દેશકા લેલાં હુવે, દરસનકું
 નર નારી ॥ ભાવસેં પૂજે, જિણુ ધર કામધેનુ દૂજે, સુરમતિ જાવ-
 ણુકી સૂજે ॥ સૂતકી સીખ હીયે આને ॥ પારસં ॥ ૩ ॥ પાર જિ-
 નજસકો નહીં પાવે, મગસીનાથકી મહિમા કિમ, સેવકસેં કહી જાવે
 ॥ સદા પગેં લાગે, મેરે ગ્યાનકલા એક જોગે, જિનદાસ એહી વર
 માગે ॥ હરો દુઃખ દૂર મુણો કાને ॥ પારસં ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૦ ॥

શ્રી નેમજીની લાવણી.

॥ દગા દે ગયા પતિ ગિરનારી, કહો રે માધ કૈસેં લગે કારી
 ॥ એ આંકણી ॥ બિધિ બિન તોરણકું આયા, સખી સખ મિલ મં-
 ગલ ગાયા ॥ પશુ કંદમેસેં છુડાયા, સતીને દરસન નહીં પાયા ॥ તોડ
 ગયે નવ ભવકી ચારી, મેરી દિલ દયા નહીં ધારી ॥ વિલખતી હે
 રાજુલ નારી, આતમા અપનીકું તારી ॥ કહો ॥ ૧ ॥ પતિ મેરા
 પરવત પર ચઢિયા, કરમસેં સનમુખ જઈ અડીયા ॥ ગ્યાનકા ઘાટ હીયે
 ધડીયા, પાપ સખ તનમનકા જડીયા ॥ વેદના તન પર ખમ લેતા,
 મુનિ ખન ખનમેં વસ રહેતા ॥ કિસીસેં મુખ દુઃખ નહીં કેતા, પ-
 રીસહ સહે ખોત ભારી ॥ કહે ॥ ૨ ॥ ઇણુવિધ ધનઘાતી તોડ્યા,
 નેહ સખ સંજમસેં જોડ્યા ॥ કરી હૈં સમકિત પટરાણી, હીયે રચ
 રહી જૈન ખાની ॥ મમતા એક મુગતિકી તાણી, રહ્યા સખ પર જિ-
 દાસ આની ॥ સંસારકું બહોત અસાર જાની ॥ પ્રભુ તુમ મમતા
 સખમારી ॥ કહે ॥ ૩ ॥ સતી મન મનમુખા સોઆ, કેસ અપના
 સિરકા લોઆ ॥ દીયા દુરગતિકે સિર ધોઆ, સીતાખી શિવપુરકું
 પોહોઆ ॥ અખય મુખ પ્રભુજીને લીના, મરણુ દુખ મેટ સખે દીના ॥
 ઈસ્થા જિન મારગમેં જાના, કરે જિનદાસ સેવ તારી ॥ દગા ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૧ ॥

દેવ ગુરૂ અને ધર્મ આશ્રયી લાવણી.

॥ મેં નીત નમાવું શીસ, સાધ સંતનકું ॥ સાધ૦ ॥ જુગમાંહે
 ઇંદ્રિજીત, કીયા બસ મનકું ॥ એ આંકણી ॥ અથ જિન ચંદા જુગ
 જાણુ, જપો જિનવરરે ॥ જપો૦ ॥ એ અચલ ખિરાજે દેવ, દરસ
 દિલ ધર રે ॥ અથ જિનવાણી નિજ નીર, ભસ્યો સરવર રે ॥ ભસ્યો૦ ॥
 કોઈ નહાવે સંત સુજાણુ, સુધડ જન નર રે ॥ અથ ઇતની સુનકર
 સીખ, કરમ ક્ષય કર રે ॥ કરમ૦ ॥ ઇણુવિધ શિવ સમતા સુખસેં,
 અમર પદ વર રે ॥ અથ ભજ ભવ માનવ માંહે, નાભિ નંદનકું ॥
 ॥ નાભિ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૧ ॥ તુમ જગ જંજીરા તોડ, તજ્યા ધર
 ફંદા ॥ તજ્યા૦ ॥ કોઈ ઊલજ રહ્યો અગનાની, આંખ ખિન અંધા ॥
 મેં રહ્યો વિષય ભર પૂર, ગરવમેં ગંધા ॥ ગર૦ ॥ મેં ખોત હુઆ હે-
 રાન, જખર જુગ ધંધા ॥ મેં કુગુરૂ જોયા જોર, જોગી આર જંદા ॥
 જોગી૦ ॥ મેં જિનવર પરખ્યો આજ, હુવો આનંદા ॥ અથ જિન
 ભજનાં સો લાભ, લૂટ નિજ ધનકું ॥ લૂટ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૨ ॥ અથ
 જપ પરમેષ્ઠી પંચ, પરમ પદ ધારી ॥ પરમ૦ ॥ એ જપતાં જયજ-
 યકાર, નરક હોય ન્યારી ॥ અથ લે ગુરૂ ગૌતમ નામ, લખિધ લંડારી
 ॥ લખિધ૦ ॥ એ જુગમેં સાચા સંત, સદા સુખકારી ॥ તુમ ભવજલ
 પામ્યા પાર, સમુદ્ર મહા ભારી ॥ સમુદ્ર૦ ॥ તુમ તાસ્યા બહુ નર
 નાર, બહોત સંસારી ॥ તુમ કાટ કીયો મેદાન, કરમ સખ વનકું
 ॥ કરમ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૩ ॥ અથ અંતરદષ્ટિ લગાય, સુનો જિન-
 વાણી ॥ સુનો૦ ॥ એ સુખ સંપત્તીકી ખાન, મુગત નીસાની ॥ અથ
 અમરત સી કરતુત, હીયે નહીં આણી ॥ હીયે૦ ॥ મેં દુરગત રૂલીયો
 બહોત, સેક્યો જિમ ધાણી ॥ અથ લે માનવ અવતાર, ચેત તું પ્રાણી
 ॥ ચેત૦ ॥ એ જિન દરિસન પરભાવ, નરક વિરલાણી ॥ અથ વી-
 નવે ચું જિનદાસ, ચાહું દરસનકું ॥ ચાહું૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૨ ॥

વીરભગવાનની લાવણી.

॥ અનંત બલી જિનરાજ જગતપતિ, ચરણ અંગુઠ મેરૂ કં-

પાયા ॥ દેવ દેવી મિલ કરે વીનતિ, સખ સુરપતિ આનંદ પાયા ॥
 એ આંકણી ॥ તેરે ગુણુકી મહિમા અખ પાઇ, ઈતનો ગુનો બગસી-
 સ કરો ॥ ખમો અપરાધ પ્રભુ પાપકો, પ્રેમ નજર હમ ઉપર ધરો ॥
 કરિ સ્તુતિ ઉઠે સુરિ સુર સખ, જન્મ મોઁછવ અખ કરણો ખરો ॥
 અધિક અધિક ધરિ હર્ષ હીયેમં, આલસ અપને તનકો હરો ॥ સુદ્ધ
 તન મનસેં કરો મહોત્સવ, શિવ રમણીકું શિતાખ વરો ॥ ભગતિસેં
 ભર ધર્યો હીયાકું, અખ દુરગતિસું કાહેકું ડરો ॥ જનન મરનકું
 મેટ દિયા હે, સોજિન ભક્તિસેં નાહાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૧ ॥ સુરનરકી
 સંપત સુખ દાયક, જિનવરકી એ ભક્તિ ભલી ॥ દોહિલો તું મત
 હોય જીવડા, અણુ તેડી રિદ્ધિ આવે ચલી ॥ ઉઠાય કલશ હાથોમં
 લીના, સુરપતિકા મન હુવા રલી ॥ જય જય શબ્દ મુખસેં સખ
 બોલે, વિષય ગયે તસ દૂર ટલી ॥ હરખ વદન કર સુર સખ ગાવે,
 આનંદ ધડી મુઝ આય મિલી ॥ જન્મ હમારો લેખે લગ્યો હે, સુખકી
 સેજ સુરલોક ઢલી ॥ ધન ધન હે જિનકી જિંદગાની, જિનવરકા ગુણુ
 મુખ ગાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૨ ॥ કરે નિરત જિનવરકે આગે, વાળંકી
 ધુન વાજ રહી ॥ સુરતકા સુર નર હે સખલા, મહીમા મોસેં ન
 જાય કહી ॥ અંગ મોડ હિત જોડ કરે સખ, સફલ ધડી મેરી આજ
 ભઈ ॥ ઉદય આનંદ દિન કર ધર ઉગ્યો, કુમતિ કલેસણુ અલગી ગઈ ॥
 સુર નરકા સુખકી નહીં જિનતી, અમરાપુર પદ જાય લહી ॥ છ-
 પન કુમારી જિનગુન ગાવે, મુખસું કથન કર કીરતિ કહી ॥ ઐસો
 ઉલટ ધરિ કરતાં મહોત્સવ, હિરિદે હરખ અધિકા આયા ॥ દેવ૦ ॥
 ॥ ૩ ॥ મેરૂ શિખરપર કલસ ઢાલ કર, હાથ જોડ સુર આગે ખડે
 ॥ મેં ચરણાકા ચાકર તેરા, અરજ કરે યું ખડે ખડે ॥ છત્ર ચમર
 ઢાલે જિનવર પર, લલિ લલિ સખ સુર પાય પડે ॥ હુકમ કરો તો
 નીર નમણુકો, સખ સુરપતિકે સીસ ચડે ॥ ઈણુ વિધિસેં ભક્તિ જે
 કરતા, ભવ ભવકા સખ પાપ જડે ॥ તુમ ગુનકો સુરપાર નહીં લે,

જિનદાસ કૈસો કૈસો રહે ॥ પૂલ સુગંધી નીર છટકતા, સુર સખ પ્ર-
ભુકું ધર લાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૩ ॥

આતમઉપર લાવણી.

॥ મરણુમથ કૂપ કોન જાને, ફિરે તજ મૂલ ભૂલ પાને ॥ મ૦ ॥
॥ ઐ આંકણી ॥ લોકપત પેટ બિચ વસતી, કિસી શત્રુસેં નહીં ખ-
સતી ॥ સંત કોઈ સુરગ કરે મસતી, બિનુસેં કુગતિ દૂર ખસતી ॥
સુમાત કર લહી બોત સસતી, આતમા નિરખે નાણુ હસતી ॥ કુવે
પડવાંકું ચડ્યો ધ્યાને ॥ મરણુ૦ ॥ ૧ ॥ રાજકે સીસ લાત ધરતા,
અનંત દલ બલસેં નહીં મરતા ॥ બિના હથીયાર ભેર કરતા, કિ-
સીસેં માથ્યા નહીં મરતા ॥ સુભટ બિનકાજ સખી સરતા, નિગો-
દાદિક દુઃખકું હરતા ॥ જિનંદકા બોલ વસ્યા કાને ॥ મરણુ૦ ॥ ૨ ॥
શીખ અખ સુનો લાલ મોરી, ગ્યાન બિન આતમ રહી કોરી ॥ ભે-
દકી રીત લહે દોરી, જગત સખ બુદ્ધિ ગઈ તોરી ॥ જ્ઞાનસેં આદ
ચલી દોરી, સમજ ન લહે કસ્યાં ચોરી ॥ કુચરકું ખોટા કરી માને
॥ મરણુ૦ ॥ ૩ ॥ પાણી બિન પ્રાણુ બોત જાવે, નિકલ કર બાહાર
નહીં લાવે ॥ અધોમુખ જગમેં બતલાવે, ભેદ પટ દ્રવ્ય સખી પાવે ॥
ઇસ્થો જિનદાસ ગ્યાન ગાવે, અચન ભવિજનકે મન લાવે ॥ ભેદ
ભવિ વિરલો કોઈ આને ॥ મરણુમથ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૪ ॥

કાયા ઊપર લાવણી.

॥ બલ જાવો રે મુસાફર યાર, પ્રીત સખ તેરી ॥ પ્રીત૦ ॥ જીઠ
ચલ્યા પ્રાણુ પરદેશ, આસ તજ મેરી ॥ ઐ આંકણી ॥ યૂં બોલે ક-
રડા બોલ, કામણી કાયા ॥ કામ૦ ॥ મેં પિયા ન નિર્મલનીર, સરસ
નહિં ખાયા ॥ તેરે સંગતકે પરભાવ, નહાં સુખ પાયા ॥ નહીં૦ ॥
પેથ્યા નહીં મખમલ ચીર, લીર લટકાયા ॥ તુજ બીનાં મેં બલજલ
હુઈ ગઈ, રાખકી ઢેરી ॥ રાખ૦ ॥ જીઠ ચ૦ ॥ ૧ ॥ મેં દુરગતિકી
કરતૂત, પગેં કર ઠેલી ॥ પગેં૦ ॥ હુવો કુમતિકે શિર શત્રુ, સુમતિકે

બેલી ॥ તેં સમતા શીલકી ખાત, હીયામેં મેલી ॥ હીયાં ॥ સુરગતિકે
 સુખકી ખાન, ખરી કર જોલી ॥ તેં કીઓ ન હમસું હેત, અણ્યો
 મેરો બેરી ॥ અણ્યોં ॥ ઊઠં ॥ ૨ ॥ તેં બહોત લડાઈ લાડ, કામ
 નહીં આઈ ॥ કામં ॥ તેં છંડ્યો હે મેરો સંગ, પ્રીત વિરલાઈ ॥ લે
 ચલ્યા ચોરાસી માંહે, કરમ મુઝ ઘેરી ॥ કરં ॥ મેં રૂલ્યો જગતકી
 બીચ, કંઠે કિસ પેરી ॥ તેરી સંગતસેં મેં કીયા, પાપ અતિ ભારી ॥
 ॥ પાપં ॥ ઊઠં ॥ ૩ ॥ મેરો હુવો ખરાબો બોહોત, પ્રીત તેરી
 જાણી ॥ પ્રીતં ॥ ભુગતા વિગતામેં અનેક, બોહોત પંછતાની ॥ સુક
 ગઈ સોચકે માંહે, કાય કુમલાણી ॥ કાયં ॥ મોહે પડી વિપતકે
 બીચ, માંડ કર ઘાણી ॥ તેં રાખી નહીં મેરી લાજ, મુગતકા લેરી ॥
 ॥ મુગતં ॥ ઊઠં ॥ ૪ ॥ સુખદાઈ સુમતિકી સેજ, સભાઈ બેઠો ॥ સં ॥
 કાયાને કીયો હેરાન, હુઓ મેં સેઠો ॥ તજ ઘો મિજલસકી મોજ,
 માનકું મેટો ॥ ભજે ભાવ ભક્તિ પ્રભુનામ, દુરિત સખ નેટો ॥ જિ-
 નદાસ આસ જિનરાજ, ચરણ પર ઠેરી ॥ ચરં ॥ ઊઠં ॥ ૫ ॥ ॥ ૫૫ ॥

વિનતિરૂપ લાવણી.

॥ આયો અથ સમકિતકે ધરમેં, પડે નહીં નિગોદકે ડરમેં ॥
 એ આંકણી ॥ પ્રભુજી મેં જગત સખ ડોયો, કહી જિનરાજ નહીં
 જોયો ॥ ગાંઠકો માલ સખી ખોયો, કુચુરસેં મન મેરો મોયો ॥ ગ્યાન
 નહીં રહ્યો મેરે કરમેં ॥ આયોં ॥ ૧ ॥ કુચુર મોહે ઉવટમેં પટક્યો,
 જીવ જખ દુરગતિમેં અટક્યો ॥ વિષય સુખ વિધૂને ચટક્યો, હીયો
 દુઃખ નિગોદકો ખટક્યો ॥ કારજ નહીં કીયો આપ નરમેં ॥ આયોં
 ॥ ૨ ॥ દયા કર દરિસન મોહે દીને, દુઃખીકું સરણે રખ લીને ॥
 નજર સુભ મુજ ઉપર કીને, ભવિ તુમેં વચનોસેં ભીને ॥ મરણમેં
 મરે કોણુ ભરમેં ॥ આયોં ॥ ૩ ॥ પ્રભુજી તુમ મેરે મન વસી-
 યા, મેરા સખ રોમ રોમ હસીયા ॥ બન્યા મેં જિન ગુણુકા રસીયા,
 સરણુ જિનદાસ આય ધસિયા ॥ લગે નહીં મન બ્રહ્મા હરમેં ॥
 આયોં ॥ ૪ ॥

સુગુરની લાવણી.

॥ નમું નમું મેં ગુર નિગ્રંથકું, વે જિન મુદ્રાધારી હે ॥ પુદ્ગલ ઉ-
પર પ્રેમ ન કરતા, મનકી મમતા મારી હે ॥ ન૦ ॥ ૧ ॥ ગરવ ગા-
લકર ગુપતિ ગોપવે, ગત નિગ્રંથકી ન્યારી હે ॥ કનક કામિનીકે નહિ
ભોગી, વેપૂરા બ્રહ્મચારી હે ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ છકાયાકે જીવ અનાથી,
ઉનકે વે હિતકારી હે ॥ કરમ કાટકર, કેવળ પાવે, જ્ઞાન ગરથ ગુંણ
ભારી હે ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાસે સુમતિ સેવી, નિજ આતમકું
તારી હે ॥ જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, ઉનકે ચરણ બલિહારી
હે ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥

॥ ૫૭ ॥

કુગુરની લાવણી.

॥ તણું તણું મેં ઉન કુગુરકું, કનક કામિની ધારી હે ॥ જ્ઞાન
ધ્યાનકી આત ન જાને, અષ્ટ કરમસે ભારી હે ॥ ત૦ ॥ ૧ ॥ કરી
કપાલે ભક્ત લપટી, શિરપર જટા બધારી હે ॥ કાન ફાડકર મુદ્રા
પહેરતા, ઉનકે ધરમે નારી હે ॥ ત૦ ॥ ૨ ॥ જ્ઞેગ લેછ કર જીવ વિ-
જ્ઞાસે, વે મધ મંસ આહારી હે ॥ ફૂડા પંથી જગતકું કરતા, મુખસે
કહે આચારી હે ॥ ત૦ ॥ ૩ ॥ કહું ઓગુણ કુગુરકા કબ લગ, સાધ
નહિ સંસારી હે, આપ હુબે ઓરકું હુબાવે, દુર્ગતિકા અધિકારી હે
॥ ત૦ ॥ ૪ ॥ સમકિત શ્રદ્ધા જૈન ધર્મકી, નહિ કુગુરકોં ખ્યારી હે ॥
જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, કુગુર સંગ ખૂવારી હે ॥ ત૦ ॥ ૫ ॥ ૫૮ ॥

પરસ્ત્રી નિરખવા ઉપર લાવણી.

॥ ચતુર પરનારી મત નિરખો ॥ આવણુ કેરી રેન અંધેરી,
બીજલીકો ચમકો ॥ રાવણુ મહોટા રાય કહાવે, લંકા ગઢ બંકો ॥
પાપ કરીને નરક પોહોંચીયો, દુઃખ પાયો અધકો ॥ ૧ ॥ ધાતકી
ખંડકો રાય પદ્મોત્તર, દ્રુપદીને હરતો ॥ કૃષ્ણ નરેશર કરે ખુવારી,
જખ પુણ્ય હુવો હલકો ॥ ૨ ॥ કીચક રાય મહા દુઃખ પાયો, ભીમેસું
અધકો ॥ નારી દ્રુપદી નેહું બિચારી, ભવ ભવમે ભટકો ॥ ૩ ॥ ૫-

રનારીકો રંગ પતંગ હે, પોધલકો ઝલકો ॥ ઝોસું બુંદ જળ લગે તા-
વડા, ઢલક જાયે ઢલકો ॥ ૪ ॥ પરનારીકો સનેહ કરતાં, ધન જશે
ધરકો ॥ દૂળ દેખકર કરે ખુવારી, જળ વનમેં ભટક્યો ॥ ૫ ॥ ॥૫૬॥

સ્વાસ્થવિષે લાવણી.

• ॥ કોન જગતમેં તારા ચેતન, કોન જગતમેં તારા રે ॥ અપને
અપને સ્વાસ્થકે અસ, બિન સ્વાસ્થ હોય ન્યારા રે ॥ કોન૦ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ સ્વાસ્થે માત સપુત્ર બોલાવે, જીજી કર કહે દારા રે ॥
વીર કહે ભગિની નિજ સ્વાસ્થે, લાગે પિતાકું પ્યારા રે ॥ કોન૦ ॥
॥ ૨ ॥ હય ગય રથ પાયક ધન પરધન, કોઈ ન રાખન હારા રે ॥
કાલ બેહાલ સખહીકું કરતે, કરતા મુખ પોકારા રે ॥ કોન૦ ॥ ૩ ॥ ઈ-
દ્રજલ સુપના સમ જના, જૂઠા જગત પસારા રે ॥ સેવો ચરણ
કોઈ સંત જનોકે, જીવ હોવે નિસ્તારા રે ॥ કોન૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૬૦ ॥

અથ નવપદજની લાવણી.

॥ જગતમેં નવ પદ જયકારી, પૂજતાં રોગ ટલે ભારી ॥ એ
આંકણી ॥ પ્રથમ પદ તીર્થ પતિ રાજે, દોષ અષ્ટાદશકું ત્યાજે ॥
આઠ પ્રાતીહારજ છાજે, જગત પ્રભુ ગુણ બારે સાજે ॥ દોહા ॥
અષ્ટ કરમ દલ જીતકે, સકલ સિદ્ધ તે થાય ॥ સિદ્ધ અનંત ભજે
બીજે પદ, એક સમય શિવ જાય ॥ પ્રગટ ભયો નિજ સ્વરૂપ
ભારી ॥ જગત૦ ॥ ૧ ॥ સૂરિ પદમેં ગૌતમ કેશી, બિપમા ચંદ્ર
સૂરજ જૈસી ॥ બિગાસ્યો રાજ પરદેશી, એક ભવમાંહે શિવ લેશી
॥ દોહા ॥ ચોથે પદ પાઠક નરુ, શ્રુત ધારી જિવજ્ઞાય ॥ સંવે
સાહુ પંચમ પદે, ધન્ય ધન્યો મુનિરાય ॥ વખાણ્યો વીર પ્રભુ ભારી
॥ જગત૦ ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય ખટકી શ્રદ્ધા આવે, સમ સંવેગાદિક પાવે ॥
બિના એ જ્ઞાન નહિ કિરિયા, જૈન દરસનસે સખ તરિયા ॥ દોહા ॥
જ્ઞાન પદારથ સાતમે, પદમેં આતમરામ ॥ રમતાં રમ્ય અધ્યાતમે,
નિજ પદ સાધે કામ ॥ દેખતા અસ્તુ જગત સારી ॥ જગત૦ ॥ ૩ ॥

નેગકી મહિમા બહુ બાણી, ચક્રધર છોડી સખ રાણી ॥ જતિ દશ-
ધરમેં કરી સોહે, મુનિ આવક સખ મન મોહે ॥ દોહા ॥ કરમ નિ-
કાચિત કાપવા, તપક્રુઠાર કરધાય ॥ ક્ષમાશું નવમું પદ ધરે, કર્મ
મૂલ કટ જાય ॥ ભજે તુમ નવપદ સુખકારી ॥ જગતં ॥ ૪ ॥ શ્રી
સિદ્ધચક્ર ભજે ભાઈ, અચામલ તપ નીધિ થાઈ ॥ પાપ ત્રિહું ભેગેં
પરિહરજે, ભાવ શ્રીપાલ પરેં કરજે ॥ દોહા ॥ સંવત ઓગણી સત્તરા
શોમેં, જે પોષી શ્રી પાસ ॥ ચઈતર ધવલ પૂનમ દિનેં, સકલ ફલી
મુઝ આશ ॥ બાલ કહે નવ પદ છબી પ્યારી ॥ જગતં ॥ ૫ ॥ ૬૧ ॥

શ્રી શાંતિનાથજીની લાવણી.

॥ શહેર જીનેમેં શાંતિ બિરાજે, અંગભર ફૂલનકી માલા ॥ અ-
ગડબમ અગડબમ નોખત વાજે, ઘંટ વાજતા ચોતાલા ॥ ગજપુર
નગરીમેં તેરા જનમ હે, ઘેર ઘેર મંગલ સખ ગાવે ॥ ઇંદ્રલોકથી ઇંદ્ર
ઇંદ્રાણી, ઊચ્છવ કરનેકું આવે ॥ ચાલીશ ધનુષ સોવન તેરી કાયા,
મૃગલાંછન તોરે પાયા ॥ વિશ્વસેનકે કુલમેં શોભિત, માતા અચિ-
રાકે જાયા ॥ સરગ મરત પાતાલ ત્રિલોકમેં, હુવા ભેતકા અભુવાલા ॥
॥ અગડં ॥ ૧ ॥ કેસર ચંદન ધણું ધસીને, પૂજ કં જિનેસરકી ॥
અનુપમ આંગી ખૂબ બની હે, જગી જ્યોત રાજેસરકી ॥ અશરણુ
શરણુ પતિત દુઃખ વારણુ, કરણુ સાહેબ તુમ્મ ધણી ॥ મુઝ કરણી
શુભ મતિ જે જાગે, કૃપા કરો મોરી ભક્તિ ધણી ॥ તેરે નામસેં ન-
વનિધિ પાવે, શાંતિ નાથજી મત વાલા ॥ અગડં ॥ ૨ ॥ આંગી
તેરી અજબ બની હે, શાંતિનાથ સાહેબ મેરા ॥ જડાવકી તુમ
શોહે ટીલડી, હીરા ચલકતા હે ચોરેરા ॥ અંગભર ફૂલન જટા બની
હે, ચમર ઊડતા ચોરેરા ॥ ધૂપધાણુ ઓર જાત બની હે, શિર સોહે
મોતી તોડા ॥ નવરતનકા હાર ગલેમેં, જેસા ચંદ્રકા અભુઆલા ॥
લગી જ્યોત તેમ ભેત જગતમેં, દીપ તેજકા અભુવાલા ॥ અગડં
॥ ૩ ॥ તેરે નામસેં સખ જીગ મહિમા, ધન્ય તુમારી કરણીકું ॥ શાં-
તિનાથજી મેં સેવક તુમારા, મેરી લાજ અપને ધરકું ॥ શાંતિ કરોને

રે શાંતિનાથજી, સમરણ કરતા સખ તેરા ॥ સમીપે રહી હોતો રાજા
 રતી, શ્યામ મૂરત દીસે પ્યારા ॥ આરતિ બિતારે આનંદ ગભીર, પામીને
 મૃદંગ ગડતાલા ॥ અગડ૦ ॥ ૪ ॥ પૂજા કરે રે પ્રભુ સાહેબ મેરા,
 ચરણ પખાલું મેં તેરા ॥ જનમ મરણકા ભય નિવારે, તારો ભવ સા-
 યર ફેરા ॥ લખ ચોરાસી ભવમેં ભમિયો, જેસા ઘાણીકા ફેરા ॥ શાંતિ
 નાથ મોહું પાર ઉતારો, ગરીબ ચાકર મેં તેરા ॥ ભાનુચંદકે ભયનિ-
 વારો, બાજે જીતકા ધડિયાલા ॥ અગડ૦ ॥ ગી. ૬૨ ॥

નવપદજીની લાવણી.

॥ ધર સુમતિસેં ધ્યાન, ચેતન સંવરમેં રખનાં ॥ નવપદ શ્રી
 નવકાર મંત્ર શ્રી, ધરી ધરી જપનાં ॥ એ આંકણી ॥ ક્યા કહું મેં
 તારિક નવ પદ, જવાબ બડા ભારે ॥ નહિ આદ નહિ અંત જી-
 નોંકા, નહિ લગતા પારે ॥ પહેલે પદ અરિહંતા, આભગવંતા જય-
 કારે ॥ જપો નામ તુમ બિનકા, જિનસેં હોવે બિદ્યારે ॥ કટે પાપકા
 મૂલ બિધન સખ, હો જાવે દૂરે ॥ અનંત અનંત કર્મકે થોકરે, હો
 જાવે ચૂરે ॥ ભવો ભવકે પ્રાશ્રિત સારે, જાવે મિટકારે ॥ શાશ્વતા
 એ મંત્ર જિનોમેં, બડા ચમત્કારે ॥ જિસ દિન જપનાં જાપ ધ્યાન
 શ્રી અરિહંતકા ધરનાં ॥ નવ૦ ॥ ૧ ॥ નમો સિદ્ધ ભગવંતા એ હે,
 અલેપ કિરતારે ॥ નહિ રંગ નહિ રૂપ જિનોમેં, નહિ કુછ આકારે ॥
 નહિ ચક્ષુ નહિ જિભા નહિ એ, નાસા શ્રોતારે ॥ નહિ પાદ નહિ
 પાની નહિ એ, કરતા ભુક્તા રે ॥ ચબિદ રાજકા અગ્રભાગમેં, હે
 સિદ્ધ શિદ્ધા રે ॥ ઇષદ્ભારા નામ કહેતો, સિદ્ધાંત અંદરે ॥ એહે સિદ્ધ
 શિદ્ધાકા નામ હૈ, તુમ સુનકરકે લેનાં ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૨ ॥ પીસ-
 તાલીશ લાખ જોજન હૈ, બિનકા પરિમાણે ॥ જોજનકા ચોવીસ ભાગ
 એક, બિપરસેં લેને ॥ આવે જાવે ના આપ આપકી, આઈ જગ્યો
 મ્યાને ॥ બિહાં રહે અધર માહારાજ નહિ, કુછ પાણી પવને ॥ નહિ
 ક્રોધ નહિ કપાય નહિ એ, કરતો ભગવાને ॥ એક હજાર એર આઠ
 ગુનોસેં, બિરાજે ભગવાને ॥ ભરે સુખ ભરપૂર નહિ સંખ્યાકા પરિ-

માણા ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૩ ॥ નમો પદ આચારજ પ્રાયશ્ચિત, જાવે
 ભવ ભવ કે ॥ ઓ આપ બડે માહારાજ જીતતા, પાંચો ઇંદ્રીકે ॥
 નવ બ્રહ્મચાર પાલનેવાલે, પંચ માહાવ્રતકે ॥ પંચ સમિતી ત્રીન ગુપતી
 ગુન, છત્રીસ હે જીનકે ॥ સુધર્મા સ્વામી જંબૂ સ્વામી, ખોત ગિનતી
 ઉનકે ॥ કર્મ વંદના જીનકું પ્રાશ્ચિત, જાવે ભવ ભવકે ॥ આચારજ પદ
 જપોને અવિચલ, અક્ષય સુખ પાના ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૪ ॥ જીપા-
 ધ્યાયજી ભગવાન મેરા સત, ગુરુ સખસેં બંકા ॥ નમસ્કાર મેં કરતા
 ચોથે, પદમેં નામ જિતકા ॥ આચારંગ સુગડંગ ઠાણુંજે, સમવાયાંગ
 કરણુકા ॥ ભગવતી જ્ઞાતા જીપાસગ અંતગડ અનંતરજીવવાઈકા,
 પરસન વાકરણુ વિપાક નામ, સુનો બાર સૂત્રકા ॥ ચોલના ઓર
 પ્રતિ ચોલના, અભ્યાસ હે જીનકા ॥ નવ પદ્મવ કર દેવે મૂર્ખકું, એસે
 ગ્યાન ગુરુકા ॥ આચારજ કે જોસે હોઈ, મેરે સતગુરુકું કહેનાં ॥
 નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૫ ॥ નમો લોએ સંવ સાહુણું, નમસ્કાર કરનાં ॥
 સાધુ મુનિરાજ કેસે જીનકે, ગુન તુમ સુન લેનાં ॥ અઢી દ્વીપકે
 મ્યાને પંદર, ખેતર સુનલેનાં ॥ ઓ પંદર ખેતરકે સાધુ જીનકો, નિત્ય
 વંદન કરનાં ॥ પંચ સમિતિ સમતા ત્રીન, ગુપ્તિસેં ગુપત રહેનાં ॥
 છઠ્ઠાચકે પીચર પંચ, મહાવ્રતકું પાલના ॥ નવ પ્રકારકે પરિ-
 શ્રહોંસોં, જીનકું ત્યાગ દેનાં ॥ સ્ત્રી ઓર લક્ષ્મી રાજ રિદ્ધિ સખકું છોડ
 દેનાં ॥ અખય પદકે ખાતર સંયમ, સાધનકું ચાહનાં ॥ નવ૦ ॥
 ધર૦ ॥ ૬ ॥ પાંચ પદ તો કહે ઓર દૂસરે, પદ હોંછગે ચારે ॥ સુનો
 નામ તખ જીનકા કહેતા, સારા બિસતારે ॥ એસો પંચ નમુઞ્જારો,
 નવ પદ અંદરે ॥ એ પાંચો ભગવાન કહે તજી, જાંવાં નમસ્કારે ॥
 મંગલાણું ચ સંવેસિં નિરમલ, કારી કિરતારે ॥ પઢમં મંગલં હવઈ
 મંગલં, નવ પદ હુવે પૂરે ॥ જીનકે ગુન તુમ ગ્રહો ને ઉતરો, ભવ
 સાગર પારે ॥ એ પાંચોકે નામ રતનસેં, પાપ હુવે દૂરે ॥ ચજીદ
 પૂરવકા સાર મંત્ર નવ, કાર સુન લેનાં ॥ જો નર ભજે દિન રેન

હોવે, મુક્તિસેં મિલનાં ॥ નવ પદ શ્રી નવકાર મંત્ર, શ્રી ધરી ધરી
જપનાં ॥ ધર૦ ॥ ૭ ॥ ॥ ૬૩ ॥

કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ શ્રીઋષભદેવ મહારાજ કેસરીયા, બેઠા પાહાડોમેં ॥ કેસરી૦ ॥
આસ પાસ ગુલજર જડી, લગ રહી પાહાડોમેં ॥ એ આંકણી ॥
ટૂક ટૂક પર હે ધજ ધજ પર, ચોકી ભિલ્લનકી ॥ સખ આવક મિલ
પૂજ કરતે, કેસર ચંદનકી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ આસા દેવલ બન્યા દેવલ
પર, કહ્લી ચડવાઈ ॥ અષ્ટ દ્રવ્ય લેઈ પૂજ કરતે, બિઘોત સવાઈ ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૨ ॥ સેત્રુંજ ગિરનાર જીવ તુમ, અષ્ટપદ જનાં ॥ સોનગિરિકે દ-
રસન કરકે, ચંપા પુરી આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ ચંપાપુર ઓર પાવા
પુરજીવ, સમેત શિખર જનાં ॥ મુક્તાગિરિકે દર્શન કારકેં, આબૂજી
આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ રાયણુપુર ઓર ગઢ આબૂજી, માર્ગે તુંગી
ગિરિ જનાં ॥ મગસીજીકે દરિસન કરીકેં, ગોડીજી આનાં ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૫ ॥ શ્રીશંખેશ્વર દરિસન કર ચલ, તારંગે જનાં ॥ પુરપટ્ટણુકે દ-
રસન કરકેં, કહ્લીકુંડ આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ સખ તીરથકી કરી જ-
તરા, ધરકું બી જનાં ॥ કહે શ્રી ગંગાદાસ ભાઈ વાણી, ભગવતકી
લેનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ ॥ ૬૪ ॥

જિનપૂજરૂપ હોરી ખેલની લાવણી.

॥ ફાગુણ મહીના ફાગમેં હોરી ખેલનાં, નાભિનંદા હો નંદકે
સરનમેં રહેના ॥ ચૂવા ચંદન ઓર અરગજ કેસર ધસનાં, કેસરસેં
કરો જિન પૂજ ॥ નાભિનંદા હો નંદ બડે મહારાજ ॥ તુહીં તુહીં
તુહીં બિના નહીં દૂજ ॥ પ્રીતમ પ્યારા તે પ્યારા પ્રાણુ જીવને,
કરતા બંદગી તેરી, બંદગી દીલકે મીયાને, ભવિજન ભાવે ભાવસેં
ને પૂજ કરનાં ॥ નાભિનંદા હો ॥ ફાગુન૦ ॥ ૧ ॥ ગુણીજિન ગાવો
તુમ ગાવો જિનકે ગુણે, આસા વૃષ્ણા વૃષ્ણાકું તજો અભિમાને,
સીયલ સમતા સમતાસેં ધરનાં ધ્યાને ॥ દુર્લભ ધર્મ હો ધર્મ પાયા

પુણ્યે, એસા અવસર હો અવસર ફરિ નહીં આવે ॥ દેવગુરુ ભક્તિ
ભક્તિ જીગતિ નહીં પાવે ॥ ચેતન ચેત ચેત કર રહેનાં ॥ નાભિનં ॥
॥ ફાગુન ॥ ૨ ॥ અખીર ગુલાલ ગુલાલ ઓર ખસખોઈ, કુલ લેનાં
કેતકી ને જાઈ જૂઈ ॥ ચંપો ઉમરો ઉમરો મોગરો સહી, આંગીઆં
રચાવો રચાવો પ્રભુકે તોઈ ॥ જસુલ લેનાં તુમ લેનાં કમલ લાલે ॥
માલતી મચકુંદ મચકુંદ ચમેલી ધુલે ॥ સતર ભેદે ભેદે તુમ પૂજ
કરનાં ॥ નાભિ ॥ ફાગુન ॥ ૩ ॥ દ્રવ્યભાવે ભાવસે હોરી ખેલના,
અષ્ટકર્મ હો કર્મ જલાકર દેનાં ॥ મોહ માયા માયા મમતા પરિ-
હરનાં ॥ સદગુરુ ગુરુકે ચરન ચિત્ત ધરનાં ॥ સંસાર સુપનાં સુપનાં
માંજી તુમ જાનો, દેવ ગુરુ ધર્મ તુમ ધર્મકું પીછાનો ॥ ભવિકા ભાવે
ભાવસે ને ભક્તિ કરનાં ॥ નાભિ ॥ ફાગુન ॥ ૪ ॥ ॥ ૬૫ ॥

ઉપદેશની લાવણી.

॥ કુમતિકી સંગત નહિં કરિયે રે ॥ કુમં ॥ સંગત કરિયે ઐસી
સદગુરુકી, ભવજલનિધિ તરિયે ॥ ગુરુ વિના ગ્યાન ધ્યાન નહીં સૂ-
જેરે ॥ ગુરુ ॥ સદગુરુ સમ નહિં કોઈ જગમેં, મૂરખ પ્રતિ ખૂજે ॥
ભક્તિ ખહુ ભાવો ॥ મહારાજ ભક્તિ ખહુ ભાવો, મુક્તિમેં ફાવો ॥
સેવન શુદ્ધ વિનય વિધ કરિયે રે ॥ સેવન ॥ સંગત ॥ ૧ ॥ સદ-
ગુરુ શબ્દ દીઝે ઐસા રે ॥ સદગુ ॥ ઓ-હો શ્રી અરિહંત જપો
જન, લહો સિદ્ધિ જગત તૈસા ॥ ચિદાનંદ ધ્યાવો ॥ મહારાજ ચિ-
દાનંદ ધ્યાવો ॥ પરમ સુખ પાવો ॥ જેમ ચારાશીમેં ન ભમિયે રે
॥ જેમ ॥ સંગત ॥ ૨ ॥ સદગુરુ શીખ દીઝે તે સાચી રે ॥ સ-
દગુ ॥ ક્રોધ માન મમતા પરિ હરિયે, કાયા એ કાચી ॥ અમર
નહીં કોઈ ॥ મહારાજ અમર નહીં કોઈ ॥ જગતમેં જીવન જોઈ ॥
દયા ધર્મ દિલ બિચ ધરિયે રે ॥ દયા ॥ સંગત ॥ ૩ ॥ જોખન
ધન ચિર નહીં રહેનારે ॥ જોખન ॥ ખલક ખજનાં ખીણુ નહીં
ખૂટે, હલક હોય જાનાં ॥ સંચો મત કોઈ ॥ મહારાજ સંચો મત

કોઇ ॥ સુકૃત કર સોઇ ॥ કાહેકું કૃપણ ચિત્ત કરિયેં રે ॥ કાહેકું ॥
 ॥ સંગત ॥ ૪ ॥ સખે હે સ્વારથકે મીતા રે ॥ સખે ॥ તપજપ
 દેવ ગુરકી સેવા, એહ પરમારથ ચિત્તા ॥ જગતપતિ જાચો ॥ મ-
 હારાજ જગતપતિ જાચો ॥ મદભરેં મમતા મત માચો ॥ જિન
 સમરણ ચિત્ત ધરિયેં રે ॥ જિન ॥ સંગત ॥ ૫ ॥ કહે રંગવિજય
 સુણુ પ્રાણી રે ॥ કહે ॥ ધંધા સખે સંસાર તણુ, તણુ સદે હો
 જિનવાણી ॥ સુણો જિન કરણી ॥ મહારાજ સુણો જિન કરણી ॥
 શિવપદ નિસરણી ॥ સેવો રે જિન ચરણુ, જિમ અજર અમર ગદ
 વરિયેં રે ॥ જિમ ॥ સંગત ॥ ૬ ॥ ॥ ૬૬ ॥

શ્રી શાંતિનાથની લાવણી.

॥ શ્રી શાંતિનાથ મહારાજ બિરાજે, માંડવગઢ માંહિ ॥ સ-
 રવ ધાતુકી મૂરત ખાસી, દરસનકે ત્યાંહિ ॥ શાંતિ ॥ ૧ ॥ ઓહુ
 દોહુ બાવન દેવરા, બીચ જિનેસરણ ॥ માનભદ્ર મહારાજ ખડા
 હે, શોભા દરશનકી ॥ શાંતિ ॥ ૨ ॥ દેશ દેશકે આવે જતરા, દર-
 શનકે ત્યાંહિ ॥ સુંદર મૂરત ખૂબ રચના, માંડવ ગઢમાંહિ ॥ શાંતિ ॥
 ॥ ૩ ॥ દેખ સુપના તેરે દર્શન આયા, માંડવ ગઢમાંહિ ॥ શો મણુ
 તો ધી ચઢાયા, દીપકકે માંહિ ॥ શાંતિ ॥ ૪ ॥ ઊઠુધ સીકા પંચ
 આયા, માંડવગઢ માંહિ ॥ અષ્ટ દરવકી પૂજ કરકે, ગિનાત જમ-
 વાઈ ॥ શાંતિ ॥ ૫ ॥ સેવક અરજ કરે કર જોડી, મૂરતિ મેં માગી ॥
 શાંતિનાથ દુર્બલકે દાતા, જનમ મરણુ ત્યાગી ॥ શાંતિનાથ ॥ ૬ ॥

લાવણી.

॥ તેરી સુરત સોહેણી દેખ, મેરા મન હરખે ॥ તેરે દરશનકું
 મેં, નિત્ય ઊઠ આવું તડકે ॥ તેરે મસ્તકેં મુગટ, કાનમેં કુંડલ લટકે ॥
 તેરે બાજુઅંધકી ઝળક, મેરે મન અટકે ॥ કોઇ પડે કરીકે જોડ, હાથ
 બિચ દમકે ॥ મેરે પાપ હુવે સખ દૂર, દેખ કર તનકે ॥ એ નંદીવર્દન
 સુરખેં કિરપા કરકે ॥ એ ધર્મદાસ તેરા ગુન ગાવે હરખેં ॥ ૧ ॥

લાવણી.

॥ સિદ્ધ નમો અરિહંત નમો વલી, આયરિયાં ઊવજ્જાય નમો ॥
 નમો નમો સખ સાધુ નિરંજન, કેવલિ કલ્યા જિન ધર્મ નમો ॥ સિદ્ધં
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આર દેવલોકે નવ ઐવેયકે, પંચ અનુત્તરે ચૈત્ય
 નમો ॥ ભુવનપતિ વ્યંતર નંદીશ્વર, શાશ્વતાશાશ્વત ચૈત્ય નમો ॥
 સિદ્ધ નમો ॥ ૨ ॥ શત્રુંજય અષ્ટાપદ ગિરનારે, પાવા ચંપા સમેત
 શિખર નમો ॥ ચતુર્વિધ શ્રીસંઘ મંગલ ભણુતા, ભક્ત ભણે નિત્ય
 નિત્ય નમો ॥ સિદ્ધં ॥ ૩ ॥ ॥ ૬૯ ॥

શ્રી માહાવીર સ્વામીના પારણાની લાવણી.

॥ માતા ત્રિશલા હ્રુલાવે નંદનકું રે, હ્રુલાવે માહાવીરકું ॥ તીનો
 ભુવનકે નાથ, હ્રુલ રહે પારણેકું ॥ મણિ કંચનકે પારણે, દોરી હે
 રેસમકી રે ॥ દોરી ॥ ધુધર આજે છુમ છુમ, ક્યા શોભા કહું બિ-
 નકી ॥ સો રહે આપ ભગવાન, નહિ ઈચ્છા ધાવનકી રે ॥ નહીં ॥
 અંગુષ્ઠમ્યાને અમરિત ચૂસ, રહે સ્વાદ બિનકી ॥ એ સ્વાદકી સુગંધ,
 ચલતી પૂલ કમાનકી રે ॥ ચલ ॥ સુવર્ણવર્ણી કાયા જેસી, બન
 રહિ કંચનકી ॥ દેશી ફેંકની ॥ એસી ક્યા શોભા કહું બિનકી, કહેતા
 નહિ લગતા પાર ॥ એસે અનંત બલકે ધણી, સો કરન હાર કિર-
 તાર ॥ ચોસક ઇંદર, સખ નમતે હે બિનકું રે ॥ સખ ॥ તીનો ॥
 ॥ ૧ ॥ સૌધરમા ઇંદરને, બોલવાયે કુબેરકું રે ॥ બોલ ॥ નિરધ-
 નીયાકા ધન લે જાવો, સિદ્ધારથ ધરકું ॥ ધન લાવ લાવ કરને, ભર
 દિયે બિનકે ધરકું રે ॥ ભર ॥ સિદ્ધારથ રાજા ફિર, બિચારતે દિ-
 લકું ॥ એ સખી પુન બિનકે, કેહેતે હે ત્રિશલાકું રે ॥ કહેતે ॥ જે
 જે હુવા મંગલ દીપક, અપને રે કુલકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ બોત બ-
 ધારા દેખકર, બિલટ ભયા દિલ રાજકા ॥ વરધમાન કુંવરકા નામ
 લીયા, નહિ પાર પરાક્રમકા ॥ આન બડે બડે રાજ, સખ નમતે હે
 બિનકું રે ॥ સખ ॥ તીનો ॥ ૨ ॥ પાંચ બરસ કે હુવે, વર્જમાન

કુંવરે રે ॥ વર૦ ॥ રમત રમતે આયે, સખાકે અંદરે ॥ કુચી કે દિલ
લકું, નંદન લગતે પ્યારે રે ॥ નંદન૦ ॥ ભણુનેકે બોલે, અપને
કનાં નીશાલે ॥ વરઘોડા કીયા તૈય્યાર, ગળઘોડે શણુગારે રે ॥ ૧૦ ॥
નંદનકું બેઠાય, હય હસ્તીકે બપરે ॥ દેશી ફેંકની ॥ બાજિત બાસ
બાજ રહ્યા, નીકલતા સુરતાન ॥ લીલે પીલે નિશાન, પંચરંગી બહાં
બાંડે બાત નિશાન ॥ ભણુ રહે આપ ભગવાન, કોન ભણુવતે બ-
નકું રે ॥ કોન૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૩ ॥ સખી બાલક લે કર સંગ, નંદન
ચલે રમનેકું રે ॥ નંદન૦ ॥ ઇંદરકી સભામેં, વરણુવતે બનકું ॥ એક
દેવ બઠા બહાંસે, આયા ફિર પૃથ્વીકું રે ॥ આયા૦ ॥ બડા ભોરીંગ
બનકર, લપટાયા વૃક્ષકું ॥ બાલક લગે બિહીને ॥ લગે પોકાર કરનેકું
રે ॥ લગે૦ ॥ વર્ધમાન કુંવરે, ફિર ફેંક દિયા બનકું ॥ દેશી ફેંકની ॥
બહાંસે બાલક બન ગયા, લગા બસમેં રમને ॥ આપ હાથસે દાવ-
લિયા સો, કોઈ નહિં બને ॥ રમત રમતે, ક્યા બિચારતે દિલકું રે
॥ ક્યા૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૪ ॥ ફિર બસી દેવનેં, બેઠાયે અંધ પરે રે ॥
॥ બે૦ ॥ લંબી કીધી કાય, રૂપ કીયાજ વિકરાલે ॥ બાલક લગે બિ-
હિને, કરતે સખ પોકારે રે ॥ કરતે૦ ॥ અપને નંદનકું લે, ચલે
ગગન પરે ॥ ફિર અવધિ છોડ કરને, દેખા દિલ અંદરે રે ॥ દેખા૦ ॥
એહ દેવનકી બાત, મૂકી બઠાઈ બન પરે ॥ ફિર કીયા મૂકીકા પ્ર-
હાર, દેવ ગયે સમાકરે રે ॥ દેવ૦ ॥ એ બનકા બલ દેખ કર, નામ
લીયાજ મહાવીરે ॥ દેશી ફેંકની ॥ એસા બલ દેખકર, દેવગયે ઇં-
દ્રાસનકું ॥ મહાવીર નામ લિયા સો, કેહેતે ઇંદરકું ॥ એ બોહોત કહે
બિસ્તાર, મેં ક્યા કહું તુમકું રે ॥ મેં ક્યા૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૫ ॥ ॥ ૭૦ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીની લાવણી.

॥ બિત્તમ જીવ જદ બદર આયે, હુવે સપના બનકી માતાકું ॥
તેજવંત નહિં છુપકર રહેતા, માલમ પ્રડતા હે સખકું ॥ ચાવીશી
તો હો ગઈ ચારો, જિન શાસન જિનકા ચલતા ॥ કોન પુરૂષોંકું યાદ
કરે મેરે, રૂવે રૂવેમેં રમ રહેતા ॥ દેવાનંદા બ્રાહ્મણકે ધર, પ્રથમ ગ-

રભ ઊનને લીયાથા ॥ મહા સુખમેં બેઠે ઈંદર, આસન બીનકા કં-
 પાથા ॥ ફિકર હુઇ ઈંદર રાજકું, વિચાર દિલમેં કરતાથા ॥ અવધ
 છોડ કર દેખા ઈંદરને સખ, બેનકું માલમ પડતાથા ॥ દેશી ફેંકની ॥
 દેખા તીર્થકર બ્રાહ્મણુ ધરકું, ફિકર હુઇ ઈંદર રાજકું ॥ બોલાવે હ-
 રણુગમી દેવતાકું, લે જાઓ ગરભ ત્રિશલા ધરકું ॥ અશુભ નિદ્રા
 ઢાલી, ગરભ હર લે ચલે બેનકે ધરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર ર-
 હેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૧ ॥ ગરભ બદલ કર ચલે હરણુ-
 ગમી, આય બેઠે ફિર આસનકું ॥ ચબદ સુપન ફિર માતકું દેખે,
 જૂદે જૂદે કેહેતે તુમકું ॥ પહેલે સુપન ગજવર દેખા, રિષભ સિંહ
 કહેતા તુમકું ॥ ચોથે લછમી માતા આઇ, પાંચમે પુષ્પકી મા-
 લાકું ॥ છઠે ચંદ્રમા સાતમે સૂરજ, આઠમે દેખી ધનકું ॥ નવમે
 કલસ અમીયભરેલા, પદમ સરોવર કહે તુમકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ અ-
 ગીયારમે ખીરસાગર દેખા, બારમે વિમાન તુમ કર લ્યો લેખા ॥
 તેરમે રતનકી કરો પરીક્ષા, ચબદમે અગ્નિશિખાકું દેખા ॥ સુપન
 દેખ કર રાણી જાગી, કહેને લગી સ્વામીકું ॥ તેજવંત નહિ છુપ
 કર રહેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૨ ॥ બડી ફજર હુઇ. ઊઠ
 સિદ્ધારથ, પૂછે સુપન પાઠકું ॥ ગ્યાન ધ્યાનસેં બોલ્યા પાઠક, બિ-
 ત્તમ જીવ આયા બેદરકું ॥ ત્રીન ભુવનકે નાથ ચક્રી, હોવેગા કહેતા
 તુમકું ॥ પૂરણુ માસેં જનમ લિયાથા, સિદ્ધારથ રાજ ધરકું ॥ આ-
 ચ્છવ મોચ્છવ કારણુ ઈંદર, લે ગયે ફિર મેરકું ॥ છોટી કાયા દેખી
 બેનોકી, સંશય બેપના ઈંદરકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ ત્રીન જ્ઞાન બેદરસેં
 આયે, પગકે અંગૂઠે મેર ડગાયે ॥ ફિર તીર્થકરકું નવરાયે, પીછે
 સિદ્ધારથ ધરકું લાયે ॥ સાત હાથકી કાયા બાંચી, બિત્તર ફાલગુણુ ન
 ખેતરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર રહેતે, માલમ પડતા હે સખકું ॥
 ॥ ૩ ॥ સોવન વરણી કાયા જનકી, જંઘપર સિંહકા લંછના ॥ મહા
 પરાક્રમ અનંત બલવંત, લોહી દૂધકા હે વરણા ॥ માગશર મુદિ
 દશમીકે દિને, સંજમ લિયા મહાવીરને ॥ બાર વરસ લગેં જીન

રહે ફિર, કરમ ઊડા દીયા ભગવાને ॥ વૈશાખ શુદ્ધ દશમીકે દીને,
ભયાથા કેવલ જ્ઞાને ॥ ઊસંદિન દેશના ખાલી ગઈ જય, કોઈ ન
લિયે વૃત્ત પચ્ચખખાણુ ॥ દેશી ફેંકની ॥ અગિયાર ગણધર સંગ
જિનુંકે, ચઊદ હજાર સાધુ હે ઊનકે ॥ છત્રીસ હજાર સાધવી સખ
મિલકે, સાચે દાખલે હે સિદ્ધાંતકે ॥ કવિ ગિરધર લાલ હૈ સૂરતકે,
હુઈ સદ્ગુરૂકી મેહેર સદામેં, યાદ કરે ઊન પુરૂષોકું ॥ તેજવંત નહિ
છુપકર રહેતે, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૧ ॥

સંસાર ઉપર લાવણી.

॥ ભાઈ કલકી ખબર નહિ કીસી, ધડીમેં ક્યા હોનેવાલા ॥
પણુ ચેત ચેત મન ચેતન ખ્યારે, અખ અવસર મિલનાં ॥ એ આં-
કણી ॥ ભાઈ ચેત શકે તો ચેત, મૂઠી ભર લે હીરંકી ॥ પણુ રતન
ચિંતામણુ હાથ આયા હે, કર જતના ઊનકી ॥ ભાઈ જાન હોત
કયું અજાણુ હોતા, એ બાતા કિનકી ॥ પણુ સ્ફટિક મણિકું છોડ,
ખરીદ કયું કરતા પથરંકી ॥ દેશી ફેંકની ॥ ચેતો ચેતો મેરે ચાર,
રખો જિનજસેં ખ્યાર ॥ હોજાઓ ગાનોસેં તૈયાર, સુખ અનંત અનંત
પાવો ગે ॥ કરો દયાધર્મ વેપાર, લાભ હો જાવે અપાર, જીનુંસેં હો-
વેગા ઉદ્ધાર, એસે ભવસાગર તરોગે ॥ એસી બાતાં હી રાખો હિરદે,
ખોલહો વજર કપાટ તાલા ॥ પણુ અષ્ટ કરમ ચક્રૂર, કરત કોઈ
ચેતનનીરેઆલા ॥ ભાઈ કલકી ખબર નહિ કીસી ધડીમેં ક્યા હોને
વાલા ॥ ૧ ॥ ભાઈ ધરમ કરો કુછ ધ્યાન, બાતાં જૈનોકી ઝીણી ॥ પણુ
દશ ખોલે સંસાર, પાવે આઈ સુકૃતકી કરણી ॥ ભાઈ ઊંચ ખેત્ર ઊંચ
ધર્મ દૂધ આર, પુત્ર મિલે પ્રાણી ॥ પણુ પાંચ ઇંદ્રિકું વશ કરે, સદ્-
ગુરૂ મીલે જ્ઞાની ॥ દેશી ફેંકની ॥ જાણુ પણુ હે અજબ ચીજ, હૈ
જિનોકે બિચ ॥ આર સખ હે કીચ સમજે કોઈ સુરતા ॥ આ
સચ્ચી બાત માનો, મારગ શુદ્ધ પીછાનો, સમકિત ધારી હોવેગો
સાણો, એહી પ્રગટ બાત કહેતા ॥ અખ આગેં સુણુ જાઓરે ॥ અખ
આગેં સુણુ જાઓ બાત મરમકી ॥ મરમકી સમજે કોઈ બિરલા રે ॥

પણુ જિનકું પાયા હે જ્ઞાન, ઓહી નર જપતા હે માલા ॥ ભાઈ
 કલં ॥ ૨ ॥ એક પંથી પરદેશી ફિરતા, અટવી કે મ્યાને ॥ પણુ
 દૂરસેં એક હસ્તી દેખા, બડાજ મસત્રાને ॥ જખ ધાક લગી
 દિલકું રે, ઓહી નર લગાજ ભાગનને ॥ પણુ ભરી શ્વાસ નિઃશ્વાસ
 દોડતા, ગીરાજ કૂપ માને ॥ દેશી ફેંકની ॥ દેખો કેસી ગતિ હુઈ, મૂલી
 વડકી હાથ આઈ ॥ અંદર લટકતો હે ભાઈ, ઓ નીચે દેખે ॥ અં-
 દર ચાર હે ભુજંગ, એ તો બડે બરજંગ, દેખે સો હોયે ગાડંગ,
 ગીરેગા બનકે મુખમેં, ઓ કરે અંદેસા દીલમેં ॥ અકલ ગઈ
 હુવા રે ઘેલા, પણુ કિસ તરેસેં નિકલું બહાર, મેરા કોન કરે રખ
 વાલા ॥ ભાઈ કલં ॥ ૩ ॥ ઊપર મધુપૂડેકા ધર, માંખીઆ લગી હે
 ચટકાને ॥ પણુ બડી આપદા આઈ ઊસે, ફિર હોતી વેદાને ॥ ઊં-
 વાસેં મધકા ટીપા ગીરા, આયા ભાઈ કે મુખ મ્યાને ॥ પણુ લાલચ
 ખૂરી બલા, ને અંતે ખેલેગા જાને ॥ દેશી ફેંકની ॥ સુર વિદ્યાધર
 આવે, દુઃખ બનકા જાવે, શીર કે કહાવે, તું ચલ મેરા સંગ, તુજે
 બાહાર નીકાલે ॥ તુજે વિમાન બેઠાવે, તુજે દેવ લોકકું લે જાવે ॥
 તું ચલે મેરી સંગ એસા બોલ ઊસ મૂલાપર ઊંદર એક કાલા એક
 ઘોલા, એ દોને લગે કાતરને ગફલત, મત રહેનાં લાલા ॥ ભાઈ
 ॥ ૪ ॥ એસા મુખી સકલ સંસાર, તુમ અમ દોતું હે ભાઈ ॥ પણુ
 પિંડેસે ભરમ દેખલો, કરનાં ચતુરાઈ ॥ ભાઈ ભવરૂપી આ કૂવા,
 આઉખા રૂપી વડવાઈ ॥ પણુ રાત દિન દો ઊંદર સમજો, સુરતા
 નર કોઈ ॥ દેશી ફેંકની ॥ કાલરૂપી હાથી મધપૂડા કુટુંબ સહુસાથી,
 જીવ હોલેગા પંથી, અટવી સંસાર જાણો ગુરૂ વિદ્યાધર કેહેના,
 ઊપદેશ વારંવાર લેનાં ॥ આપના કાતુંસેં સુનનાં, એહી પ્રગટ બાત
 કહેતા ॥ ધન ધન આગમ અરિહંતા ॥ તુમારી જ્ઞાનકી લીલા, પણુ
 પીયો પ્રેમ રસ ખ્યાલા, અનુભવ જાગે રે લાલા ॥ ભાઈ ॥ ૫ ॥ ॥૭૨॥

સિદ્ધગિરીની લાવણી.

॥ સિદ્ધગિરિ સિદ્ધગિરિ રે સિદ્ધગિરિ ॥ સિદ્ધગિરિને અમ-

રાપુરી, નહિ અધુરી, સુન જ્ઞાની ॥ સૂરજકુંડોકા નિર્મલ પાનીજી ॥
 આદિનાથ રે આદિનાથ રે આદિનાથ ॥ આદિનાથ, અજિત અજિત
 પ્રભુ સાથ, સંભવ અભિનંદન મેવા ॥ તુમ હો દેવનકે દેવાજી ॥
 સુમતિં ॥ સુમતિ રે સુમતિ રે સુમતિ ॥ સુમતિ આપદા મિટિ,
 નિર્મલ હુઇ ગતિ આપ મેવા ॥ ભવો ભવ કંઈ તારી સેવાજી ॥
 સુમતિં ॥ દેશી ફેંકની ॥ દર્શનથી દુઃખ મિટ ગયા, બોત સુખ
 પાયા ॥ ભાવસેં જાત્રા ગયા, પાપ ગુમાયા ॥ દિલસેં રે દિલસેં રે
 દિલસેં ॥ દિલસેં શુદ્ધ ભક્તિસેં, ચોખે મનસેં, છોડ દે કપટકી બાની ॥
 સૂરજ કુંડોકા નિર્મલ પાનીજી ॥ સિદ્ધગિં ॥ ૧ ॥ છઠારે છઠારે
 છઠા ॥ છઠા પદમપ્રભુ સ્વામી કહું શિર નામી, જી અંતરજામી, કંઈ
 પૂજી ॥ તરણુ તારણુમેં તુંઈ દૂજીજી ॥ છઠાં ॥ સુપાસ રે સુપાસ રે
 સુપાસ ॥ સુપાસરે પૂરો મન આશ, ભવો ભવ દાસ, બજાઈ બાજી ॥
 હાથમેં ચંદ્ર પ્રભુ રાજીજી ॥ સુપાસં ॥ દેશી ફેંકની ॥ સુવિધિ જિન
 નવમા, નવમા માહારાજીજી ॥ શીતલ જિન દશમા, કહું દશમા
 માહારાજીજી ॥ પ્રથમ રે પ્રથમ રે પ્રથમ ॥ પ્રથમ તલાટી ગયા, વં-
 દના કીયા, નામતો લિયા, બિનોસેં સફલ જિંદગાની ॥ સૂરજં ॥
 ॥ સિદ્ધં ॥ ૨ ॥ ઐયાંસ રે ઐયાંસ રે ઐયાંસ ॥ ઐયાંસ ઐર વાસુ
 પૂજ્ય, વિમલ અનંત નાથ પ્યારા ॥ ગુણુ મેં ગાઈં આજી તોરાજી ॥
 ગુણુવંતા ॥ ગુણુવંતારે ગુણુવંતારે ગુણુવંતા ॥ ગુણુવંતા ધર્મનાથજી,
 શાંતિ નાથજી, કુંથુનાથજી મોહનગારા, કાજી આજી ભક્તનકા સારાજી
 ॥ ગુણુવંતાં ॥ દેશી ફેંકની ॥ અરનાથ જપું દિન રાત, મહારાજીજી ॥
 મહિ જિન મુનિસુવ્રત મહારાજીજી ॥ મુગતિ રે મુગતિ રે મુ-
 ગતિ ॥ મુગતિ સુન જીગતિ, કંઈ ભગતિ, નમિ નાથકી નેમજી ગિ-
 રનાર નિશિઆની ॥ સૂરં ॥ સિદ્ધં ॥ ૩ ॥ ઐ વીશ રે ઐ વીશ રે
 ઐવીશ ॥ ઐ વીશ, નમિ જિન ઇશ, નમાવું શીશ, સમત શિખર
 મુગતેં ગયા ॥ વાસુ પૂજ્ય ચંપા પૂરી થયાજી ॥ નેમિનાથ ॥ નેમિ-
 નાથ રે નેમિનાથ રે નેમિનાથ ॥ નેમિનાથ પારસ પ્રભુ નાથ, જોડી-

બે હાથ માહાવીરસ્વામી પાવા પુરિ ગયા, વાસુપૂજ્ય ચંપા પુરી
થયા ॥ નેમિનાથ૦ ॥ દેશી ફેંકની ॥ ચોનીશ જિન મન વંછિત ફલ,
દાતારે મહારાજ ॥ સેવકને ઊતારો, ભવપારરે મહારાજ ॥ સુન
છંદ રે સુન છંદ રે સુન છંદ ॥ સુન છંદ હરફ કરી બંધ, તુટ ગયા
ફંદ, ઊનોસેં સફલ જિંદગાની ॥ સૂરજ કુંડોકા નિર્મલ પાની ॥
સિદ્ધગિરિ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૩ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સાખી ॥ ॥ ભવ દવ દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ
જેહ ॥ જિનપૂજ જીગતેં કરી, ત્રિવિધેં કીજેં તેહ ॥ ૧ ॥ પૂજ કુગતિ
અરગલા, પુણ્ય સરોવર પાલ ॥ શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગલ
માલ ॥ ૨ ॥ સુભનૈવેધ સુભભાવસું, જિન આગેં ધરે જેહ ॥ સુર નર
શિવપદ સુખ લહે, હલીય પુરૂષ પરેં તેહ ॥ ભલાંજી સો હલીય પુ-
રૂષ પરેં તેહ ॥ ૩ ॥ ધન ॥ ॥ અજિતજિન ઊપમા ભારી, પુઠે
નહી છે પરવારી ॥ સંભવ મન સેવિયેં સાતા, અભિનંદન જીગમેં ત્રાતા
॥ ૧ ॥ સુમતિ જિન સંત હે ભારી, પદમજી પહોતા નિરવાણી ॥
હારે જિનરાજ મેરા સચ્ચા, તેરે બિન સખી કામ કચ્ચા ॥ ૨ ॥ ભજ
જીન તુંહી તુંહીં ॥ અરિહંત હંત ભગવંત વંત થઇતા ઘટ ઘટમેં ખેલતા
પરમાતમા ॥ ધતિ ॥ ॥ ૭૪ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ચેત ચતુર નર કહત સદ્ગુર, કીસિ વિધસેં લલચાના હે ॥
તન ધન યૌવન સયલ કુટુંબા, એક દિવસ તુજ જાનાં હે ॥ એ આં-
કણી ॥ મોહ માયાકી બડી જલમેં, જિસમેં તું ઊલજણા હે ॥ કાલ
આહેડી ચોટ આકરી, તાક રહ્યા નીસાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧ ॥ ચિહું
ગતિમેં તો ભટકત ભટકત, તોહિ અંત ન આના હે ॥ ચાર દિનોકી
દેખ ચાંદની, તાડીમેં લોભાણા હે ॥ ચેત૦ ॥ ૨ ॥ પૂરવ ભવકે પુણ્ય
સંયોગસેં, નરકી દેહી પાના હે ॥ નવ મહિના તું રહ્યો ઊદરમેં, દુઃખ

દેખ્યા અસમાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૩ ॥ મલ મૂત્રકી ~~અપાવ~~ કોયધી ~~તે~~
 માંહે સંકટ લીના હે ॥ રૂધિર સુકાયા આહારજ કીના, ~~પ્રાણ~~
 તો લીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૪ ॥ જનમ સમય તો કોડ ગુણેરી, વેદન તે
 દેખાણુ હે ॥ અબતો ભૂલ ગયો તું પ્રાણી, એસા મૂઠ અબજના હે ॥
 ચેત૦ ॥ ૫ ॥ ઊંઠ કોડ તે સુધ્યા સરખી, નાતિ કર ચોખાણુ હે ॥
 તેથી વેદન અનંત ગુણેરી, ઊધે મુખ જૂલાણુ હે ॥ ચેત૦ ॥ ૬ ॥
 બાલપણુ તે ખેલ ગમાયો, યૌવનમેં ગરવાણુ હે ॥ આઠ પહોર કીની
 મદ મસ્તી, ખોટી લગન લગાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૭ ॥ રંગી ચંગી દેહી
 રાખે, ટેહેડી ચાલ ચલાના હે ॥ આઠ પહોર કીયો ધરધંધો, લગ
 રહ્યા આર્તધ્યાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૮ ॥ સાધુ સંતકી સુની નહીં બાની,
 દાન સુપાત્ર ન દીના હે ॥ તપ જપ કરણી કષ્ટુ અ ન કીની, નરભવ
 સફલ ન કીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૯ ॥ માત પિતા સુત બેન ભાનેજી,
 ત્રીયાસું લલચાના હે ॥ તું નહીં ઇસકા એ નહી તેરા, સ્વારથ લગે
 આધીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૦ ॥ કૃત અકૃત કર ધનકું મેલ્યા, ઘણાસું
 વેર બંધાના હે ॥ માયા તો કષ્ટુ લાર ન ચાલે, જહાંકી જહાં રહાનાં
 હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૧ ॥ ઊંચા ઊંચા મંદિર ચણાયા, કીયા ઘણા કાર-
 ખાના હે ॥ ધડી એક નહીં રાખત ધરમેં, જલત જઈ મસાના હે
 ॥ ચેત૦ ॥ ૧૨ ॥ છિન છિન માંહેં આયુ છીજે, અંજલી કેસા જરના
 હે ॥ કોડ જતન કર એહ જીવકા, તોપણુ આખર મરનાં હે
 ॥ ચેત૦ ॥ ૧૩ ॥ ચક્રી કેશવ મંડલિક રાજ, ઇંદ અંદ સૂર દાના હે ॥
 કાલ આહેડી હે સરવ જગતકો, તો કયું ધરે ગુમાના હે ॥ ચેત૦ ॥
 ૧૪ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ માતો, પારકી પીરન જાના હે ॥
 આશા વૃષ્ટા ચડત ચઝિગની, કરતા જન્મ મરના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૫ ॥
 યૌવન ગમાયા બુઢો હોઈ બેઠો, તોહી સમજ ન લીના હે ॥ ધરમ
 રતન કષ્ટુ હાથ ન લીનો, પરભવમેં પછતાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૬ ॥
 સુખાનંદજી સુખકે દાતા, હીરાનંદગુન ઠાના હે ॥ રામકૃષ્ણ ઊપદેશ
 સુનાયા, ભવજીવ સમજના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૭ ॥ સંવત અઠાર વરસ

સડસડે, સાદડી સહેર સુહાના હે ॥ ફાયુનશુદ્ધિ તેરસકે દિવસે, એ
બપદેશ સુનાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૮ ॥ ॥ ૭૫ ॥

વિનતિરૂપ લાવણી.

॥ તુમેં નિરંજન નાથ હમારા, ચરજ કંઈ સો માનીયેં ॥ તુમેં ॥
એ આંકણી ॥ મેં કાયર કંગાલ કુસંગી, દયા દુર્બલકી ખાણીયેં ॥
તુમેં ॥ તુમ ભગતિમાં સુરતિ અણુ બનતી, દુઃખભર તન મેરે
જાણીયેં ॥ તુમેં ॥ કહે જિનદાસ જગતમેં, નિર્ઘ્રથનો મત તાણીયેં ॥
તુમેં ॥ ૧ ॥ ॥ ૭૬ ॥

શ્રી કુંથુનાથની લાવણી.

॥ શ્રી કુંથુનાથ કરમ કાટ, મુક્તિ મોજ પાયા ॥ કરણા કર સખ
જીવનકી, કરણી કરણુ ધાયા ॥ અખ દુર્ગતિકો ખોજ ખોયો, બોધ
બીજ પાયા ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ સુરપતિ હોય હજૂર, ચરણેં ચિત્ત લાયા
॥ અખ ભક્તિભાવ હૃદયે બસાયા, જિનવર જસ ગયા ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૨ ॥ ભવિ ભવ જનમ સફલ કીયો, લીયો લાભ માયા ॥ અખ નરક
દુઃખસેં ડરકર, જિનદાસ સરણે આયા ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ ॥ ૭૭ ॥

શ્રી નેમિનાથની લાવણી. ચોક પહેલો.

॥ શ્રી નેમિ નિરંજન બાલપણે બ્રહ્મચારી ॥ પ્રભુ મુખ પૂનમ-
કો ચંદ, અતુલ બલ ધારી ॥ એ આંકણી ॥ લિયે બરાબરીકે મિત્ર,
અતિ સુરસાલા ॥ રસરંગે આવે જદુપતિ આયુધ શાલા ॥ કહે મિત્ર
મુણે પ્રભુ એ છે શંખ બદારા, નહિં ગિરધર પાખેં એર બજવન
હારા ॥ કરકમલેં લેકર શંખ બજવો ભારી ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥ મુણી
શંખશબ્દકી ધુની અતિ વિકરાલ, ખલભલિયા શેષને ફણી સમપા-
તાલ ॥ ચિત્ત ચમકા મનમેં ભવનપતિકા ઈશ, થરહર થરકયાં ત્યાં
વ્યંતર પતિ બત્રીશ ॥ મૂકી નિજઠામને નાસંતી સુરનારી ॥ પ્રભુ૦
॥ ૨ ॥ સાગર ગડયા ગિરિવર ને ડુંગર ડોહ્યા મોટા, ત્રોડી બંધનને
નાઠા ગજરથ ઘોડા ॥ બિહલિયાં સાયર નીર ચડયાં કલ્લોલે, ભાંગી

તરવરની ડાલ થયા ડમડોલે ॥ ત્રૂટા વર મોતિહાર, ઝથુકી નારી
 ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૩ ॥ શશી સૂરજ તારા, વૈમાનિકના સ્વામી ॥ સહુ કરે
 પ્રશંસા અહો, પ્રભુ અંતર જામી ॥ પ્રભુ ચક્ર શ્રેરવી, કિયો ધનુષ
 ટંકારે ॥ ગિરધરની ગદા લેઈ કરમાં, નેમ શ્રેરે લંકારે ॥ કહે માણુક
 મુનિવર ધિંતા ભઈ મુરારી ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૮ ॥

શ્રી નેમજીની લાવણી ચોક ખીજે.

॥ ગુણવંતા શ્રી જિનરાય, સભાયે આવે ॥ પ્રણામ કરી હરિ
 હેત, ધરી બોલાવે ॥ મન મોહન પ્રાણુ આધાર, દરસન મુજ દીજે ॥
 હો બંધવ આપણુ બલની, પરીક્ષા કીજે ॥ તુમે વાલો અમચો હાથ,
 વઢે ગોપાલા ॥ પ્રભુ હરિનો વાલે હાથ, કમલ જ્યું નાલા ॥ શ્રી નેમ-
 તણું બલ દેખી, અચરિજ પાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ લંબાવે નિજ
 હાથ, સકલ ગુણુખાણી ॥ તિહાં કરે ખરાખર જોર, તે સારંગ પાણી ॥
 ન નમે તિલમાત્ર લગાર, ટિકાયો ભારી ॥ જાણે હિંડોલે હિંચતો, હોય
 ગિરધારી ॥ દેખી બલ અદ્ભુત તેજ, ચમક્યો આવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૨ ॥
 હરિ બોલે મધુરી વાણી, ભય મન આણી ॥ ભાંખે હલધરને એમ,
 નેમ બલ જાણી ॥ હો બાંધવ મહારા નેમ, સકતિ અતિ મોટી ॥
 મેં દીઠી નજર હજૂર, વાત નહિ ખોટી ॥ એ રાજતણું તે કાજ,
 મેં બલા કહાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૩ ॥ એ મહાબલિયો બલવંત છે બોલે
 વેશે ॥ મુઝ રાજ ઊલાલી એક, પલકમેં લેશે ॥ ઇમ કરતો મન આ-
 લોચ, મહીનો દાણી ॥ ઇણે અવસર બોલે દેવ, ગગનમેં વાણી ॥
 કહે માણુક પ્રભુ સંયમ, લેશે ભાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૯ ॥

નેમનાથજીની લાવણી ચોક ત્રીજે.

॥ હરખ્યો હરિ નિજચિત્ત સભામાં આવે, કહે રૂકમણીને નેમ
 વિવાહ મનાવે ॥ એ આંકણી ॥ ક્રૂતિ સુંદર બાલા ભરજોબન મદ-
 માતી, દીપે સસિવયણી સહસ અત્રીશ સોહાતી ॥ જનજનો ઝાલી
 હાથ હરિજી લાવે, નિજ મંદિર સુંદર અંતેઉરમેં આવે, બોલે પ-

ટરાણી આઠ દેવરને ભાવે ॥ કહે ॥ ૧ ॥ કોઈ છાંટે અભિર ગુ-
લાલ કેસરનાં પાણી, કોઈ ધાલે ગલામાં હાર પુષ્પના આણી ॥
રાધા ને રૂક્મણી બોલે મધુરી વાણી, હો દેવર મહારા પરણીને એક
નારી ॥ તુમ જલદવકુલ સણુગાર સમાન સોહાવે ॥ કહે ॥ ૨ ॥
મુખ મચકોડીને પ્રભુનો પાલવ ઝાલે, સામલિયા સુંદરી એક વિના
કિમ ચાલે ॥ બહુ મલી કૃષ્ણની નાર વરણવી કહેતી, નકરોજ
બાલક બુધ્ધ, બોલંભા દેતી ॥ વિનિતાનાં સુણી વચન મુખ મલ-
કાવે ॥ કહે ॥ ૩ ॥ બાલા સહુ બોલી મુખમલપંતુ જાણી, માન્યોજ
માન્યો નેમ પરણશે રાણી ॥ શ્રીસમુદ્રવિજયને કૃષ્ણજ એમ કહેતાં,
સહુ કરે વિવાહની વાત આપણુ નથી લેતા ॥ કહે માણુક પ્રભુને
પદમણી પરણાવે ॥ કહે ॥ ૪ ॥

નેમજની લાવણી ચોક ચોથો.

॥ મલ્યો જલદ કેરો વૃંદ છપન કુલ કોડે, પ્રભુ કરી સણુગાર
ને નેમ ચડયા વરઘોડે ॥ એ આંકણી ॥ તિહા ભેરી નજેરી પંચ
શબ્દ વજડાવે, મિલી બાલા કોકિલ, કંઠે મંગલ ગાવે ॥ કોઈ હાથી
ઘોડે બેઠા રથ સુખ પાલે, પાયક અડતાલીશ કરોડ, તે આગલ
ચાલે ॥ મલ્યા દશે દસાર હલધર, હરિજી જોડે ॥ પ્રભુ કરિ સણુગાર
ને, નેમ ચડયા વરઘોડે ॥ ૧ ॥ વાજે તંબાહુ જરી ફરકે નીશાન,
બહુ સાજન મહાજન જોર ચલાવે જન ॥ એમ કરતાં પ્રભુજી જી-
અસેન ઘેર આવે, દેખી મુખ નાથનું રાજુલ મન સુખ પાવે ॥ તખ
કરતે પશુઅ પોકાર લાખો કરોડે ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ છોડીને પશુનો
વૃંદ રથડો વાલે, ધર આવી પ્રભુજી દાન સંવત્સરી ચાલે ॥ સુણી
વાતને રાજુલ મૂર્છા ધરણી ઢળતી, હે નાથ શું કીધું કોડી વિલાપો
કરતી ॥ લઈ સંયમ દંપતી કરમ કઠિનને તોડે ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ અખ
જીપનું કેવલજ્ઞાન મુગતિમાં જાવે, પ્રભુ સિદ્ધ બુદ્ધ અજરામર પદવી
પાવે ॥ ગુરૂ રૂપકીરતિ ગુણુ ગાતે રંગ સવાયા, મેસાણે રહી ચૌમાસ
શ્રીજિનગુણુ ગાયા ॥ મુનિ માણુક લાવણી ગાવે મનને કોડે ॥ પ્રભુ
કરી ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજીની લાવણી.

॥ અગડબમ્ અગડબમ્ બાજે ચોધડા, સવાઈ ડંકા સાહેબકા ॥
 છનનં છનનં અવાજ હોતા, મહેલ બનાયા ગગનોંકા ॥ શ્રીકલ્યાણ
 પારસ નાથ નામકા, નિત બાજતા હે ચોધડા ॥ ત્રીન લોકમેં
 સમ્યા સાહેબ, પારસનાથ અવતાર બડા ॥ ૧ ॥ બણારસિ નગરિમેં
 તેરા જનમ હે, માતા વામા કે નંદા ॥ અશ્વસેન કે કુલમેં શોભે,
 જૈસા સરદ પૂનમ ચંદા ॥ સ્વર્ગ લોકમેં હુવા આનંદા, ઇંદ્રાણી મં-
 ગલ ગાવે ॥ તેત્રીશ કોડ દેવતા મિલકર, આચ્છવ કરનેકું આવે ॥ ૨ ॥
 કોઈ આવતાં કોઈ ગાવતાં, કોઈ નામ લેતા દેવા ॥ ચોસકુ ઇંદર
 અરજ કરંતા, ચંદ્ર સૂર્ય કરતા સેવા ॥ કેઈ સુરનર સાહેબકે આગે,
 અરજ કરંતા ખડા ખડા ॥ જિનકે સરપકો પાર ન પાવે, જિનકા
 ગુણ હે સખસેં બડા ॥ ૩ ॥ દૂર દેશસેં આયા જોગી, બડે જોર ત-
 પસા કરતા ॥ નીચે લગાતા જ્વાલા જોગી, બડે બડે ઝોંકે ખાતા ॥
 બાર બરસકી ભિમર જિનજીકી, છોટે પનમેં બહોત કલા ॥ બરો
 બરીકે લીયે સોબતી, તપસીકું દેખન ચલા ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન દેખકે
 બોલે જોગીસેં, ઐસી તપસ્યા કયું કરતા ॥ ઓ જોગી તેરે બડે લ-
 કડેમેં, નાગ નાગણી દો જલતા ॥ પારસનાથ જોગીશું કહેતા, તોળી
 તપસી નહીં સુનતા ॥ લકડે દીયે ફેંક જંગલમેં, લોક તમાસા દે-
 ખંતા ॥ ૫ ॥ કયા ક્રીયા બે જોગી તુમને, નાગ નાગણી જલા દીયા ॥
 સરન નવકારા દીયા નાગકું, ધરણુંદ્રા પદવી પાયા ॥ બડી ભિમેદસેં
 આયા સાહેબ, સંવત્સરીકા દાન દીયા ॥ માત પિતાકી આજ્ઞા લેકર,
 મહારાજને યોગ લીયા ॥ ૬ ॥ રાજ છોડકે ચલે જંગલમેં, જુગતીસેં
 કાઠિસગ્ગ ક્રીયા ॥ બડે ધીર ગંધીર તુમને, ત્રીન લોકમેં નામ ક્રીયા ॥
 જીજ્ઞુ કાલકી બડી ધૂપમેં, નિરંજન નિરંકાર ખડા ॥ કમઠાસુરને
 ક્રીયા કડાકા, નભમંડલ આદલ ચડા ॥ ૭ ॥ સોહિ દિનકોં કમઠા-
 સુરને, પીછલા દાવા જગવાયા ॥ મેઘમાલિકી સેના લે કર, જલકૂં
 જલદી ખુલવાયા ॥ બડા ક્રીયા ધમધોર જોરસેં, પવન ચલાયા મ-

તવાલા ॥ કડડ કડડ હુઆ કડાકા, ચમક બીજકા અનુવાલા ॥ ૮ ॥
 મૂસલ ધારે મેઘ બરસતા, ગગન ગાજતા ચોતાલા ॥ સાત ખૂડકી
 બડી જડીમેં, પ્રભુ ખડા હે મતવાલા ॥ નાક બરોબર આયા પાની,
 નાથ નિરંજન ધીર બડા ॥ પરાજય નહિ હોય જીનુંકા, ઐસા પ્ર-
 ભુકા ધ્યાન ચડા ॥ ૯ ॥ સંકટસેં સિંહાસન ડોહ્યા, હૂવા ઘંટકા અવાજ ॥
 અવધિજ્ઞાનસેં ઇંદ્ર દેખ્યા, ધાઓ ધાઓ ધરણી રાજ ॥ ધરણીધર
 જલદીસેં આયા, પદમાવતીકું સંગ લીયા ॥ પદમાવતીને લીએ સી-
 રપર, શેષનાગકે છત્ર ક્રિયા ॥ ૧૦ ॥ કોડ ઊપાય કીએ કમઠને, કુચ્છ
 ઇલાજ નહીં ચલતા ॥ તરને વાલા સાહેબ ઊનકું, છલનેવાલા કયા
 કરતા ॥ જીતે શ્રી જિનરાજ હાર કે, કમઠ હાથ દો જોડ ખડા ॥
 ધરણીધર સાહેબ કે આગે, અરજી કરતા ખડા ખડા ॥ ૧૧ ॥
 કેવલ લેઈ શિવપુરકું પહોચે, પારસનાથ શુભ મતવાલા ॥ લગી
 જ્યોતમેં જ્યોત દીપકકી, તપે તેજકા અનુવાલા ॥ વીસ નગરમેં
 પારસનાથકા, દેવલ બનાયા તેતાલા ॥ બડે દેવલમેં ઇંદર સોહે, ઘંટ
 વાજતા ચોતાલા ॥ ૧૨ ॥ બડી જીગતસેં સિંધાસન કર, કોટ બનાયા
 દેવલકા ॥ જગો જગોપર સિખર ચડાયા, બડા કામ દરવાજેકા ॥
 ભામંડલકે આગે શોભતા, મૂલ ગંભારા આરસકા ॥ પીછેં પચીશ
 દેરીયાં શોભિત, સિરે કામ સિંધાસનકા ॥ ૧૩ ॥ મૂલનાયકકે ઊપર
 સોહે, સહસ્ર ફણા મહારાજજીકા ॥ ચોમુખકી ચતુરાર્ધ બની હે,
 ઐસા કામ મેં નહીં દેખા ॥ અઢારસેં પાંસકું સવાઈ, મૂહૂર્ત્ત ફાગુણ-
 માસ ખડા ॥ સુદિ ત્રીજકું તખત બેઠે, જગો જગોપર નામ ચલા ॥ ૧૪ ॥
 દેસ દેસકે સંઘ મિલકર, તેરે દરશનકું આયા ॥ જગત ગુરુ જિન
 રાજ જગતમેં, બડી તેરી અકલ માયા ॥ ધર્મ ચંદ જોઈતા સવાઈને,
 બડા સામી વાત્સલ્ય કીયા ॥ સકલ સંઘકી આજ્ઞા લેકર, બડા
 સિખર નીસાન દીયા ॥ ૧૫ ॥ કરમ ચંદને દેવ ચંદને, ખેમ ચંદને
 ખૂપ કીયા ॥ પારસનાથકું તખત બેઠાકે, જગો જગો પર નામ ક્રિયા ॥
 કીર્તિ બિજય ગુરુરાજજી પ્રભુમું, પાય ગુરુકા રાજ બડા ॥ ગહુ-

અચંદ્ર સાહેબકે આગે, જિનસાસનકા કામ ખડા ॥ ૧૬ ॥
 ચંગ રંગસે, ગ્યાન ધ્યાનસે ખડા ખડા ॥ હાથ નેડ કરે શિરજી
 રતા, પારસનાથજી તુંડી ખડા ॥ ખડા કામ તેરે હે સાહેબ, મુખસે
 નહિ કહ્યા જતા ॥ શિવરમણીકું વરી જિનજીને, ભવિજનકું સુખકે
 દાતા ॥ ૧૭ ॥

અથ શ્રી વિજયકુમરજી અને વિજયા કુમ- રીની લાવણી.

॥ શ્રીવીતરાગ જિન દેવ નમું શિરનામી, કહું શીલ તણે અ-
 ધિકાર મુક્તિ જિણુ પામી ॥ જિહાં વચ્છદેશમેં કોસંખિ નગરિ
 જાણી, પણ દખણુ દેશમેં પ્રગટ પણે વખાણી ॥ તિહાં શેઠ તણે
 સુત વિજય કુમર વેરાગી, સુણિ શીલતણે મહિમા મનમેં લય લાગી ॥
 તખ હાથ નેડકર મુનિયેં સોગન માગી, હુઆ એક માસમેં કૃષ્ણ
 પક્ષકા ત્યાગી ॥ ૧ ॥ ધન વિજય કુમરકી કરી કમી કછુનાંજી, જિણે
 ચિત્ત ચોખે શીલ આદરયું ભર જોખનકેમાંજી ॥ એ આંકણી ॥
 પાલે શ્રાવક ધર્મ શુદ્ધગાન મુખ ઊચરે, પોસહ પડિકકમણાં સં-
 વર કરતાં વિચરે ॥ કરિ દયા દાન સંતોષ શીલ શુદ્ધ પાલે, ધરિ-
 ધર્મધ્યાન ઊર આતમકું અજુઆલે ॥ દઢ સમકિત ધારી શંકા કંખા
 નવિ આણે, પર પાખંડીકો પરચો નહીં વખાણે ॥ દેવાદિકનાં દુઃખ
 દેખિ ધર્મ નવિ છંડે, ચડતે પરિણામેં કરણી અધિકી મંડે ॥ ધન ॥
 ॥ ૨ ॥ પુણ્યયોગેં વિજયાકુમરિ મલી ગુણવંતી, શુદ્ધ ચોશઠ કલાની
 જાણુ મહા બુદ્ધિવંતી ॥ ગજગમણી રમણી બોલે કોકિલ વાણી, તગુ
 કંચન સોહંત બદન ભાળ ભલકાણી ॥ અતિ અધર લાલ કોમલ ક-
 પોલ બહુ સોહે, કર ચરણુ ઊદર નયન કમલ જોઈ મન મોહે ॥
 બહુ હર્ષ ભાવશું વિજયકુમરજી વીહા, પુણ્યયોગેં નેડ મલી પરણે
 ધર પ્રીયા ॥ ધન ॥ ૩ ॥ હવે વિજયકુમરજી સોહે સુંદર તલાઈ,
 અખ સુરસુંદરકી દેવરૂપ છબિ છાઈ ॥ બિહુ કાનેં કુંડલ રત્નેં જડિયા
 સોહે, શિર લાલ મુકુટ મુક્તાફલ દેખી સુરનર મોહે ॥ ગલે હાર

રત્ન જડિયા સોહે બહુ ભારી, કર કંકણ ચમકણુ મુદ્રીયાં છબિ
 ન્યારી ॥ અર બદન ભાલ નિર્મલ શશિ નેત્રે સોહે, ઈત્યાદિક ગુણુ
 કરિ વિજયકુમર મન મોહે ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ તથ રંગ મહેલમેં બૈઠાં
 પલંગ બિછાઈ, પ્રીતમકી સેજાં સુંદર તન સજ આઈ ॥ અણિયાલાં
 કનજલ વીજલીયાં ચમકંતી, કર જોડી ઊભી પીયુ આગલ મલ-
 પંતી ॥ ચમકે ત્રુડિયાં સાર મણિયેં ચમકંતી, નકવેસર વેણી જૂ-
 મરીયાં જમકંતી ॥ કર કડિયાં જડિયાં મુદ્રડિયાં દમકંતી, અર ને-
 જર પગમેં ધુધરિયાં ધમકંતી ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ જથ બદન દિખાવે
 કામ જગાવે બાલા, ઇંદ્રાણી સરખી ઊભી રૂપ રસાલા ॥ પ્રીતમકો
 આદર માગે સુંદરિ ઊમાઈ, તન મન ઊલસંતિ ઊભી આશા લાઇ ॥
 કહે વિજય કુમરજી અહો સુંદરિ ભલેં આઇ, પણ હમણાં તુમશું
 કામ નહીં મુજ કાંઇ ॥ દિન ત્રીન લગેં તો નહીં મદનકી છાંહી,
 ફિર તમ હમ પીછે સુખેં સુખેં દિન જાઈ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ કહે કુમરિ
 કુમરકોં કહો કારણુ છે કાંઇ, હું સુંદર તન સજ કર આઇ છું ઊમાઇ ॥
 અથ અવસર ભરિયાં કેમ તજે પ્રીતમજી, મેં નિયમ લિયાં છે તું
 સુંદરી નહિં સમજી ॥ તથ કુમરિ પૂછે કહો પ્રીતમજી હમકું, અથ
 કિસી ભાંતકા નિયમ લિયા હે તુમકું ॥ મુઝ બાલપણુથી શિયલ
 રૂચ્યો મનમાંહી, કિયા કૃણુપક્ષકા નિયમ મુનિપેં જાઈ ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥
 તથ વિજયા કુમરી ઊભી મુખ કુમલાઇ, મુજ મનકી આશા આશ
 રહી મનમાંહી ॥ કહે વિજય કુમર સુણુ સુંદરિ કયું કુમલાઈ, પણ
 જિમ છે તિમ મુજ વેગ કહો કુરમાઈ ॥ તથ વિજયા કુમરી ધિરજ
 પાણું મન લાઇ, નીચા નેત્રેં કરી વાત કરે મુરજાઈ ॥ મુજ બાલપ-
 ણુથી શીલ રૂચ્યો મન માંહી, પહિલા પરણેકા પરિણામ હતા નહિં
 કાંહિ ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂણિયેં કિયા મેં શુક્લ પક્ષકા સોગન, અથ
 તો મહારે હુઆ દોનું પક્ષકા આગન ॥ પ્રીતમજી તુમ તો પરણો
 નારિ અનેરી, પણ પહેલી ઇચ્છા શીલ તણીથી મેરી ॥ કહે વિજય
 કુમરજી અહો વલ્લભ ગુણુવંતી, અથ તુમ હમ જોડી મલી બહુ દી-

પંતી ॥ હવે રત્ન છોડ કોણુ કાચ ગ્રહે સુણુપ્યારી, શુદ્ધ શીલ પા-
 લશું મુક્તિ રમણી છે નારી ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ બહુ દેવલોકનાં સુખ
 વિલસ્યાં વાર અનેરી, પણ મન ઈચ્છા પૂરણુ ભઈ નહી કુણુ કેરી ॥
 જીવ નરક નિગોદ ભમ્યો ભવસાયર માંડી, બહુ કાલ ગમાયો ગરજ
 સરી નહીં કાંડી ॥ અખ ઊત્તમ કુલ અવતાર લીયો છે આઈ, પુણ્ય-
 યોગે મુનિવરની યોગવાઈ પાઈ ॥ અખ માત તાત સખ બ્રાત મિલે
 સ્વારથકા, ચડતે પરિણામે શિયલ પાલશું નિત્યકા ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥
 અખ અદ્ય સંપદા દેખી કહો કિમ ખોઈયે, પણ વાટી સાટે ખેત
 ખોયા દુઃખ હોઈયે ॥ અખ એહ બાત અપને નહીં કરની કિસ્તીકું,
 જો હમ દોનુને નિયમ વિયાહે ખુસીકું ॥ કર જોડી કુમરી કહે કુ-
 મરશું અરજ, પણ વાત એ છાંની કિમ રહિશે કુંઅરજ ॥ સુણી
 સસરો સાસુ ધણા ખીજશે તુમશું, પણ કિસ્તી શરમસેં રહ્યો જાયશે
 હમશું ॥ ધન૦ ॥ ૧૧ ॥ સુણુ પ્રીતમ પ્યારી એહ આપણી શિક્ષા,
 યહ બાત પ્રગટી તખ નિશ્ચિં લેવી દીક્ષા ॥ એકણુ સેજેં સોવે સુંદરિ
 અર સાંધ, સૂતે સૂતે બાત કરે જ્યું બહિનને ભાઈ ॥ દો બેર કરે
 પડિકકમણુ સામાયિક આઈ, કરે દાન શીલ તપ ભલી ભાવના ભાઈ ॥
 તિહાં બાર વરસ વહિ ગયાં એમ કરતાં, પણ વાત વિસ્તરી શી-
 લપણે વિચરતાં ॥ ધન૦ ॥ ૧૨ ॥ તખ દક્ષિણુ દેશમેં વિજયા વિજ-
 યજી કરાં, શ્રી વિમલ કેવલી કિયાં વખાણુ ધણેરાં ॥ બેહુ ચરમ
 શરીરી છે મહા ઊત્તમ પ્રાણી, સહુ અચરિજ પામ્યા સુણિ કેવલિ
 મુખવાણી ॥ સુણિ જિનદાસ શ્રાવક હુઓ બહુત પ્રસન્ન, હું જાઈ
 કંઈ તિહાં હર્ષ ધરી દરસન્ન ॥ બહુ હર્ષ ભાવશું આન્યો નગરિ કો-
 સંખી, શ્રી વિજય કુમરની વાત સુણી અચંબી ॥ ધન૦ ॥ ૧૩ ॥ બહુ
 હર્ષ ભાવથી મલિયો કુંઅર કુંઅરિયાં, પરિવાર જિમાયા બહુત હર્ષ
 મન ધરિયાં ॥ તખ માત તાત કુમરકા ધણું ઊમાલા, તુમ કહો શે-
 ઠજી કુણુ સગપણુથી આયા ॥ શ્રીજૈન ધર્મ સ્નેહેં કરી હોંશે હું આયો,
 શીલવંત કુમર કુમરીકો દરિસન પાયો ॥ ધન્ય તુમચે કુલમેં ઊપના

ભિન્નમ પ્રાણી, શ્રીવિમલ કેવલી શોભા ધણી વખાણી ॥ ધન૦ ॥ ૧૪ ॥
 એક સેજે સોવે શીલ નિર્મલું પાલે, બિહું બાલ બ્રહ્મચારી આતમ
 અનુવાલે ॥ બહુ અચરિજ સરખી વાત સુણી હું આયો, પણ ભાવ
 મુનિકો દરશન નિર્મલ પાયો ॥ તથ માત તાત કહે કહોજી હમકું
 નહાના, તુમ કિસી ભાંતકા નિયમ લીયા હૈ છાના ॥ તથ નેત્ર નિચાં
 કરી વાત કહે વિસ્તારી, અથ સંયમ લેવા ઈચ્છા ભઈ હમારી
 ॥ ધન૦ ॥ ૧૫ ॥ જથ માત તાતયે માગે કુમરજી આગ્યા, તથ નાત
 ભત સથ કુમરકું કહને લાગ્યા ॥ તથ બહુત હઠનશું લહી કુમરજી
 શિક્ષા, ચડતે પરિણામેં દોનું લીનિ શુદ્ધ દીક્ષા ॥ બહુ કઠિન હોઈનેં
 તપસ્યાશું લય લાઈ, ભવિજીવ સુધાસ્યા શુદ્ધ સમકિત પદ પાઈ ॥
 અરે જીવ અથ છતી વાંછે કિમ છટકાઈ, ધન્ય વિજય વિજયા (કુ-
 મરી) નેં અધિક કરી અધિકાઈ ॥ ધન૦ ॥ ૧૬ ॥ ચડતે પરિણામેં
 કરણી કીધી નિર્મલ, મુનિ મુકતે પહોતા દોનું પામ્યા કેવલ ॥
 શ્રી દોલત રામજી જીવાજી સ્વામી, ઋષિ લાલચંદ ગુણુ ગ્રામ ક્રિયા
 શિરનામી ॥ સય સંવત અઢાર અડશકું અવસર પાયા, શહેર કોટા
 કેરા રામપુરે ગુણુ ગાયા ॥ જિહાં શ્રાવક બહુ વસે શ્રદ્ધા ગુણુવંતા,
 જિહાં સાધ સાધવી આવે વિહાર કરંતા ॥ ધન. ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ શ્રી
 વિજય કુમરજી અને વિજયા રાણીની લાવણી સમાપ્ત ॥

અથ અવંતીજિન અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ લાવણી.

॥ પ્રભુકરો સેવ ચિત્ત લાય જય અથ તેરા ॥ જિન વરશું કર તું
 પ્રીત મિટૈ ભવફેરા ॥ ટેક ॥ જીવ રમ્યો કુમતિકે સંગ સુમતિ નહિ
 પાયો ॥ વહિ ગયો અનંતો કાલ કુચર ભરમાયો ॥ દુઃખ સહો નિગો-
 દકે ખીચ નરકમેં ઠાયો, મેં ધુન અક્ષરકે ન્યાય માનવગતિ આયો ॥
 પ્રભુ આયો શરણુ મેં આજ કાજ કરો મેરા ॥ ૧ ॥ જિનવર૦ ॥ જિ-
 નભક્તીકે પરભાવ રોગ સથ જાવે ॥ શ્રીપાલનરેસર કોઠ દૂર સથ થાવે
 ॥ જિમ અભય દેવસૂરીનો રોગ ગમાવે ॥ સુખ પાવે જસવિસ્તાર
 પ્રભુ જો ધ્યાવે ॥ પ્રભુ તુમ સમ નહીં કોઈ દેવ જગતમેં હેરા ॥ ૨ ॥

જિનં ॥ મુઝ વરયો હીયાકે માંહિ ઓર ચિત્ત નાવૈ ॥ ધનકેકી આવા-
 ન સુની કૃપી ઉલસાવે ॥ મનગમે નહીં સરવરકો જલ ધન ચાવે ॥
 જગચાતક માસ વસંત કોકિલ હરખાવે ॥ મુળલગ્યો નેહ તુમ સાથ
 ચરણુકો ચેરા ॥ ૩ ॥ જિનં ॥ જસ પાયો ચોમાસે ખીચ અવંતીન-
 ગરી ॥ સોહાગન ગાવે ગીત નીરભરી ગગરી ॥ શ્રીસંઘ અઢીઈ મહો-
 ત્સવકી ચિત્ત ધરરી ॥ ગુરૂવાર દૂજ તિથી આશ્વિનમે વદિ વરરી ॥
 નિત્ય નવ નવ મહોત્સવ હુવે શાંતિ જિન દેહરા ॥ ૪ ॥ જિનં ॥
 ભવજીવ કરે જિનભક્તિ સદા હરખાઈ ॥ મુઝ રહો સદા અનુકૂલ પ્રભુ
 સુખદાઈ ॥ અખ ફલી મનોરથમાલ વિજયપદપાઈ ॥ રણુધીર વિજ-
 યનો લાભ લાવની ગાઈ ॥ અખ સરણુ તિહારી નાથ અવંતી મેરા
 ॥ ૫ ॥ જિનં ॥ સવધ્યા એકતીસા ॥ પ્રભુસેંતી પ્રીત કર, મુનિકી
 સંગત કર, જ્ઞાન ઉર ધ્યાન ધર, કુમતિ નિવારકે ॥ તનમનવચકર, જિ-
 નવર સેવા કર, દ્રવ્ય અરૂ ભાવ ધર, પૂજે નેમ ધારકે ॥ ધપમપ ધોંધો
 કર, અનોપમવેશ ધર, તતા થેઈ તાલ વર, નાચો પાપ ટારકે ॥ સ-
 દગતિ હોય જખ, ગુરૂ રણુધીર તખ, કહે લાભ દીજે અખ, અવંતી
 જીહારકે ॥ ૧ ॥ ઇતિ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ લાવણી સંપૂર્ણ ॥ ૧૨ ॥

થૂલીભદ્રજીની કોશ્યાની લાવણી.

॥ રાજભીષ્મે લાવણી ॥ એ દેશી ॥ મંજન ચીર તિલક આઘંત,
 ચતુર શણુગાર સફાર ધરી ॥ મનોહર શિરપર ચીવર ચંભી,
 કૌસંભીકી શોભ કરી ॥ ૧ ॥ ચિહું દિશભાલી પૂલકી જલ્લી, દીપક
 માલી જ્યોતિ વરી ॥ ધુર પરિણામ સકામહ રામા, રામા રંગે
 ગેલ કરી ॥ ૨ ॥ નવ નવ રંગે છંદ છપૈયા, ઓચરીયા રસગુણુ
 ભરીયા ॥ ઠમક ઠમક પગ જૂતલ ઠમકે, ઝમકે રમઝમ ઝાંઝરીયાં ॥
 ૩ ॥ તદ્દધ્યાનંદન કેતકી ચંદન, પૂલ અમૂલ મલક મલકે ॥ ખલક
 ખલક કર કંકણુ ખલકે, ઝલક ઝલક દીકોં ઝલકે ॥ ૪ ॥ જરમર જર-
 મર મેહુલો વરસે, જલસેં ભરી ભરી વાદલીયો ॥ ધનન ધનન ધનધાર
 અધારં, ગાજે રાજે વીજલીયો ॥ ૫ ॥ દુહુક દુહુક અવિવેકાનેકા, ભેકા

સોરસજેર ધને ॥ કુહુક કુહુક રસીલા નીલા, કોઝીલા સહકાર વને
 ॥ ૬ ॥ બહુત પીપાસી મેઘ જલાશી, ફલી વનવાસી વેલડીયાં ॥ પ્રેમ
 તણું રસરેલા ચાટ્યા, પણુ થૂલીભદ્ર નવિ પડીયાં ॥ ૭ ॥ ટહુક ટ-
 હુક ગિરિ કેકા છેકા, કરતા કેકી માદહે છે ॥ વૈરીની પરે એ વર-
 સાલો, વિરહીને ધણું સાલે છે ॥ ૮ ॥ ધપ મપ માદલકે ધોંકારા,
 કંસ તાલ વીણા સખરી ॥ તાથેઈ તતથેઈ તાન ન ચૂકે, મૂકે નેત સ
 હેત ધરી ॥ ૯ ॥ ફરસત ક્ષણતર કુંતલ ભૂતલ, ચંચલ ચંચલ કર
 લેતી ॥ ગીત રીત મદમોદ વિનોદે, ફરક ફરક કુદડી દેતી ॥ ૧૦ ॥
 લલક લલક ઢલકંતી કાયા, કાચ ઢલાયા મેં છાયા ॥ જીવનકે પરિ નેહ
 ઉપાયા, બચન વદે કરતી માયા ॥ ૧૧ ॥ પ્રીતમ પ્રેમકી આત બિ-
 ચારો, જમન જમન રોતો ભમરો ॥ દગ્ધા કેતકી ભસ્મેં લોટત, પં-
 ડિત પૂછત કાંઈ કરો ॥ ૧૨ ॥ ભમર કહે મોય દેહ દહે એક, વિરહે
 કેતકી નારી તણે ॥ તસ રક્ષાયેં વિરહે સમશું રમશું નહિ મરૂએ
 દમણે ॥ ૧૩ ॥ કહે કવિતા શામલતા સખતનુ, પીલી પૂંઠ કિશું કીધી ॥
 પ્રેમકી ચોટ લગી મોય બહુલી, તાસ ઉપર હલદી દીધી ॥ ૧૪ ॥
 કરિ ચિત્ત બદનેં લટકે ચટકે, મટકે નવિ ચટકે રાગેં ॥ પ્રીતકી
 રીતિ અનોપમ નાટક, કરતાં પ્રેમ દાન માગે ॥ ૧૫ ॥ કહે મુનિહેલી
 સુણો અલખેલી, નાટક નવી કરતાં આવે ॥ શ્રીશુભવીર વજ્રર પસાયેં,
 ભવનાટક સુણુજે ભાવેં ॥ ૧૬ ॥

અથ આત્મોપદેશ લાવણી.

॥ સુણો શ્રી જૈનધર્મ ભવિ પ્રાણી, આતમવાણી અરદાસી ॥ આ-
 ત્મસરૂપ અધ્યાતમ ચેતન, શુદ્ધ આતમા અવિનાશી ॥ ૧ ॥ અનુભવ
 જાકી મતિ પ્રગટી હે, સૂખરૂપ આતમ જાન્યા, શુદ્ધ સુચંદસદા અ-
 તિનિર્મલ, આત્મજ્ઞાન આત્મેં માન્યા ॥ ૨ ॥ પરવશરંગી હોઈ પરવ-
 શમેં, બહુરંગી બહુ હે અંધા ॥ બાહ્યાભ્યંતર કરે મગરૂરી, દુઃખ ધરે
 મૂરખ દ્વંદ્વા ॥ ૩ ॥ મૂલગ્યાન હિત કહે તુમચા, સાહેબસેં વલી બુધ
 જાગી ॥ આતમ સત્ય અધ્યાતમ પ્રગટે, સ્યાદવાદ તિહ ઝડ લાગી

॥ ૪ ॥ દ્વૈત અદ્વૈત કહ્યા નવિ જાવે, ક્યા ઠરાવે મૂઠ સમ્પા ॥ અંધોઅં-
 ધકી પરંપર ભાસી, ઠેઠ ક્યું અથ પાર પરનાં ॥ ૫ ॥ ચાર વેદ ટલે
 સિદ્ધાંતે ટલે, મૂરખ કહે મેરા મેરા ॥ ગ્યાનકી આત ગ્યાનીહી જાને,
 નહિ મૂરખ મેરા તેરા ॥ ૬ ॥ વિસ્તાર વાણી દેખ તું મૂરખ, અંધા
 ક્યું તેરે દિલમેં ॥ સદગુરૂકી તો આત નહિ ભાયા, ફિર ક્યા કામ ભયા
 ઇનમેં ॥ ૭ ॥ જોગાલ્યાસી ભોગાલ્યાસી, તરનેકી ગતિ હે ન્યારી ॥
 પૂરણસરૂપ ધર દીપક પ્રગટે, બ્રહ્મરૂ ભૂલ ટલે ભારી ॥ ૮ ॥ હં-
 સસરૂપ પિછે કોઈ પૂરા, ગ્યાની પુરૂષ વે હે હંસા ॥ ક્ષીર નીરકા ભેદ
 બતાવે, મિટ જાવે હે મનસંસા ॥ ૯ ॥ હંસ સભાવ હંસ હુઈ જાને,
 કાગજતી તો પત ખોવે ॥ જીવ શિવકા સરૂપ ઘટમાંહે, સમજી વિ-
 ચારી ચિત્ત જોવે ॥ ૧૦ ॥ સદગુરૂકું ચિત્તમેં ધરલીના, માનવ ભવ
 પુણ્યે પાયો ॥ કર અપની ભલપણુ તું પ્રાણી, મૂઠ જન્મ એલેં ગમા-
 યો ॥ ૧૧ ॥ દાન શિયલ તપ ભાવ સુખાણી, સંતોષ ઓર સુમતા
 છાઈ ॥ ધરમધ્યાન જીવદયા વિવેકા, આતમરામા સુખદાઈ ॥ ૧૨ ॥
 ક્ષમા ખડગમેં અરિ કાલનકું, જીત લિએ હે જગનાથા ॥ અજરામર
 ભયે સાહેબ સન્ધ્યા, સેવો પ્રભુશિવપુર સન્ધ્યા ॥ ૧૩ ॥ જીવઘાત કહે
 જે પરમેશ્વર, મૂઠ આતમ દર્શી કાચો ॥ જ્ઞાન રહિત ધરમ સખ જૂઠા,
 સાચકું ખોજે સોઈ સાચો ॥ ૧૪ ॥ ગુરૂગ્યાન દીપ લેઈ હાથમેં, ક્યુંહિ
 કરે તનમેં સામા ॥ જાણુ હુઈ અજાણુ ક્યું હોવે, સમજીએ આતમ-
 રામા ॥ ૧૫ ॥ નિર્ભય જ્ઞાન ચિદાનંદ તેરા, ધર્મપર્યાયે હે અનંતા ॥
 અનંતા પર્યાયે ધરમજ પ્રગટે, ભેદે ભાખે ભગવંતા ॥ ૧૬ ॥ તત્ત્વધરમ
 જૈનગુરૂજ્ઞાની, નહિ હે પક્ષકા સંગી ॥ પક્ષાપક્ષ કયે ઉસ કુમતિકું,
 અધ્યાતમ હે સત ભંગી ॥ ૧૭ ॥ ક્યું પરે સંસાર સમુદ્રમેં, એહી હે
 અંધાર કુઆ ॥ જનમ મરણુ ભય ક્યું નહિ આવે, સુણુ રે શીખામણુ
 સૂઆ ॥ ૧૮ ॥ જ્ઞાનરૂપ ખાંડ ધારપર ચલનાં, એહી હે અજી અથિર
 બાજી ॥ હંસવિલાસ હે હંસ સભામધ્ય, તીહાં હે અનુભવરાજી ॥ ૧૯ ॥
 ગુણુ પ્રગટ્યાવિન મુક્તિ દુર્લભ, જીવકારૂપ ગહે સો જાતી ॥ ભલા ન

ખૂરા ન જાણે અપના, નિસકું ભીતર હે કાતી ॥ ૨૦ ॥ દગા દંભ ધાત
 અધિર બાણ, કરમજ રૂઠે કૌન સગા ॥ સમન્થા બિન તેરી કોન
 ગતી હે, તેરો ભેદ હે હંસકાગા ॥ ૨૧ ॥ જીવજ એસે દુરગતિ ર-
 નજે, માનવ ભવકું વિગોષ ॥ પરનિંદા પરધરમકું ધ્યાતા, મરે નર-
 કમેં આપ રોષ ॥ ૨૨ ॥ ગ્યાન કથા ધર્મકથા સુને, પીછાસું પકરી
 જાવે ॥ જિને દિયા એ મેં પીછા દીયા, મૂઠહિ કયા માનવ કહાવે
 ॥ ૨૩ ॥ ધિગ હે અપની નાત જાતકું, માત તાતકું લજવાયા ॥ હંસ સુ-
 ભાવ કાલ છલ નાહિ, વાયસ હંસકું ઠગ આયા ॥ ૨૪ ॥ હંસા હોઈકે
 મોતી ચુગણું, આગમ સરોવર કે માંહે ॥ મોતી અથાગ અતાગ
 વિવેકા, હે કોઈ ગણુતી નાહિ ॥ ૨૫ ॥ ચૌદ રાજ ભૂમિ મધ્ય ભાગે,
 હંસા કાગા ઘૂક જાતા ॥ હંસા ગ્યાની વિવેક વિચારે, સમજ ગ્યાનકી તું
 બાતાં ॥ ૨૬ ॥ યા સંસાર વેરાગર ભરિયા, હુઇએ એકા અવતારી ॥
 પરમસિદ્ધિ પદારથ પામે, આ ઠામ હે સુખકારી ॥ ૨૭ ॥ ભવ્ય અ-
 ભવ્યકી ખખર જો પાવે, ભવ્ય તે ઉપદેશા પાવે ॥ અભવ્યકું પ્રતિ-
 બોધન લાગે, ચઉદ લોક ઉનસેં નાવે ॥ ૨૮ ॥ સુખ વાંછે જીવ સર્વે
 સુખકું, સિદ્ધ શિલાકું તે ધ્યાવે ॥ કરમ નાથ નાથ્યો સુખવાસી, ખેંચ
 પીછાહી ફિર દ્યાવે ॥ ૨૯ ॥ લખ ચોરાશી પરિભ્રમન કરે, જીવ કાગ
 ઉપાધીકો ॥ હંસ સુભાવ ભૂલ ગયો સંગે, જીવજ કાગ અનાદીકો ॥
 ॥ ૩૦ ॥ તજ ઉપાધ અબાધક જાની, ટલે હિ ભ્રમના આતમકી ॥
 હંસ ચાલકી ચલગત જાનો, પ્રીત બને પરમાતમકી ॥ ૩૧ ॥ ધન્ય
 ધરા મેં સદ્ગુરુ પાવે, ધન્ય જ્ઞાન સમ્યા માને ॥ ધન ધન પ્રભુજ કે-
 વલ જ્ઞાની, જઈન ધરમ ધન ધન જાને ॥ ૩૨ ॥ અજ્ઞાનીકા તજ ઉ-
 પદેશા, ભેદે સમજે યા વાણી ॥ કહે ઋષભ નેકી વિચારત, મુક્તિ
 લહેજો ભવિ પ્રાણી ॥ ૩૩ ॥ ઇત્યાત્મોપદેશ લાવણી સંપૂર્ણ ॥

અથ કવિ દીપ વિજયજી કૃત શ્રી ઋષભ દેવજીની લાવણી.

દાહો.

આદિકરન આદી જગત, આદિ જિણુંદ જિનરાજ ॥

ધુલેવનાથ જાચો ધણિ, બરતું શ્રી મહારાજ ॥ ૧ ॥

લાવણી.

॥ કાશ્યપ ગોત ઇખાગ વંશમેં, મરૂદેવા જનની જાયો ॥ નાભિ
 નરેસર વંસ ઉજલન, આદિ ધર્મ જસ પ્રગટાયો ॥ ૧ ॥ ચોસઠ સુ-
 રપતિ દેવ દેવી મિલ, મંદિર ગિર પૈ નહવરાયો ॥ ઇસો ઋષભ
 નિધિ પ્રગટ કદપતર, સુરનર મુનિજન નિત્ય ધ્યાયો ॥ ૨ ॥ ખડગ
 દેશમેં નગર ધુલવેં, જસ દદામા ધુરતા હેં ॥ જાકો મહિમા અપરં-
 પારા, કવિજન કીર્તિ કરતા હે ॥ ૩ ॥ આદ્યૌ મૂરત કાલે અસંખ્યકી,
 પૂજી સુરગણુ અસુરિંદા ॥ સુરપતિ નરપતિ વંદિત પદ જુગ, વલિ
 પૂજિત સૂરજ ચંદા ॥ ૪ ॥ લાખ અગ્યાર હજાર પંચાસી, વરશ પાંચશે
 પંચાસા ॥ ઇતને બરસ પર લંકા ગઢમેં, પૂજિત રાવણુ ગુનરાસા ॥ ૫ ॥
 રામચંદ્ર સીતા અરૂ લછમન, ઓ મૂરત પૂજન લ્યાએ ॥ નયરી અ-
 યોધ્યા જાતે અધબિચ, નયર ઉજેણી ઠહારાએ ॥ ૬ ॥ પ્રજાપાલ ન-
 રપતિકી તનયા, સુંદરિ મયણાં ધરમનકી ॥ આપ કરમ અરૂ આપ
 કરમકી, ભઈ લડાઈ મરમનકી ॥ ૭ ॥ આપ કરમકે ભાપર નૃપનેં,
 કુષ્ટીવરપેં પરણાઈ ॥ મયણાં ચિતેં કાંઈ નવાઈ, કરમ લખી સો બનિ
 આઈ ॥ ૮ ॥ ઇકદિન જિન પૂજન ગુરૂવંદન, આઈ શ્રી જિન મંદિરપેં ॥
 વંદન પૂજન કરકે ઇકચિત, ધ્યાન ધરે મન કંદરપેં ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ મયણા સુંદરીકી ધ્યાન સ્તુતિ.

(મોતિદામ છંદ.)

॥ તુંહિ અરિહંત તુંહિ ભગવંત, તુંહિ જિન રાજ તુંહિ જ-
 ગસંત ॥ તુંહિ જગનાથ તુંહિ પ્રતિપાલ, તુંહિ મનમોહન ગાજિ
 દયાલ ॥ ૧ ॥ તુંહિ ભવભંજન ભાવ સરૂપ, તુંહિ અરિ ગંજન રંજન
 ભૂપ ॥ તુંહિ અવિનાસી તુંહિ વીતરાગ, તુંહિ મહારાજ તુંહિ વડ
 ભાગ ॥ ૨ ॥ તુંહિ ગુણધામ તુંહિ વિસરામ, તુંહિ નવનિધ તુંહિ
 વડનામ ॥ તુંહિ અધનાશ તુંહિ અવિનાશ, તુંહિ મતિવંત તુંહિ
 મતિ વાસ ॥ ૩ ॥ તુંહિ ગુન કેવલ રૂપ અનંત, તુંહિ જગતારન
 તારન સંત ॥ તુંહિ જગધ્યેય તુંહિ જગધ્યાન, તુંહિ ચિદ્રૂપ તુંહિ

જગ ભાન ॥ ૪ ॥ તુંહિ મમ માત તુંહિ મમ તાત, તુંહિ મમ બ્રાત
તુંહિ મમ છાત ॥ તુંહિ સરણાગત રાખણુ હાર, તુંહિ દુખ દોહગ
ટાલણુહાર ॥ ૫ ॥

લાવણી.

॥ કર્મ અરજ એક તોપે જિનપતિ, કંત કુષ્ઠસેં નહીં ડરતે ॥
પૂરવ કરમકે લિખિત લેખ જે, કિસકે ટારે નહીં ટરતે ॥ ૧ ॥ પણુ
તુઝ શાસન જગત હેલના, જગત ઢંઢેરા બાજત હે ॥ આપ કર્મ અર
જૈન ધર્મકે, ફલ પાઘયેં યો લાજત હે ॥ ૨ ॥ યો દુખ મોસેં સહ્યો
જાત નહીં, આદિનાથ જગ રખપાલા ॥ કરના કરકે રોગ નિવારન,
ગુન કીજેં જગ પ્રતિપાલા ॥ ૩ ॥ યક્ષ પ્રસન્ન હોય ફલ બીજેરાં, હાથ
તણો ફલ તવ દીનો ॥ મયણુ તવ ઉદ્ધાસ ભઈ મન, ચિંતે સખ કા-
રજ સીનો ॥ ૪ ॥ તો દિન નમણુ નીર તનુ ફરસે, કુષ્ઠ રોગ સખ
નાસત હે ॥ કામદેવ અર અમર સમોવડ, નૃપ શ્રીપાલ સોહા-
વત હે ॥ ૫ ॥ યા કીરત પ્રભુ તિહારી ભૂતલ, પ્રગટ પ્રબલ હે જસ
સેરો ॥ આસો ચૈત્ર માસમેં મહિમા, દેશ દેશમેં પ્રભુ તેરો ॥ ૬ ॥
ફિર વાગડ દેશ વડોદ નગરમેં, જગપર પ્રભુકરના કિની ॥ કિતને
વરસ લગ મહીમાં મહિમા, અવિચલ ભૂતલ રિફ દીની ॥ ૭ ॥ દિ-
હીપર તુરકાન ભયો તખ, પાદશાહ લરવા આયો ॥ છૂત ભૂત પથ્થ-
રકી મૂરત, જડ મુદ્ધાસેં ઉખરાયો ॥ ૮ ॥ બહો દિનાં લગ કીઇ લ-
રાઇ, થાકો યૌં વાચા બોલે ॥ દેવ હિંદકો બડો જગતો, યૌં બોલત
ફિર ફિર ડોલે ॥ ૯ ॥ સુનો બાત કાજી મુદ્ધાં તુમ, એક બાતસેં ત્રા-
સેંગા ॥ ગૌ બ્રાહ્મણુ પ્રતિપાલ કહાઈ, ગોવધસેં યૌં નાસેંગા ॥ ૧૦ ॥
ગો વધ કરન લગે જખ નજરેં, દેખ શકે કયૌં પ્રતિપાલા ॥ કરન
જુદ્ધજખ ભચે મહાબલ, શસ્ત્ર ઝડો ઝડ વિકરાલા ॥ ૧૧ ॥

દુહો.

॥ મહા યુદ્ધ કરનેં લગે, ધાવ ચોરાશી અંગ ॥

॥ કરી મલોખા ગાડલી, આચે ધુલેવ સુરંગ ॥ ૧ ॥

લાવણી.

॥ ગામ ધુલેવે વંશ જલમેં, ગુપ્ત રહે હેં પ્રભુ ધરતી ॥ ગાય
એક કોડી બનીયનકી, આઈ વાંહાં ચરતી ચરતી ॥ ૧ ॥ સવે તિહાં
પયધારા શિરપર, સાંજ સમેં ફિર નહીં દૂઝે ॥ રીશ કરી તવ ગો-
પાલન પર, ગવા પાલ થરથર ધૂળે ॥ ૨ ॥ દુળે દિન ગોલારેં
આયો, લલો લેદ કલો બનીયનપેં ॥ શેઠ આય જખનજરેં દેખ્યો,
ચકિત ભયો હેં તનમનપેં ॥ ૩ ॥ મધ્ય રાતમેં સુપનો દીનો, ઋષભ
નાથકી મૂરત હૈ ॥ બહિર નિકાસો કરો લાપસી, ભિતર મૂરત પૂર-
તહૈ ॥ ૪ ॥ નવ દિનમેં સખ ધાવ મિલાસી, મત કાઢેતું નવ દિનમેં ॥
ફિયો શેઠને હુકમ પ્રમાણે, આયે સંધ બહોછો દિનમે ॥ ૫ ॥ કે ઉ-
પવાસી કે વ્રતધારી, કે અલુઆણે પાઉંચલે ॥ કંઈ લોકકું દુઃકર
બાધા, કયાં પ્રભુકો દરસ મિલે ॥ ૬ ॥ ચું સખ લોકાં દરસતરસકી,
કહે લોક મૂરત કાઢો ॥ લાઓ લાઓ મહારાજકી મૂરત, સંધ સખે
લીનો આડો ॥ ૭ ॥ જખર જસ્તપેં દિવસ સાતમેં, લાપસિ બહિર
તવકીને ॥ અંસ અંસભર વ્રણ રહા એ, સંધ લોક દર્શન દીને ॥ ૮ ॥
ફિર સુપનેમેં દ્રવ્ય દિખાયો, સંધે મિલ દેવલ કીનો ॥ મધ્ય બિરાજે
ઋષભ તખતપર, કલિયુગમેં ચૌં જસ લીનો ॥ ૯ ॥

દુહો.

સંવત અઢાર ત્રેસઠમેં, ભાઉ સદા શિવરાય ॥

કિયો ધિંગાનો દુષ્ટનેં, ભાખું બરન બનાય ॥ ૧ ॥

મોતિદામ છંદ.

॥ સદાશિવરાય ચિંતે મન એહ, લુંટે બહુધામ જમીપર જેહ ॥
ભિલ્લાં પત નાથ ધુલેવ કહાય, લખોલગ દ્રવ્ય ભંડાર સુનાય ॥ ૧ ॥
જવાં અખ લૂંટણુ ગામ ધુલેવ, ગ્રહું સખ માલ જઈ તત ખેવ ॥
આયો નિજ ફ્રાજ લેઈ દલ ગાજ, તોપાં હોય સાથ લીઆ બહુ સાજ
॥ ૨ ॥ કંપુ હોય લાર લીએ શ્રીરંગાણુ, ઉઠાં ભર સાથ લીએ કોક

બાણુ ॥ તવાં બહુ લોક કહે મહારાજ, નહી ઇહ કારન કૃત્ય અ-
કાજ ॥ ૩ ॥ એ તોખહ જાજલ દેવ કહાય, રહે નહીં લાજ તિહારિય
કાંય ॥ તવાં ફિર બોલે સદાશિવ ભૂપ, ગ્રહું સખ માલ અખાં ચઢી
ચૂપ ॥ ૪ ॥ ઇસ્યો કહિ આવત દુષ્ટ કરૂર, કિયો નજરાણહ નાથ હજૂર ॥
રખ્યો નહીં નાથ તવાં નજરાણુ, ભયો મન ચક્રિત માન ગિલાણુ ॥ ૫ ॥
તવાં મન ચિંત ભંડારી બુલાય, મિઠે વચ બોલ સખે લલચાય ॥ લઈ
સંગ આય મુકામ મઝાર, કિયો તખ ફૂચ લઈ સખ લાર ॥ ૬ ॥ કરે
તખ ગામ પુકાર પુકાર, ભંડારિ સખેય પુકાર પુકાર ॥ કરો અખ
આહર નાથ દયાર, ગયો કિહાં આજ ગરીબ નિવાજ, ચઢો અખ
વાહર રાખણુ લાજ ॥ ૭ ॥

દોહા.

॥ જિણુ સમે કોબી શેઠકો, વહાણુ તારણુ કાજ ॥ ગયે અધિષ્ઠાયક
નાથજી, ભેરૂં ગએ વહાં ગાજ ॥ ૧ ॥ સુણો અરજ પ્રથિનાથજી, સ-
હેર ધુલેવ મઝાર ॥ કિઓ અકારજ દુષ્ટને, શીઘ્ર ચલો જન તાર ॥ ૨ ॥
આએ તુરત મહારાજજી, કરવા જન સંભાલ ॥ દો ઘોડે દોનું ચઢે,
ભેરૂં અરૂં પ્રતિપાલ ॥ ૩ ॥ ભિલ્લ કોપ આપેં કિયો, દશ દિશિ ફ્રાજ
હજર ॥ માર માર ચો તરફયે, ભઈ લડાઈ ત્યાર ॥ ૪ ॥

ભૂજંગપ્રયાત છંદ.

કૂક્રે કૂક્રે કૂક્રે વહે કોક બાણું, સણુંણું સણુંણું તીર તરકસસ બાણું ॥
ધુબાકેં ધડાકેં વહે નાલ ગોલા, જિસા કર્કસા જમ્મરા નયાણુ ડોલા ॥ ૧ ॥
કિતે અંગપેં શસ્ત્રરા ધાવ લાગે, કિતે મારયેં કંપતે દૂર ભાગે ॥ કિતે
દંતપેં તરણુ લેવેં વરાકા, કિતે થરથરે ત્રાસ હોવેં નિરાકા ॥ ૨ ॥ કિતે
રસુલ્લા ઇલલ્લા પુકારે, કિતે દીન વહેકે ખુદાપેં સંભારે ॥ કિતે નાથપેં
કેશરાં ખુન માને, કિતે નાથકું ભગતી ભેત જાને ॥ ૩ ॥ સદાશીવને
ધાવ લગ્ગો અટારે, પુની ભાઉ જશવંત દોનું સંકારે ॥ બડો કોપ જાની
સખે ફ્રાજ ભાજી, હુઇ કેશરી નાથરી જીત બાજી ॥ ૪ ॥ સદાશીવને
આખડી અટક લીનો, સવા પાંચશે રૂકમરો ખુન દીનો ॥ ઇસો નાથ
ધૂલેવશે મર્દ ગાજી, સદા કેશરા નાથરી જીત બાજી ॥ ૫ ॥

દુહો.

યા વિધ કલિયુગ જગજના, તારયા કે જિનજી

દીપ વિજય કવિ રાજકું, મહેર કરે મહારાજ ॥ ૧ ॥

(મોતીદામ છંદ.)

॥ તુંહિ નવ નિદ્ધ તુંહિ અડ સિદ્ધ, તુંહિ મન વંછિત વંછિત રિદ્ધ ॥
તુંહિ સરદાર તુંહિ કિરતાર, તુંહિ સરણાગત દીનદયાળ ॥ ૧ ॥ તુંહિ
ઘટકુંભ તુંહિ ગવધેન, તુંહિ સુરવૃદ્ધ તુંહિ મમસેન ॥ તુંહિ દમ્બ-
ણાવત દાયક દેવ, તુંહિ વિસરામ તુંહિ વડસેવ ॥ ૨ ॥ તુંહિ મમ
પ્રાણુ આધાર જરૂર, તુંહિ મમ ઇચ્છિત દાયક નૂર ॥ તુંહિ મમ ભૂપ
તુંહિ પતશાહ, તુંહિ મમ રિદ્ધ ભંડાર અગાહ ॥ ૩ ॥ તુંહિ મમ મંત્ર
તુંહિ મમ યંત્ર, તુંહિ મમ સત્ય તુંહિ મન તંત્ર ॥ તુંહિ ગછનાયક તું
હી શ્રીપૂજ્ય, તુંહિ મમ પૂજ્ય તુંહિ જગ પૂજ્ય ॥ ૪ ॥

લાવણી.

॥ નાથ ધુલેવા કીરત સુનકે, દેશ દેશ નૃપ આવત હે ॥ કેશરમે
ગરકાવ રહેંચે, કેશર નાથ કહાવત હે ॥ ૧ ॥ સહેર પરગણે દેશ દે-
શાવર, ફિરે દૂહાઈ નાથનકી ॥ હિંદુ મુસલ અડ રાણા હાજર, પૂરે
ઇચ્છિત સખ મનકી ॥ ૨ ॥ જલવટ થલવટ વાટ ઘાટમેં, રણુ રાવલ
દુઃખ દૂર હરે ॥ ઇકચિત્ત ધ્યાને જે નિત સમરે, અખય ખજાના
અભર ભરે ॥ ૩ ॥ ધિધિમપ ધિધિમપ ધમપ ધમપમપ, તાલ પખા-
વજ રાજતહેં ॥ ગડગડ દૌ ગડગડ દૌ ગડગડ દૌ, ગડગડ દૌ, ઘોંઘોં
નોખત બાજતહેં ॥ ૪ ॥ હિંદુપતિ પતશાહ ઉદેપુર, ભીમસિંહકે રા-
જનમેં ॥ એહ લાવણી ખૂબ બનાઈ, સકલ સંધકે સાગનમેં ॥ ૫ ॥
સંવત અઢાર પચ્ચોત્તર વર્ષે, ફાગુણ સુદિ તેરસ દિવસેં ॥ મંગળ કે
દિન દીપ વિજયકું, દરસન પરસન દો ઉલસે ॥ ૬ ॥

કલશ છપ્પયછંદ.

॥ સમવસરન જગ સરન, ત્રીન લોક કલિમલ હરન ॥ ધુનિ
અરસત જલ ધરન, ભરન પોષ પાવન કરન ॥ જુગલ ધર્મ નિતિ

હરન, સખ કરમ ઓધ ધન જરાન ॥ મોહ મલ્લ અરિ દરન સુકનકા
બરન સુધ ચરન ॥ ઈંદ્રચંદ પદ જુગલ સેવન, જગત બિરદ તારન
તરન ॥ દીપ વિજય કવિરાજ બહાદુર, ઋષભ નાથ અસરન સરન ॥ ૧ ॥

પુનઃ છપ્પયછંદ.

॥ ઋષભ નાથ મહારાજ, સખે દુઃખદારિદ્ર ભંજન ॥ ઋષભ
નાથ મહારાજ, સખે ભૂપ મનરંજન ॥ ઋષભ નાથ પ્રથિનાથ, સમસ્યો
વાહર ધ્યાયે ॥ ઋષભનાથ પૃથિનાથ, મંગલ નામ ગવાયે ॥ દીપ વિ-
જય કવિરાજ બહાદુર, ખલક સુલક હાજર રહે ॥ કલિ જુગળયો
દેવતું, સુરનર સખકીરત કહે ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિશ્રી શ્રીમંતશ્રી આતપત્ર ધારક શ્રી ત્રિલોકી પાતશાહ
મહા મહારાજધિરાજ ચક્રવર્તિ નરિંદ્ર સૂરિંદ્ર સેવિત ચરણારવિંદ શ્રી
ઋષભ નાથજીકી લાવણી સમાપ્ત ॥

અથ શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

॥ નેમનાથ મોરી અરજ સુનીર્ણે, મેં હું દાસી ચરણુંકી ॥ તો-
રણુ આયે ફિર મત જાઓ પિયા, તુમકું સોગન યાદવકી ॥ નેમં
॥ ૧ ॥ જાન લેઇ તુમ વ્યાહન આયે, લારે સેના માધવકી ॥ છપત્ર
કોડકુલ યાદવ આયે, એ અવસર નહીં ફિરનુંકી ॥ નેમં ॥ ૨ ॥ રથ ફિ-
રાકે ગિરિવર ધાયે, હમકું છંડી નવ ભવકી ॥ મેરે સાવરે શ્યામ સલૂને,
અબતો હું નહીં રેહેનેકી ॥ નેમં ॥ ૩ ॥ સુણુસજની મેં તોકું કહુંધું,
દેખું શોભા ગિરિવરકી ॥ નેમ શ્યામકું દેખીઆણુંદ, તતક્ષણુ પાયે
પડનેકી ॥ નેમં ॥ ૪ ॥ રાજુલ સુંદરી તિહાંથી નીકસી, જાઇ ચઢી દૂકે-
સરકી ॥ માત પિતા બંધવ સહુ છાંડી, જાશું સંગે જાદવકી ॥ નેમં ॥ ૫ ॥
હાથ જોરકે વીનવે રાજુલ, વાત સુણો પીઉ મુઝ ધરકી ॥ હમકું
છાંડ ચલે નિરધારી, અબહું પ્રીતમ સરણુંકી ॥ નેમં ॥ ૬ ॥ નેમ
કહે તું સુણુ હો રાજુલ, વિષયા રસ છે વિષ સરખી ॥ એ સંસાર
અસાર નિરંતર, કર કરની એક તરનુંકી ॥ નેમં ॥ ૭ ॥ પીઉજી
પાસે સંયમ લીનો, જિતસે કારજ સરનુંકી ॥ તપસ્યા કરિને ઉત્તમ

કરણી, એ ભવપાર ઉતરનુંકી ॥ નેમં ॥ ૮ ॥ પીઉજ પહેલાં રાજીલ
નારી, પહેતાં છે પરમા પદકી ॥ કેવલ પાયે નેમ સિદ્ધાએ, એહી
શોભા હે જિનકી ॥ નેમં ॥ ૯ ॥ ચતુર કુશલ તો કહત લાવની,
જિનસેં કારજ સરનુંકી ॥ અરિહંત ધ્યાન ધરો દિલમાંહે, ફિર પ્રેરા
નાહિ ફિરનુંકી ॥ નેમં ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

અથ શ્રીપારસનાથની લાવણી.

॥ તેના ગાવત રંગ ચંગશું, જ્ઞાન ધ્યાનમેં ખૂબ ખડા ॥ તીન લો-
કમેં સચ્ચા સાહેબ, પારસ નાથ અવતાર ખડા ॥ ૧ ॥ સહુસેં દિલ
લગા નિશાની, ઊપરહેનિગા બાની ॥ અંજલી ગત જલ ભર્યા જૈસા,
ભરોંસા પિંડકા ઐસા ॥ ૨ ॥ ઔરત ઔર મેહેલ કયા કરનાં, છોડ
કર એક દિન ચલનાં ॥ તેરા નહિ કોઇ કીસી બાતેં, ચલેગા એકલા
રાતેં ॥ ૩ ॥ હમ યાદ કરે અડંગ પ્રભુસેં, જો મિલે ગૌતમહી
હમસેં ॥ સૈયું યો રોજ દીલ બેઠો, સદા શુભ વીર ધરે બેઠો ॥ ૪ ॥
અરે જિનરાજ મેરા સચ્ચા, તેરે બિન સખી કામ કચ્ચા ॥ ભજ જન
તુંહિ અરિહંત ભગવંત સાધુ સંત સંત, થૈયા ઘટમેં બેલતા પરમા-
તમા ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપારસનાથ લાવણી.

॥ પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં, જિનશાસનમેં, જયકારી ॥
જસ ગુણ મહિમા અપર પાર હે, ધ્યાન ધરે સુર નર નારી ॥ એ
આંકણી ॥ નાથ નિરંજન ભવદુઃખ લંજન, તત્ત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥
જ્યોતિસ્વરૂપી જગદાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પાં ॥ ૧ ॥
નગર બનારસી વરતે જગમેં, અશ્વસેન નૃપ અધિકારી ॥ વામા કૂખેં કુલ
અજુવાલણુ, પ્રગટ્યા પારસ પટધારી ॥ પાં ॥ ૨ ॥ નરકનિગોદ ભયા
અજુવાલા, આસન કંપ્યા સુરપતિકા ॥ છપન દિગ્કુમરી કરવા
આર્ધ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પાં ॥ ૩ ॥ ચોસઠ સુરપતિ
પ્રણુમી પ્રભુને, મેરૂ ગિરિ લઈ નવરાવે ॥ કરી મહોચ્છવ માતા પાસેં,

મૂકી સરગે સુર જાવે ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે જોખન પાયા જિનજી,
 વિષયારસમે વરણાવે ॥ માત પિતા કરિ હરખે મહોચ્છવ, રાણી
 પ્રભાવતિ પરણાવે ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ અદ્ભુત રૂપ અનૂપમ જોડી, દંપતિ
 વિલસે સુખ સારા ॥ મેહેલ મનોહર મનકી મોજાં, પ્રેમ પુરાતન
 ધરી પ્યારા ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન ગોખે રમતાં રસ ભર, સારી
 પાસા સુખકારી ॥ લોક કુલાહલ કૌતુક કરતાં, જાતાં દેખી નર નારી ॥
 ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ પાસકુમર તથા પૂછત પ્રેમે, કહાં ચલત હે જન સારે ॥
 લોક કહે એક આઐ તાપસ, કઠોરકે હે ખમનારે ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥ ખલક
 ચલે દુનિયાં દરસનકું, લેઈપૂજકી પતરાલી ॥ મિષ્ટાન્નાદિક મોદક મેવા,
 ખાન પાનકું ઘૃતસાલી ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥ સુનકે પાસ કુમર પણુ જોવા,
 આવે આશ્રમ કાનનમે ॥ દીઠા જોગી તપહી તપતા, તમક તેજસે
 તાનનમે ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥ પંચકુંડ પાવક પર જલતા, અધખીચ બેઠા
 આસનસે ॥ ઊર્ધ્વે લુજ કરી ગ્રહી જપમાલા, ધ્યાન ધરતા નાસનસે
 ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥ ભૂયે લૂંતી જહારો લેઈ, દગમુદ્રિત કરી દુનિયાસે ॥
 લાલ સિંદૂર લપેટા ભાલે, અંગવિભૂતિ ભુંસિયાસે ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥
 નાગ જલંતા દેખી દયાલા, અવધિજ્ઞાન ધરી માનનસે ॥ કહે જોગીકું
 કયા તન જાલે, જીવ દયા ખિન જનનસે ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥ તથા જોગી
 કહે સુણો નૃપનંદન, મત છોડો તુમ મુનિયનકો ॥ ગજ ઘોડા રથ
 ખેલ ખેલાઓ, જાઓ ડરાવો દુનિયનકો ॥ ૫૦ ॥ ૧૪ ॥ હમ જોગી
 અવધૂત એકિલા, વનવાસી વિચરંદા હે ॥ ગુરુકે જ્ઞાન સહી ઘટ ભીં-
 તર, જોગી જિહાં શંકરંદા હે ॥ ૫૦ ॥ ૧૫ ॥ કોન ગુરુ તુજ લેખ
 ધરાયા, નવિ ઓલખાયા ધરમનકું ॥ દીક્ષા ભરમ ભરાયા તુઝકું, કાયા
 કષ્ટજ કરનનકું ॥ ૫૦ ॥ ૧૬ ॥ હમ ગુરુ ધરમ પિછાના એસે, માયા
 મમતા નવિ ધરતા ॥ કંચન કામિની સંગ ન કરતા, અવિનાશીપદ
 અનુસરતા ॥ ૫૦ ॥ ૧૭ ॥ કાષ્ટચિતાસે નાગ નિકાલા, કાન સુનાયા
 નવ પદકું ॥ પ્રભુદરસે પરમેષ્ઠીધ્યાને, લઈ અવતાર અસુર ઈંદકું ॥
 ॥ ૫૦ ॥ ૧૮ ॥ પાસકુમરકી થઈ પરસંસા, કમકુ લજણા લોકનમે ॥

દ્વેષ ધરંતો પાસપ્રભુ પર, રહેતો અહોનિશ શોકનમેં ॥ ૫૧૦ ॥ ૧૯ ॥
 ક્રિયા અજ્ઞાન કરીને, દેવ થયો ધન ગરજનકો ॥ અવધિ પ્રયુજી
 વૈર સુભાવે, પૂરવ પારસ તર્જનકો ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૦ ॥ નિજ ઘેર આવી
 નાથ નિહાલે, ચીતર રાજીવ નેમીને ॥ સુખ સંસાર તજી તન મ-
 નથી, વરસી દાનેં વ્રત લીને ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૧ ॥ તપ જપ સંજમ સ-
 મતા સંગે, રહેતા અહનિશ ધ્યાનનમેં ॥ વડતલેં ઊભા કાઉરસગેં,
 તવ ઝડ લાગી તાલનમેં ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૨ ॥ જિન નાસા લગેં નીર ભ-
 રાણી, તોભી ન ચલિયા ધ્યાનનસેં ॥ આસન કંપિત દેખત અપનાં,
 ધરણીધર જીવે જ્ઞાનનસેં ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૩ ॥ દમતા દેખી અપના સાહેબ,
 કમઠાસુર મદ હારણકું ॥ ધરણીધર પદમાવતી આવે, શ્રીજિન કષ્ટ-
 નિવારણકું ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૪ ॥ સહસ્રકણુ શિરછત્ર બનાવી, ધરણીધર
 રહે કર જોડી ॥ પદમાવતીકું લહિ શિર સાડી, કમઠ હકાચો જઈ દોડી
 ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૫ ॥ હુંદુભિનાદ બજયા દેવેં, રંગ રાગ ગુણ ઉચ્ચરંતા ॥
 ધરણીધર પદમાવતી નાચે, ઠમકે પાયલ પગ ધરતા ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૬ ॥
 ઝાંઝર ઝણકે નેકુર રણકે, ધમકે ધુધરી પાયનમેં ॥ ધુમરિ દેતા લૂં-
 છણુ લેતા, તતથઈ તાન મચાવનમેં ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૭ ॥ નવનવિભાંતે
 નચતી નાટક, લલિ લલિ નાક નમાવત હે ॥ અષ્ટકરમ દલ દૂર હ-
 ઠાવી, શુક્લધ્યાન પ્રભુ ધ્યાવત હે ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૮ ॥ નાથકે ચરણે સીસ
 નમાવી, અમર ગયા નિજ આવાસેં ॥ પ્રગટયા કેવલજ્ઞાન પ્રભુકું,
 પહોતા શિવપુર સહવાસેં ॥ ૫૧૦ ॥ ૨૯ ॥ જ્ઞાન ધ્યાનસેં ગોઠ મચાવો,
 રંગ મચાવો અનુભવકો ॥ જિનગુણ ગાવો ભાવના ભાવો, તાપ
 સમાવો ભવ દવકો ॥ ૫૧૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક માસ ઓગણીશં એકે,
 આવણુમાસેં સુધિ શાલી ॥ રંગવિજય રહી રાજનગરમેં, કહી લાવની
 લટકાલી ॥ ૫૧૦ ॥ ૩૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપારસનાથની લાવણી.

॥ પ્રભુ પારસ ભજલે ભાઈ, ગ્યાન ધ્યાન સંયમ સમકિતસેં,
 મુધરે કમાઈ ॥ મેલ મન અંતરકી આંટી, કરમ ઊદય ચેતનકું પડી

જળ, નિગોદકી ઘાંટી ॥ ત્રુટક ॥ મહાદુઃખ પાયા, મહારાજ મહા-
 દુઃખ પાયા, જિનવર સુખસેં નહિં ગાયા, નહિં તિલભર શાસ્ત્ર
 પાઠ ॥ જ્ઞાં ॥ ૧ ॥ તન ધન જોયન નહિં આપનાં, કુટુંબ કબીલા
 મેડી મંદિર, રજનીકા સુપનાં ॥ તૂં ॥ સખી બિરલાવે ॥ મહાં ॥
 સંપત સંગત નહિ આવે, ફિર ચેતન મન પસ્તાવે, ધરમ નિજ
 કર લે સુખદાઈ ॥ જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ ભરમ અંતરગતમેં લાગો, વિષય
 હેત કુમતિસેં વિષય રસ, ચાખણુકું લાગો ॥ તૂં ॥ પાપસંગ ચાલે
 ॥ મહાં ॥ ચેતનકું નરકમેં ડાલે, જિન મારગકું નહિં ચાલે, જપો
 જિનવરકું લય લાઈ ॥ જ્ઞાં ॥ ૩ ॥ મેરા પાપ ભવોભવકા કાપો,
 મુજતીદાન અમર સુર પદવી, સેવકકું આપો ॥ તૂં ॥ વીનતિ માનો
 ॥ મહાં ॥ અરદાસ હઈઆમાં આનો, મુજકું અપનો કર જાનો, દેવ
 દીઠા જિનવર નાઈ ॥ જ્ઞાં ॥ ૪ ॥ અરજ આપકો સેવક કરતા, ભ-
 વજલમાંહિ પાર જિતારો, મેં નિગોદસેં ડરતા ॥ તૂં ॥ શ્રીજિનવાણી
 ॥ મહાં ॥ અમૃતસું અધિકી જાણી, જિનદાસ હઈયામાં આણી, કીર્તિ
 જિનવરકી મેં ગાઈ ॥ જ્ઞાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથ લાવણી.

॥ પ્રભુપાસ જિહુંદા, દરસન દેખી આહુંદા, સુખ પૂનમકા
 ચંદા, સાસ કમલકી સુગંધેં જી ॥ નિર્મલ કાંતિ અતિરૂપાલી, સખ
 કહેતે ભગવાને જી ॥ એ આંકણી ॥ બાલપણુકે મ્યાને, પ્રભુ હે બ-
 હોત સિયાને, ચલે કમઠા પૂજને, હુવે ઘોડે પર સ્વારે જી ॥ આજી
 બાજી સખ ચલે સિપાઈ, ગમરૂંદા ચોપદારે જી ॥ દેશી ફેંકતી ॥ નગરી
 વાણારસી હે ગામ રે, જાહાં તાપસકા એક ધામ રે, કરતા અગનાની
 કામ રે, પાઈ આંધ્યા જાનને જાંચે, શીસ ગયા ફિર નીચે, નહિ દયા
 ધરમ રૂચે, જાને ધિખાઈતી તો અગનેં જી ॥ કરજીવંત કૃપાદે
 સાગર, આએ બાત દેખને જી ॥ પ્રં ॥ ૧ ॥ જિસકોં કહેતે ભગવાન,
 મુણુ તાપસ અજાણુ, તું તો હે અગનાન, નહિ ખટકાયકી તો ॥

બરે, નાગ તો એકીલા જલતા, કાષ્ઠકે અંદરે ॥ પ્રભુ નિકાલ
 બાહાર, સખ દેખે નર નાર, સેવક દીયે નવકાર, ધરણીધર પદવી
 પાયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ હુયે ધરણીધર બડવંતી રે, નાગરાયકી હો
 ગઈ ગતિ રે, અગિયે ભવકી આત હુઈ છતી રે ॥ પ્રભુ ક્રિયા ઉપ-
 ગાર, દિયા મંત્ર નવકાર, તુમ હો જગત આધાર, એસી સ્તુતિ કા-
 રણું ॥ ધરણુરાય પાર્શ્વનાથ સાસત માને ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ
 પારસ સ્વામી, હુવે મુગતિકે કામી, સુખ સંસાર વામી, ચારિત્ર અં-
 ગીકાર કીયા ॥ મસાણુ ભૂમિકે મ્યાને જાકર, કાઉસગ અપને
 લીયા ॥ કમઠકી હુઈ પુરી, મરિ હુવા મેઘમાલી દુરી, બિને આત
 બિચારી મેરા, દાવ તો આજે આયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ વેરભાવ
 આત્મા દિલમગને રે, ખુબ ઘટા ચડાવી ગગને રે, વરસાદ પાણી
 પવને રે, જ્યાં થે પારસ ભગવાન, પ્રભુ ચુકતા નહિં ધ્યાન,
 પાણી ચઢાય પહેલી ચઢાઈ ધૂલ, ધરણીધર રાય હે દૂર, ઉનકે કંપતો
 આસને ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પદમાવતી ધરણીધર, રૂપ મહાલક્ષ્મી
 કરકર, બેઠાયા ખંધપર, એતો પાસપ્રભુ કિરતારે ॥ સહસ્ર
 ફણીકા નામ હોકર, છત્ર ક્રિયા શિરપરે ॥ મેઘમાલિ મસ્તાન,
 કંચું કરતા તોફાન, જુદું કરતા અસમાન, આજ લેવી તેરી ખબરે ॥
 મૂઠમતિ મહાપાપી તું તો, કંચું બિતરેગા ભવપાર ॥ દેશી ફેંકતી ॥
 પ્રભુ પાયે લગાયા મેઘમાલી રે, બહોત તકસીર હુઈ હમારી રે,
 જાઉં ચરણુકમલ બલહારી રે, હોય જયવંતા જયકારી રે ॥ જગ-
 તારક જિન દેવા, કરે ચોસક ઇંદર સેવા, તુમ નામેં નવનિધ મેવા,
 ભવોભવહૈ તોરે શરણું ॥ અષ્ટકરમ ચકચૂર લગે, ભવસાગરમેં
 તરને ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ત્રેવીશમે જિનરાયા, એક શો વરસતું આયા,
 શિવનગરીકું સિધાયા ॥ જનમમરણુ ભય ટાલી એ તો, અવ્યા-
 બાધ સુખ પાયા ॥ મેં તો પ્રણમું પ્રભુ પાસ, ભવોભવ તારો દાસ,
 પૂરો મનકી આશ, મેંને ગુણુ તમારા ગાયા ॥ આવાગમન મિટ
 જાય, એસી કિરપા કરો જિનરાયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ તુમ સાચા

સાહેબ મેરા રે, મિટિયા ચોરાશી દેરા રે, મેં સેવક ભવોભવ તેરા રે,
દેખાઓ મુગતિકા ડેરા રે, સદગુરુ દિયે જ્ઞાન, છૂટે શબ્દોકે ખાન,
ગાજે શાસ્ત્ર પ્રમાણુ, કુલ સકલ સખદો દિયે માને જી, એકેક શ-
બદેં તિન તિન કડિયાં, કોઇ વિરલા પીછાને જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ જીવગીપદેશ લાવણી.

॥ સત્ય ધરમકું છોડ અધર્મે, પડનાં ના ચઇએ ॥ તીર્થ છો-
ડકે ઓર હુંગરપર, અડનાં ના ચઇએ ॥ સત્ત ગુરુકું છોડ કુગુરુકું,
સેવનાં ના ચઇએ ॥ કલ્પવૃક્ષકું છોડ લિંબ ફલ, ખાનાં ના ચઇએ ॥
જિનમંદિરકું છોડ, ગુણિકા ધર જાનાં ના ચઇએ ॥ શીયલ વ્રતકું છોડ
તરિયાકું, અડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૧ ॥ દયા ધરમકું છોડ હિંસાકું,
કરનાં ના ચઇએ ॥ સુમતિ તજકે ચાર કષાયકું, ધરનાં ના ચઇએ ॥
ગુરુગમ સમ્યા મિલા નીચકી સંગત, કરનાં ના ચઇએ ॥ ગંગાજ-
લકું છોડ ક્ષારજલ, નહાનાં ના ચઇએ ॥ જિન આગમકું છોડ વિ-
કથામે, પડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૨ ॥ વચન શુદ્ધ પ્રકાશ કીસીકું
ગાલી, દેનાં ના ચઇએ ॥ સુકૃત તજકે કીસીકા અદત્ત, લેનાં ના ચ-
ઇએ ॥ અવગુણ પારકા કહી મરમકા બચન, કહેનાં ના ચઇએ ॥ નગર
છોડ કે વાસ ઉજડમે, રહેનાં ના ચઇએ ॥ ખુરી ભલી સુણિ ખાત
કીસીસે નાહક, લડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૩ ॥ મારમાર મન માર
ઓર પ્રાણીકું, મારનાં ના ચઇએ ॥ વ્રત છોડકે પંચ ઇંદ્રિયકું, પા-
લનાં ના ચઇએ ॥ પરસંપતકું દેખ અપણા જીવ, ખાલનાં ના ચ-
ઇએ ॥ ચતુર હો કે રતન કૂવેમે, ડારનાં ના ચઇએ ॥ દીપચંદ્ર યું
કહે કિસિ મૂરખસે, અડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

નેમનાથની લાવણી.

॥ મેરો વાલમ બનમેં ગયો, રી મા મેરો વાલમ બનમેં ગયો ॥
મેરો કંથ હાથ નવિ રહ્યો ॥ રીમા મેરો ० ॥ એ આંકણી ॥ મેહેલ
મલપતી અવર નારિકો, રતિ ન માન્યો કહ્યો ॥ આતમકો નિજ

કારજ કરતાં, પંથ મુગતીસેં લલ્હો ॥ રીમા૦ ॥ ૧ ॥ મોહજલકો ફંદ
કાટ કર, જ્ઞાનાનંદી માંહે થયો ॥ નરક નિગોદકો . મહેલ સાસતો,
સો તો સધલો દૂર થયો ॥ રીમા૦ ॥ ૨ ॥ બાવીસ પરિસહકો દુઃખ-
ભારી, જો નિજ તન પરખિયો ॥ અષ્ટ કરમકું નખલાં કીજે, અ-
જ્ઞાન થૂ થૂ ભયો ॥ રીમા૦ ॥ ૩ ॥ કરમ નિજ કુટુંબ કંદ બાલા, કેવલ
પ્રગટાયો ॥ વિષય વિપત્તિકે સાગર માંહે, જિનદાસ ભરમાયો
॥ રી મા૦ ॥ ૪ ॥

અથ જીવઉપદેશ લાવણી.

॥ નિર્ઘનકા ધનવાન હુવા તખ, દાનપુણ્ય કરનાં ચઢ્યે ॥
શ્રાવક હો કે હો ભવિપ્રાણી, દ્વાદશ વ્રત ધરનાં ચઢ્યે ॥ મનુષ્યા-
જનમ મિલ ગયા તેરે તાંધ, દયા ધરમ કરનાં ચઢ્યે ॥ ત્રીન રત-
નકું ઓર સમકિતકું, શુદ્ધસમકિત માન્યા ચઢ્યે ॥ બડી ફજરમેં
કુમતિ તજકેં, જિનમંદિર જનાં ચઢ્યે ॥ વિષફલ તજકે અમૃત
ફલકોં, ચતુરા તુમ ખાનાં ચઢ્યે ॥ સાત વ્યસનકું છોડ નીમ દસ,
નિત્ય કરનાં ચઢ્યે ॥ શ્રાવ૦ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ કુલકી તરિયા હો કે
પાતિ વ્રત રખનાં ચઢ્યે ॥ પંડિત હુઈ ભવિપ્રાણિ મિજલસમેં, ભ-
ખનાં ના ચઢ્યે ॥ ઊપશમ ઉગ્યાં વૃક્ષ જિનોકા, અમૃતફલ ખાનાં
ચઢ્યે ॥ સુકૃત કરણી કરો સખી તુમ, અકૃતસેં ડરનાં ચઢ્યે ॥
શ્રા૦ ॥ ૨ ॥ સીસ મુંડાકર ચેલા હુવા તખ, સુગુર બચન માન્યા
ચઢ્યે ॥ ભોજન હો કે હો ભવિ પ્રાણી, અભક્ષ ખાનાં નહિ ચ-
ઢ્યે ॥ જિનશાસનકા ભેખ લિયા તખ, આચારસેં ચલનાં ચઢ્યે ॥
કામ ક્રોધ માયા લોભ ઊનકું, દૂર તજનાં ચઢ્યે ॥ શ્રા૦ ॥ ૩ ॥ જ્યાં
જ્યાં તીરથ હે જિનવરકા, ત્યાં સખકું ચલનાં ચઢ્યે ॥ કાયાશક્તિ
હો ભવિપ્રાણી, તુમકું વ્રત કરનાં ચઢ્યે ॥ વાર વાર નરભવ નહિ
મિલતા, એ યાદ રખનાં ચઢ્યે ॥ સત્તગુરૂ શીખ સુનકે ખિજ
મત, મેં રહેનાં ચઢ્યે ॥ દીપચંદ કર જોડી કહે મેરી શીખ, રૂદે ધ-
રનાં ચઢ્યે ॥ શ્રા૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

નેમનાથની લાવણી.

॥ મેરા હઠ મત કર રે જનની, મેં જાગી ગિરનાર, દીક્ષા લેજાંગી ભવતરણી ॥ એ આંકણી ॥ છપન કોટિ કુલ જાદવ આયે, ખૂબ ખરાત બની ॥ તોરણથી રથ શ્રેર ચલા જદ, પશુઅન બચન સુણી ॥ મેં ॥ ૧ ॥ સંગ સમુદ્રવિજય બલભદ્ર, મુરારિ કે સજની ॥ જઈ મનાવો નેમનાથકું, આ છાપિ કોણુ બની ॥ મેં ॥ ૨ ॥ માત પિતાદિક સરવે કુટુંબી, ક્ષમા કરો સજની ॥ હમ રેહેનેકી નાંહિ ભલી હે, કંઈ રયામ મિલની ॥ મેં ॥ ૩ ॥ અવધિ ધરી કે ઇંદર આયે, પુરષાકાર ધરી ॥ કિસવિધ પર કહું રાજિમતી મિલે, ત્રિ-ભુવન નાથ ધની ॥ મેં ॥ ૪ ॥ રાજિમતી મન સુમતિ લે કર, પિયુશું પ્રીત ધરી ॥ ચાપનમા દિન પતિસેં પેહેલી, ભાવશું શિવમંદિર સંચરી ॥ મેં ॥ ૫ ॥

અથ બિભીષણે રાવણને સીતા પાછી આપવા-
માટે કરેલા ઊપદેશની લાવણી.

॥ કહે બિભીષણુ સુણુ ભાઈ રાવણુ, અરજ કરું છું હિતકારી ॥ તીન ખંડકો નાથ કહીજે, પાછી આપો પરનારી ॥ એ આંકણી ॥ રાજ જનકની પુત્રી કહીજે, મિથિલા નગરી અધિકારી ॥ ભામંડ-લકી બેહિન કહીજે, વિદ્યાધરમેં સિરદારી ॥ તીં ॥ ૧ ॥ રામચંદ્રજીએ ધનુષ્ય ચડાયા, સીતા કીધી ધરનારી ॥ વિદ્યાધરકું જોર દિખાયા, જખ સીતાકી છોડ લારી ॥ તીં ॥ ૨ ॥ રામચંદ્રકા છોટા ભાઈ, કોટી શિલાને ઊઠાવી ॥ સીતાના તે દેવર કહીએ, લક્ષ્મણુ નામ જે કહેવાવી ॥ તીં ॥ ૩ ॥ તે ધરની છે એહ સુંદરી, સતીયો માંહે સિરદારી ॥ આર પુરષકું નહિ આદરે, જે હોય ઇંદર અવતારી ॥ તીં ॥ ૪ ॥ સુપનામાં નહિ વંછે સુંદર, કીસી ગિણુતમેં સખી તેરી ॥ તું તો રાજ અલનો કીડો, છોડ દીયો જનકી નારી ॥ તીં ॥ ૫ ॥ જે તું ઇનકો સંગ ન છોડે, આંખ મીચ કર અંધકારી ॥ કામ મુજીએ

કયોંકર સૂજે, શ્રોજ દલ હુવા તૈયારી ॥ તીં ॥ ૬ ॥ રામચંદ્ર સુગ્રીવ
 નમાયે, વિદ્યાધરકો શિરદારી ॥ વિદ્યાધરંદલ સહુ જગાયા, રામચંદ્ર
 હુવા તૈયારી ॥ તીં ॥ ૭ ॥ કહે માન મેલ દે સીતા, નીકલ લંકા લે
 ઘેરી ॥ ઘણુ સુભટ તુજ હારયાજસેં, કરશે તે લંકા ઢેરી ॥ તીં ॥ ૮ ॥
 તોરા જોરા કાંડી ન ચાલે, પરતરીયા કીધી ચોરી ॥ સુપુરસાકોં પડે
 પાધરી, અરજ લીયો હઇડે ઘોરી ॥ તીં ॥ ૯ ॥ તું જાણે હું ઘણુ
 જોરાવર, તીન ખંડકા સિરદારે ॥ સીતા પાછી નહિં મેલે તો, રામ-
 ચંદ્રજી નહીં હારે ॥ તીં ॥ ૧૦ ॥ એ નારીનો સંગ કરે તો, હોશે
 ઘણી ખરાબી ॥ દુનિયામેં ફજેતી હોવે, નરભવ જનમંતર હારી ॥
 ॥ તીં ॥ ૧૧ ॥ એહ મંદિર ને એહ માલીયાં, સહસ ખત્રીશે તુજ નારી ॥
 એક સીતાને કારણુ ભાઇ, હોવે નરકકા અધિકારી ॥ તીં ॥ ૧૨ ॥
 કહ્યું માન મેલી દે સીતા, તો કરશું સેવા તારી ॥ નહિ તો ઊઠીને
 અમેં જશું, રામચંદ્ર શરણુધારી ॥ તીં ॥ ૧૩ ॥ રીશ કરી તવ બોલ્યો
 રાવણુ, કિસી ગણુતિ રાખું તારી ॥ સીતાને પાછી નહિ મેલું, કરશું
 મારી પટનારી ॥ તીં ॥ ૧૪ ॥ બીભીષણુ ઊઠીને ચાલ્યો, તીસ અ-
 ક્ષોહિણી લઇ સારી ॥ રામચંદ્ર કહે આવો લંકેસર, આદર માન દિયો
 ભારી ॥ તીં ॥ ૧૫ ॥ હીતશીખ નહી માની દુષ્ટે, નરક મેળ પો-
 હોંચ્યો જાઈ ॥ કહે જિનદાસ સમજ જા ચેતન, સુગુરવચન ચિત્ત
 સુખદાઈ ॥ તીં ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વજિન લાવણી.

॥ સુણીયો રે સુણીયો સુગુણુ તમેં, જો ચાહો ભવજલ તરનાં ॥
 પરિણુતિ સમયેં વિષ ફલ સરિખે, સકલ વિષય સુખ પરિહરનાં ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ જગદાનંદન પાપ નિકંદન, જગવંદન જિનકે ચરણુ ॥
 એસે પ્રભુ પારસ જિનવરકે નિત, નિજ ચિત્તમેં સમરન ધરનાં ॥
 સું ॥ ૨ ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર સુરાસુર, નિત કરતે જસુ ગુણુ વરના ॥
 નાગનાગિણી જુગલ તાર કર, જાએ કમઠકા મદ હરણુ ॥ સું ॥ ૩ ॥
 ગુણુગંભિરતાએં જિન જાંત્યો, ચરણુ જલધિ સ્વયંભૂરમણી ॥ ધીરજ

ગુણુતે જિત લીયો પ્રભુ, સહુ નીર ધરણીધરના ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ સજલ
 જલદ ચરજત સમ મધુરા, જિનવાણી જગમત હરનાં ॥ પ્રભુકે વચન
 સિંધુતે પ્રગટી, નિરૂપમ અમૃત રસ ઝરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ભવિજન
 સકલ મોહ અતિ હરખિત, નિસુણિ ભયે સખમદ સરનાં ॥ કરણુ
 પાત્ર કરી પાન કરનતે, દુઃખીયે હૈ ભવ વન ફિરનાં ॥ તી૦ ॥ ૬ ॥
 એસે નિજપદ સફલ કરણુતે, કરીએ કરમકી નિરઝરના ॥ તિનસે
 જિનવર તુરત લહે હે, અનુપમ શિવરમણી વરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥
 અતિવિશાલ ભવ સિંધુ તરણુકો, ભયે શ્યામ તરણી વરનાં ॥ તીન
 જગત જિન શિરપર શિરપે, જિનકી આણા ગુણુ વરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥
 જગત અંધુ જગવચ્છલ સુણિયે, અરજ એહ મેરી અવધરનાં ॥
 અહિત નિવારક કરણા ધારક, સુનજર કરિકરિએ કરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥
 દુરિત નિવારણુ મંગલકારણુ, તુમ હો પ્રભુ અશરણુ શરણુ ॥ તુમ
 પ્રભુ ચરણુ શરણુ શિવચંદકે, હોજે પ્રતિદિન સુખ કરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીગોડી પાર્શ્વનાથ લાવણી.

॥ સુણો સયણા એસે સાંઘ સદૂણા, ધડિધડિ મેરે દિલ અર્વે ॥
 લાખ સોવનમેં દેહીં હજૂરા, ગોડિ પાસ કોઈ દિખલાવે ॥ એ આં-
 કણી ॥ ચરણુ શરણુ હે તરણુ ભવિકકું, કરણુ ઠરણુ હે શિવસુખકો ॥
 હરણુ વિધન ધન પવન ભરણુ હે, ધરણુ રૂપ હે શ્રીવૃખકો ॥ જગ-
 દાનંદ વિલોકત અમુના, જનક તેજકું હઠાવે ॥ લાખ સોવનમેં દેહ
 હજૂરા, ગોડી પાસ કોઈ દિખલાવે ॥ ૧ ॥ કાશી બનારસ ચંગ સુરંગી,
 અશ્વસેન અંખા વામા ॥ જોખનજેર ગોરસેં ભોગી, કુંવર હૈ પારસ-
 નામા ॥ આપહિ સોખે ગોંખમેં ખેઠે, પાતર લોકકું નચાવે ॥ લાખ૦ ॥
 ગોડિ૦ ॥ ૨ ॥ નવ નવ ભારી વેશ સમારી, જાતે જિન જનવે
 દેખી ॥ જિનેં બોલાયા કહે દરિદ્રી, બંભણુ સુખી દુનિયાં દેખી ॥
 કમઠ નામ તાપસ ભયે તુમ વન, પંચાગ્નિ તનુ તપાવે ॥ લાખ૦ ॥
 ગો૦ ॥ ૩ ॥ બિનકું નમત પૂજત જન સુખસેં, જાતે યું પ્રભુજી
 છીને ॥ બલ હલકારી ભઈ અસવારી, દેખન જિન આપા સુનિદે ॥

બડે લકડમં નાગહિ જલતા, દેખી કમઠકું ખેલાવે ॥ ગો. ॥ ૪ ॥
 મુણુહો તપસી ક્યા તુમ જપસી, જીવદયાં બિન રૂઠે નાવે ॥ કોધી
 કમઠ કહે અથ ખેલાયો, ધરમ બાત તુમ કયું ॥ સાંઈ કુલમ
 સેવક જન તામે, હેલા મુનિક્ષિ નિકસાવે ॥ લા. ॥ ગો. ॥ ૫ ॥
 નાગ મુણુત હે સેવક મુખસે, સાંઈ દિલાયા નવકારા ॥ કમઠ
 હુવો મેઘમાલી, ધરણેંદ્ર લહી અવતારા ॥ વરસી દાન વરસી લઈ નિદ્રા,
 ધ્યાન લહેર કાઉસગ્ગ ઠાવે ॥ લા. ॥ ગો. ॥ ૬ ॥ સાંઈ સુરાધમ
 નાણુ નિહાલી, વિકુવે અંધકાર ઘટા ॥ પરલંજન લંજન ગિરિ ત-
 રૂઆ, ગીરદ બહોત બની વિકટા ॥ ઉતકટ કટક ગગન ગરજનસેં,
 ટહુક ટહુક શિખી ટહુકાવે ॥ લા. ॥ ગો. ॥ ૭ ॥ દાવઝાલ ઝખકે
 બીજલીયાં, વાદલિયાં જલખુંદ છટે ॥ સાંઈકે શિર મૂશલ ધારા,
 જ્યું વરસાવે મેઘ ઘટે ॥ ધ્યાન અચલ પ્રભુ ચંડ પવનસેં, મેરૂ કહો
 કુણુ કંપાવે ॥ લા. ॥ ગો. ॥ ૮ ॥ ધરણુરાય પદમાવતી આવે, જખ
 નાસાએ જલ જાવે ॥ ઉપસર્ગ ટાલો દેવ હકારે, પારસ શરણુ ચરણુ
 આવે ॥ નાટક દેખત ધરણુરાયકો, મેઘમાલી સમકિત પાવે ॥ લા. ॥
 ગો. ॥ ૯ ॥ કેવલ લઈ વિહરી શિવમંદિર, અગુરૂ લઘુગુણુ નીપાયા ॥
 ગોડિપાસ સાંઈ રૂપ નિહાલી, જો વંદે મનવચ કાયા ॥ શ્રી શુભવી-
 રવિજય સુરમંજરી, અખ લેહરીયાં સુખ પાવે ॥ લા. ॥ ગો. ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી નેમજીની લાવણી.

॥ ગયો મહેલકો ખેલ, સખી મોહં ઉજડ હોય લાગે ॥ વિરહ
 વાલમકો યો જાગે ॥ ગયો હિયાકો હાર, નાથ દુર ગયેકો દુઃખ દાગે,
 દૂર અખલાસેં ઉઠ ભાગે ॥ દોહા ॥ સામ સલ્લણુ સાહેબો, આર
 જય ગિરનાર ॥ વિલસે શિવપુર સેજકું, તજ કર રાણુલ નાર ॥ ૧ ॥
 મજૂ મોહે દૂરઠીની મૂકી, કિસીસેં ચિતસેં ના ચૂકી ॥ ૧ ॥ પડે પલક
 વહી જો સલ્લણી, સૂના મંદિરસેં ॥ પુરષ દુજાકું કુન પરસે ॥ મેરો
 પ્રિય પ્રસો પરબતમેં, સખી અખ તન મેરો તરસેં ॥ નેમ બિન
 જૈનં નિર બરસે ॥ દોહા ॥ ખખર નહી પૂછી ઉને, શુના કિયા મેં

કૌન ॥ સદાઈ દુર્બલે બેલપે, સો દોય લાદે ગૌન ॥ ૨ ॥ સજન તેરા
 ડુંગરકી ભૂકી ॥ કિં ॥ ૨ ॥ કાઠાં વસ્ર કાઠાં કાછડી છાયા, કઠાં મલશે
 અન્ન પાણી, નાથ મેરો એસો નિરવાણી ॥ જ્યોં તજે કાંચલિ નાગ
 ઇસી વિધ, કાંયા કર જાની ॥ ગુણુ મેરે દિલમેં નહીં આણી ॥ દોહા ॥
 ઇણુ ભવમેં ઉપની નહિ, ઔર પુરૂષકી આશ ॥ નેમ મોહકું તજિ
 ગયા, સો મેંબી લહું બનઆસ ॥ ૩ ॥ શ્યામબિન ગુના કિયા મૂકી
 ॥ કિં ॥ ૩ ॥ જલો જગતકી જલ, સખી સંપતકું ક્યા કરની ॥
 નેમ મુઝગયા અધર પરની ॥ દીની મુજે છટકાય, જાન કર જંગ-
 લકી હરની ॥ આદરી મુક્તિકી કરની ॥ દોહા ॥ મનકું જરકું વશ
 કરો, પ્રીતેં પાલો શીલ ॥ શુદ્ધ સમતાહી ત્દહે ધરો, સો લોયા પ-
 રતીલ ॥ ૪ ॥ બાલમ મોહે બીડી આવ ચુંકી ॥ કિં ॥ ૪ ॥ ક્રીસી ગયો
 પીહરકો પ્યાર, ભાર મેરે શિર ધરતા ॥ મેરો આદર કોઈ નહીં
 કરતા ॥ બિના પુરૂષકી નાર દેખ, સખ જગમેં જલ બલતા ॥ આં-
 ખમેં આંસૂખી ભરતા ॥ દોહા ॥ મેલો મારા નાથકોં, જગત હોય
 દુખદાય ॥ જૂઠ આલ મેરે શિર ધરે, સોતો સહો ન જાય ॥ ૫ ॥
 ખલક મેરે લાલ વિના લૂકી ॥ ક્રીસીં ॥ ૫ ॥ જખર જોર જોખન
 કો દેખ, લોગ મસલાં મોહિ બોલે ॥ મેરો નિરણો કહો કુણુ તોલે,
 નેમનાથ સુરપતિ રતિમેં નહીં ડોલે, વસુંહું ડુંગરકી આલે ॥ દોહા ॥
 આગ લગો સુખ સેજકું, ઔર માલક દીની મૂક ॥ ફુલ પરવાળાં
 જો રહે, જિનદાસ કહે મેરી ચૂક ॥ મેરી ઝુર ઝુર કાયા સૂકી ॥
 કિસીસેં ચિતસેં નાં ચૂકી ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીનેમજીની લાવણી.

॥ નેમજી જાન બની ભારી, દેખનકું આયે નર નારી ॥ એ
 આંકણી ॥ અનંતા ઘોડા ઔર હાથી, મનખરી ગિનતી નહીં આતી ॥
 ઉંટ પર ધજા જો ફરરાતી, ગમકસેં ફિરતી ફરરાતી ॥ દોહા ॥ સમુ-
 દ્રવિજ્યકા લાડિલાં, નેમ જીનુંકા નામ ॥ રાજૂલદેકું આયે પરણુકા,
 ઉત્રસેન ધર ઠામ ॥ પ્રસન ભઈ નગરી સખ સારી ॥ નેમજી જાન

બની ભારી ॥ ૧ ॥ કસુંબલ વાધા અતિ ભારી, કાને કુંડલ છબિ
 હે ન્યારી ॥ કિલંગી તૂરા સુખ કારી, માલ ગલે મોતીયનકી ડારી
 ॥ દોહા ॥ કાને કુંડલ ઝગમગે, શીશ ખૂંપ ઝલકાર ॥ કોડિ ભાનુંકી
 કંઠે ઊપમા, શોભા અધિક અપાર ॥ વાજ રહ્યાં વાળં ટકસારી ॥
 ॥ નેમં ॥ ૨ ॥ છૂટ રહી ઊનકી બરરાઈ, ખ્યાહનમેં આયે બડે
 ભાઈ ॥ ઝરખે રાજુલદે આઈ, જનકું દેખી સુખ પાઈ ॥ દોહા ॥
 ઉત્રસેનજી દેખકે, મનમેં કરે બિચાર ॥ બહોત જીવ કરિ એકઠા, વાડો
 ભરયો અપાર ॥ કરી સખ ભોજનકી ત્યારી ॥ નેમં ॥ ૩ ॥ નેમજી
 તોરણુ પર આયે, પશુજીવ સખહી કુરલાએ ॥ નેમજી વચન ફર-
 માયે, પશુ જીવ કાયેકું લાયે ॥ દોહા ॥ યાકો ભોજન હોવસી, જન
 વાસતે એહ ॥ એહ વચન સુની નેમજી, થર હર કાંપે દેહ ॥ ભાવસેં
 ચઢગયે ગિરનારી ॥ નેમં ॥ ૪ ॥ પીછેસું રાજુલદે આઈ, હાથ જખ
 પકડયો છિનમાંહી ॥ કાંહાં તું જાવે મેરી જાઈ, ઔર વર હૈ તુજ
 મોકલાઈ ॥ દોહા ॥ મૈરે તો વર એકહી, હો ગયા નેમ કુમાર ॥ ઔર
 જીવનમેં વર નહી, કોટી કરો બિચાર ॥ દીક્ષા જદ રાજુલને ધારી
 ॥ નેમં ॥ ૫ ॥ સાહેલ્યાં સખહી સમજાવે, હિયે રાજુલકે નહીં
 આવે ॥ જગત સખ જૂઠો દરસાવે, મેરે મન નેમ કુમર ભાવે ॥
 ॥ દોહા ॥ તોડયા કંકણુ દોરડા, તોડયો નવસર હાર ॥ કાજલ દીકી
 પાન સોપારી, ત્યાગ્યો સખ સાણુગાર ॥ સહેલ્યાં સખહીં બિલ
 ખાણી ॥ નેમં ॥ ૬ ॥ તજ્યા સખ સોલે સિણુગારા, આભૂષણુ રતન-
 જડિત સારા ॥ લગે મોહે સખહી સુખ ખારા, છોડ કર ચાલી નિ-
 રધારા ॥ દોહા ॥ માત પિતા પરિવારકું, તજતાં ન લાગી વાર ॥ વિન્નેગ
 કર ચલી આપશું, જય ચઢી ગિરનાર ॥ જૂરતી છોડી મા પ્યારી
 ॥ નેમં ॥ ૭ ॥ દયા દિલ પશુઅનકી આઈ, ત્યાગ જખ કીનો છિન-
 માંઈ ॥ નેમ જિન ગીરનારે જાઈ, પશુકે બંધન છુડવાઈ ॥ દોહા ॥
 નેમ રાજુલ ગિરનારપે, લીનો સંજમ દાન ॥ નવલરામ કરી લાવતી,
 ઉપન્યો કેવલ જ્ઞાન ॥ જિનોકી કિરિયા બુદ્ધિ સારી ॥ નેમં ॥ ૮ ॥

અથ આદિનાથની લાવણી.

॥ સરસતી માતા સુમતિકી દાતા, તુંહિ વિધાતા ત્રિપુરારી ॥
 અકલ બુદ્ધિ તુમ દે હો ઇશ્વરી, કહું લાવણી હદ પ્યારી ॥ ૧ ॥ ઋ-
 ષભ દેવ તો બડે દેવ હે, બનકી શોભા અતિભારી ॥ ધુલેવા ન-
 ગરમેં આપ બિરાજે, આદિનાથ પ્રભુ અધિકારી ॥ ઋં ॥ ૨ ॥ અ-
 નંડ પરબતા અનંડ પાહુ ડમેં, જગાબની હે હદ પ્યારી ॥ દેશી
 પ્રદેશી આવે જતરા, સામલી સુરત પર બલિહારી ॥ ઋં ॥ ૩ ॥
 નાભિરાય કુલ ભાન પ્રગટ હે, મરદેવીકે તુમ નંદા ॥ તિલક ભાલ
 શિર છત્ર બિરાજે, મુખ સિરિહે પૂનમ ચંદા ॥ ઋં ॥ ૪ ॥ કાનેં
 કુંડલ શિર મુકુટ બિરાજે, બાંહે બેરખા હદ સોહે ॥ સામરી સુરત
 હદ મુરત બિરાજે, સખ સંતનકો મન મોહે ॥ ઋં ॥ ૫ ॥ આંગી
 અજબ બની પ્રભુજીકી, કુંડલકી છબી હે ન્યારી ॥ ગલે મોતીચનકો
 હાર બિરાજે, મુંદર સૂરત હે પ્યારી ॥ ઋં ॥ ૬ ॥ મૃત્યુલોક પાતાલ
 લોકમેં, સ્વર્ગ લોકમેં તુમ ચંદા ॥ સરવ દેવમેં આપ વડેરા, આદિ-
 નાથ પ્રભુ જિણુંદા ॥ ઋં ॥ ૭ ॥ લાખ ચોરાસી ભોગવી આયુ, પીછે
 કેવલ પ્રભુ પાયા ॥ ભરત સરીખા હૂવાજ બેટા, કનક જડિત બિંબ
 કરવાયા ॥ ઋં ॥ ૮ ॥ ચાર ખૂંટમેં નામ તુમારા, ધ્યાન ધરે સખ
 મૂણુંદા ॥ રાય રાણા તોકું આય નમે હે, કરો આપ સખ પાવંદા ॥
 ઋં ॥ ૯ ॥ પગથિયાં ચડતાં પ્રાયશ્ચિત જાવે, દરિસનસેં દિલ હોય
 રાજી ॥ રોગ સોગ સખ જાય ભાંજકે, ગલ જાવે દુસમન પાજી ॥ ઋં ॥
 ૧૦ ॥ એક બાત તો અજબ તુમારી, હું જાણું હું બુનકાલા ॥ તેરે
 નામસેં ત્રૂટે બેડી, ઔર ત્રૂટે લોહકા તાલા ॥ ઋં ॥ ૧૧ ॥ મન શુદ્ધ
 કરકેં સમરણ કરતાં, એક ચિત્ત તુજકું ધ્યાવે ॥ અન્ન ધન અરૂ મા-
 ભુક મોતી, પુત્ર કલત્ર લગ્ન પાવે ॥ ઋં ॥ ૧૨ ॥ દેવલ તો મજબૂત
 બન્યા હે, જીપર ઇંડા સોનેકા ॥ આલુ દોલુ કોટ બનાયા, સખ સિંગી
 બંધ ચૂનેકા ॥ ઋં ॥ ૧૩ ॥ તોરણ ચંભ બન્યા અતિ નીકા, પંચરંગ
 નેજ ફરે ॥ વીરધંટ ચિહુંદિશ વાજંતા, તે જાણે અંબર ધરે ॥

॥ ૪૦ ॥ ૧૪ ॥ અગડબમ્ અગડબમ્ બાળે માળતા, જણુજી જ-
ણુજી જહરી બાળે ॥ કિકરત કિકરત તાલજ ઝકર, પ્રણુન પ્ર-
ણુન ધૂધર વાળે ॥ ૪૦ ॥ ૧૫ ॥ શીશ તિલક શિર ભાલ બિરાળે,
ઔર ઝલકત હે હીરકણી ॥ ચમર છત્ર શિરઊપર ધરતે, ઔસી શોભા
અજબ બની ॥ ૪૦ ॥ ૧૬ ॥ સનમુખ હસ્તી એક પટાજર, જિનકી
શોભા હદ કહેતા, ઋષભદેવકે માત પિતા દો, ઔરાવત ઊપર બેઠા
॥ ૪૦ ॥ ૧૭ ॥ દોનું બાળૂ હસ્તી ધૂમે, જિનકું ઔસા સણુગારી ॥
કંઠ ચરણુ ધૂધર ધમકંતા, બાજત હૈ સુંદર પ્યારી ॥ ૪૦ ॥ ૧૮ ॥
ભવસાગરસેં આપ તરે હો, અબ સેવકકું તુમ તારો ॥ માયાનલમેં
લપટ રહા હૈ, જિનશું મેરો નહી સારો ॥ ૪૦ ॥ ૧૯ ॥ અષ્ટકરમ
દલ ઘેર રહા હૈ, જિનશું સમરન નહી કંદા ॥ ભવભવ પ્રભુજી સેવા
દીજે, તુમ સાહેબને હમ બંદા ॥ ૪૦ ॥ ૨૦ ॥ હુંતો પ્રભુજી સેવક
તારો, કિરપા કરજે જિનવરજી ॥ મેરે આસરો એક તુમારો, તુમ
દરિસણુસેં દિલ રાજી ॥ ૪૦ ॥ ૨૧ ॥ કહત લાવણી રોડા ગુરજી,
અરજ સુણો પ્રભુજી મેરી ॥ ચોરાસી દુર્ગતિકું ટાલો, ઔર ટાલો
ભવભવ ફેરી ॥ ૪૦ ॥ ૨૨ ॥ અધિક ઊપમા તુમકું સોહે, કહેતાં પાર
નહી આવે ॥ નરભવ પાય તુજે નહી ધ્યાવે, તે નર અતિહી દુઃખ
પાવે ॥ ૪૦ ॥ ૨૩ ॥ એકચિત્તસેં સુણે લાવની, તિનકે સખ પ્રાછિત
જવે ॥ ઋદ્ધિસિદ્ધિ નવેનિધિ હોવે, વિપત જય સંપત આવે ॥ ૪૦ ॥
॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારે શાઠા વરસેં, માહી પૂનમ જુરવારે ॥ કહી
લાવની અદ્યપ્યુક્તસેં, સહેર સલૂખરમાં પ્યારે ॥ ૪૦ ॥ ૨૫ ॥

અથ વૈરાગ્ય લાવણી.

॥ અરજ હમારી સુણો દીનપતિ, કૌન ભાંતિ તિરણું ॥ હમ
દુખી ફિરત સંસાર ચતુરગતિ, સો તુમસેં તિરનાં ॥ અં ॥ ૧ ॥
ઘોરાઘોર નરકકે ભીંતર, નાના દુઃખ ભરનાં ॥ મારન તાડન છેદન
ભેદન, ઔર દેહ ધરનાં ॥ અં ॥ ૨ ॥ કબહું તિરિયંચ યોનિ પાય
કેં, ગલે પાસ પરનાં ॥ ક્રુધા તૃષા અરૂ શીત ઊણુતા, માર માર

કરનાં ॥ અં ॥ ૩ ॥ દેવવિભૂતિ પાયકે સુંદર, દેખ દેખ કુરનાં ॥
જળ માલા મુરઝાવણુ લાગી, સોય કિયે મરનાં ॥ અં ॥ ૪ ॥
મનુષા જનમ પાયકે ભટક્યો, કહું નાહિ ચિરનાં ॥ સાહિય તુમ
શરણાગત રાખો, જનમ મરણુ હરનાં ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ લાવણી.

॥ સદ્ગુરુ ભાહારા સરણુ આયાંકી લજ્જા રાખજે ॥ સં ॥
પતિત ઉધારણુ બિરદ સુણીને, આયો તુમારે પાસ ॥ અખ મન વંછિત
પૂરો માહરાં, એહીજ દિલકી આસ ॥ ૧ ॥ સં ॥ કામ ક્રોધ મદ
લોભ તણ મેં, તજદિયો સખ સંસાર ॥ નવપદનું એક ધ્યાન
ધરીને, પાયા સહુ ગુણુપાર ॥ સં ॥ ૨ ॥ દેશદેશમેં થૂલ
બિરાજે, પરચા જગ વિખ્યાત ॥ ઇણુકલિમાંહે સુરતરૂ સરિખા,
પ્રગટ રહ્યા સાક્ષાત ॥ સં ॥ ૩ ॥ ચિંતામણિ ઔર કામધેનુ
સમ, માહરે તુંહીજ દેવ ॥ આણુ ધરૂં શિર તાહરી, (સિરે) કરૂં
તુમારી સેવ ॥ સં ॥ ૪ ॥ માત પિતા બંધવ તું જગમેં, હિતકારી
ગુરુરાય ॥ રાજ રાણુ સહુ જગમાંહે, સેવે તુમારા પાય ॥ સં ॥
૫ ॥ આજ પ્રભુ તુમ ચરણુ પસાયેં, સીધાં વંછિત કાજ ॥
લક્ષ્મીપ્રધાન તુમારાં દરિસણુ, મોહન ગુણુકા રાજ ॥ સં ॥ ૬ ॥

અથ લાવણી.

॥ દેખ પરાઈ રીત રોવે ક્યું હોમું રે ॥ જપિયા ન જય જિનરાજ,
જીવડા તોમું રે ॥ પૂરવ પુણ્ય પસાય, નરતન લાયો રે ॥ આદીસર
સરખા દેવ, દુર્લભ પાયો રે ॥ ૧ ॥ તેં તન્યા તીર્થકર દેવ, જોરે જોવે
રે ॥ જ્ઞાન રતનકી ગાંઠ, સમજબિન ખોવે રે ॥ ૨ ॥ જૂઠી જગતકી
જોડ, જીવ ગેરલેતો રે ॥ નર ભવમેં લાગે ખોડ, ચેતન ચેતો રે ॥ ૩ ॥
સુખ દુઃખનાં ફલ હોય, કર્મકો ટાલો રે ॥ સમકિત સરધાકી રીત,
રૂડી પાલો રે ॥ ૪ ॥ યું સમજવે જિનદાસ, મનડો અપનો રે ॥
જિનરાજ ભજન બિન જય, જનમ જશુ સુપનો રે ॥ ૫ ॥ સમાપ્ત ॥

અથ ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથની લાવણી.

॥ બે કર જોડી શીશ નમા કે, ગુણ ગાઈ અખ મેં તેરે ॥ શ્રી-
ચિંતામણિ પાર્શ્વ પ્રભુજી, લજ્જા રાખો તુમ મેરે ॥ એ ટેક ॥ અ-
શ્વસેનકે કુંવર કનૈયા, વામદેવી માતા થારે ॥ ત્રીન લોકકો નાથ
કહીજે, પારસનાથ હે અવતારે ॥ ચોશઠ ઇંદર ચમર ઢુલાવે, દેવી
તીર્થકરે થારે ॥ સુર નર અનેક દેવતા, હાજર રહેતા તુમ્હારે ॥
મોહનગારી મૂરત પ્રભુકી, દરસન કરતે બહુ તેરે ॥ શ્રી ચિં ॥ ૧ ॥
મસ્તક મુકુટ કાને યુગ કુંડલ, તિલક પનેકી મન મોહોતે ॥ બાહે
બાજુ બંધ આર બેરખા, હંસગલે બિચ જગ જોતે ॥ કટિકંદોરા કડાં
હાથમેં, સુંદર મૂરત હદ શોતે ॥ સુંદર મૂરત દરસન કરકેં, આનંદ
દિલમેં બહુ હોતે ॥ દેશદેશમેં શોભા સુનકેં, આયો શરણુ મેં તેરે
॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ લખ ચોરાશી ભટકત ડોલ્યો, જીવાજેન ભુગતે સારે ॥
અખ તો પ્રભુજી આપ નિભાવો, ભવભવ શરણુ હે થારે ॥ માત-
પિતા તુમ શેઠ હમારે, તુંડી હમારે શિરદારે ॥ સંકટ કાટો વિઘ્ન
નિવારો, શરણુ આયો હું થારે ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કારજ મન કામના,
સુખ સંપતિ કરદે મેરે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વ યક્ષ અધિષ્ઠાયક થારે,
પદમાવતી શોહે સારે ॥ કાલા ગોરા દોય મતવાલા, ભેરખડા તેરે
દરબારે ॥ પરચા પૂરણુ પાર્શ્વ પ્રભુજી, ચિંતા ચૂરો હમારે ॥ જૈન
પ્રકાશક મંડલી અખ તો, શરણુ આઈ પ્રભુ તારે ॥ ચંદ ગોપાલ
પ્રભુ તુમ ગુન ગાવે, આશા પૂરો તુમ મેરે ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥

ઉપદેશની લાવણી.

॥ સુનિયોરે પ્યારે ખાત હમારી, સખ કોજી નરનારી, બલ-
કકી કેસી કંઠું ન્યારી ॥ એ આંકણી ॥ ઇસમે રે દુનિયાદારી કે, રસમે
વસમે હે સારી, લેકન કુછ સાધુકી તો ન્યારી ॥ કુણુ હે રે માત
પિતા સુત બંધુ, કોન કહો પ્યારી, સુપનકી જેસી બની ગુલ-
ક્યારી ॥ સરન કિસીકા નઇ હેરે, જિસમેં ચસમનસેં ચારી, ઉનોંકી

બાતોં હે ભારી ॥ ભમત હે ભવ જંગલકે બિચમેં, સખહી સંસારી,
ભમર જ્યું કુલણુ કુલવારી ॥ જિસમેંરે કોઉ નહી હે દૂબ, દિલ ધરો
ઇકતારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ધન જોખન સખ દૂર રહે જન, તનભી
નહીં તેરા, આખર તોહે જંગલમેં ડેરા ॥ અજબ બહાર બની બા-
હિરસેં, અંદર અસુચેરા, ધોવો તુમ ઉનકું બહુ તેરા ॥ મિથ્યા મ-
તિકે બાસ બસે હે, આહું કર્મ ઘેરા ॥ જિસમેરે સંખર અંખર ઉડે,
રસ્તાકર જેરા, સોઇ હોય સંતનકા ચેરા ॥ દેખ દુરસ્તીસેં દિલમસ્તી
ભસ્તી હેરે ભારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ઇહભી રે વાત બસીને
દાખી, સાખી સખ ભાઈ, નિર્જરા સખહીમેં સ્વાહી ॥ ચૌદે રાજકો
લોક કહતુ હે, ગતિ ચારો આઇ, પંચમી શિવગતિ બતલાઇ ॥ તિ-
સમેંરે ચેતનરૂપ અરૂપી, ગતિ જિસનેં પાઇ, ઉનોંકી કહીન સકે
કાઈ ॥ સખહેરે ભોદુ લોક બિચારે, આપણી ઠગવાઇ, ઉનોંકે હાથે
બનવાઈ ॥ ઇહ ગત જનનત સોઇ જન માનત, સંત કહે સારી ॥ ખ૦ ॥
॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ જો કોઉ સાચ કહોરે પૂરે, સો ગુરૂ નહીં ભાતા, આ-
રનસેં દિલ ભર રંગ લાતા ॥ જિસકું નહીં રસ્તેકી માલુમ, સોઉ
નર ભૂલાતા, યેહી એંક નુકતા કહિલાતા ॥ સખ કહે સાહિબ તારણુ
હારા, ઇહ જાણી જાતા, તબિ કુછ ઇનસેં બનિ આતા ॥ છંદ લાવણી
બારે ભાવના, બાલચંદ ગાતા, ખુસીસેં દિલકું સમજાતા ॥ ઇસકુંરે
ગાવે દિલબિચ ભાવે, સેઈ સમજે સારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥

નવપદની લાવણી તુરાની ચાલમાં.

॥ સકલ સુખદાયક નરનારી, બજે સિદ્ધ ચક્ર સુજસ ધારી
॥ સ૦ ॥ દુર્લભ માનવ ભવપાયા, જગતમેં ઉત્તમ કુલ આયા ॥ મિલા
સંજોગ સુગુરૂ રાયા, ધરમકા ધ્યાન ધરો ભાયા ॥ આતમકા કલ્યાણુ
કરોજી, પરિહર પર ગુણુ દૂર ॥ આશ્રવકા સખ રસતા રોકો, સંવર
કર ભરપૂર ॥ મિટે દુર્ગતિકા દુખ ભારી ॥ બજે ० ॥ ૧ ॥ દેવતત્ત્વકી
અધિકાઈ, ભેદ કહે દોય સુખદાઇ ॥ જિનવર સિદ્ધ બજે ભાઈ, જ્યો-

તિશું જ્યોતિ મિલી જઇ ॥ ત્રીન ભેદ ગુરૂ તત્ત્વકાળ, આચારિજ
 ઉવઝાય ॥ રત્નત્રયી આરાધતા રે, મુનિવરજ માહારાય ॥ પરમ મંગલ
 છે હિતકારી ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ તત્ત્વ ધરમેં સુખ કારી, ભેદ કહત હે ચ-
 ત્તારી ॥ દરસન પદ છે ઊપગારી, ગ્યાન સરવગુણ સિણુગારી ॥
 સંજમ સત્તર પ્રકાર વિરાજે, તપપદ છે શ્રીકાર ॥ મનવચ કાયા થિર
 કરી પૂજે, જિમ પામે ભવપાર ॥ એહી નવપદકી બલિહારી,
 ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ કહે ગણધર ગૌતમ ઐસી, શ્રેણિકમેં પ્રભુસેં સુણી તૈસી ॥
 વીર પ્રભુ પાણુ કહી જેસી, આજતલક અવિતથ વેસી ॥ નૃપશ્રીપાલ
 પ્રમુખ સુખપાયા, સિદ્ધચક્ર પરતાપ ॥ ઉગણીસસેં ચોવીસમેં, બણી
 લાવણી છાપ ॥ કહીમુનિવર અખીર ચંદ સારી ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥

લાવણી. કલ્યાણ રાગમાં.

॥ આરતિ કરે શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુકી, જન્મ બનારસી હે જિનકા ॥
 ધનનં ધનનં વાજે ઘંટ ઘણુ, ઐસા ધ્યાન ધરે જિનવરકા ॥ આ૦
 ॥ ૧ ॥ જગ્મ કમકાસુર કોપ કિયો તવ, શ્યામ ઘટા બિજરી ચ-
 મકી ॥ ગિરઝો ગાજગલ મૂસલધારા, ધરડ ધરડકા જગ શંકા ॥
 આ૦ ॥ ૨ ॥ થરરર આસન કંપે સુરકો, તવ ધરણીધર ચિત્ત
 ચમકા ॥ ફણુ વિસ્તાર હજાર કિયે તવ, ઝમક જાય પ્રભુ તન
 ઢંકા ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ જવ પદમાવતિ સખ સિણુગારે, તાયેઈ નાયત
 લે ફિરકા ॥ ધ્રમક ધ્રમક ધ્રૌમાદલ વાજત, ધનનં ધુધુરકે ધરકા
 ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ દીદીદી કટ નોખત વાજે, ધ્રૌધ્રૌ કટ દુંદભિ ધૌકા ॥
 યાવિધગીત સંગીત બજત સખ, ગાંધર્વ ગાન કરે જિનકા ॥ આ૦
 ॥ ૫ ॥ તનનં ખિરર તંત તાલ સખ, ડફ ડોંડોં કરતે ડંકા ॥ ભેરણુ
 ફેરણુકે ઝણુકારે, ઝાગડદી ઝાલરકે ઝંકા ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ સુરનરંદ્ર
 સખ જે જે કરતે, જીવત સફલ ભયા જિનકા ॥ અમૃત ઉદય
 તિણુખેર ભયો સુખ, કો વિસ્તાર કહે તિનકા ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥

લાવણી—હોરીની ચાલમા.

॥ આદિ જિનેસર કિયો પારણો, આ રસ સેલડીયાં ॥ આ૦

॥ ટેક ॥ ઘડા એકસો આઠ સેરડી, રસ ભરિ યાછે નીકા રે ॥ ઉલટ
ભાવ શ્રેયાંસ વહોરાવૈ, માંડદિવી આપુકારે ॥ આં ॥ ૧ ॥ દેવ દું-
દુભિ વાજ રહીહે, સોનઘયારી વિરખા રે ॥ ખારે માસશું કિયો પા-
રણો, ગઘ ભૂખ સરવ તિરખારે ॥ આં ॥ ૨ ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કારજ
મનો કમનાં, ધર ધર મંગલાચાર ॥ દુનિયાં હરખ વધામણા કાંઈ,
આખાત્રીજ તિવાર રે ॥ આં ॥ ૩ ॥ સંકટ કાટો વિધન નિવારો,
રાખો હમારી લાજ રે ॥ બે કર જોડી નાનહૂ કહિતા, ઋપભ દેવ
મહારાજરે ॥ આં ॥ ૪ ॥

અથ નેમનાથ લાવણી.

કાલી ઘટા કોયલ વનછાઈ ॥ એ દેશી.

॥ છાહી ઘટા ગગનમેં કારી, રાજુલકું વિરહ દુઃખ ભારી ॥ છાં
॥ ટેક ॥ ચોમાસા લાગ્યા રસ ભીના, આલ આષાઢ રંગ મહીનાં ॥
ચાડ તરફસેં વાદલ પીના, વીજુલીનેં ચમકનાં કીના ॥ દિલ હોત
ઘડકત સીના, મેં અબલા સખી પતિ હીના ॥ ઊંડાના સરરરરર
ચલત સમીર, થરરરરર કરત સમીર ॥ ઉરરરરર અરથ સમીર, આ-
લિ કૈસી કંડ તદખીર ખુરી તકદીર, પીયા ખિન ખ્યારી ॥ રાજુલકું
વિરહ દુઃખ ભારી ॥ છાં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સહસાવ-
નમેં શ્યામ ધનધોર, ભરજોર બોલતે મોર ॥ દાદુર મિલ કરતે
દોર, પિઝપિઝ પપૈયા સોર ॥ જડ લગ્યો ખુંદ ઝકજોર, બિચ
દમકે દામિની કોર ॥ ઉડાવણી ખડડડડડ રવ ધન માલા,
તડડડડડ જલ પરનાલા ॥ અડડડડડ નાલા ખાલા, મેં દુઃખી
હુઈ બેહાલ હીયેમેં, સાલ હુઈ જલધારી ॥ રાં ॥ ૨ ॥ ભાદોમેં પવન
પ્રવીણા, બાદલમેં ધનુષ રંગીણા ॥ જંગલમેં નદી સ્વરજીણા, જ્યું
વાજે મનોહર વીણા ॥ અબઝેસે કહો ક્યા જીના, પ્રીતમનેં મુઝે
દુઃખદીના ॥ ઊડાના યું વિલપત મુખ મુરજઈ, સખીયન મિલ
દોડ જગાઈ ॥ વિલખત વચન યુનાઈ, સખી દેખો પીયાકી રીત,

તોડકે પ્રીતમ ગયે ગિરનારી ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ આસ્રેજમં જરા નહીં
ધીર, થાદુ ચંદ ભયે વે પીર ॥ ઉઠ અલી નેમકે તીર, કાટનકું કર્મ
જંજીર ॥ પ્રીતમસેં લીયો અકસીર, વ્રત સંજમ સમકેત હીર ॥ ઉ-
ડાની શિવ રાજીલ નેમ સિધાયે, ઇંદ્રાદિક જસગુણ ગાયે ॥ ભવિ-
જન મિલ શીશ નમાયે, મુનિ કહે કપૂરચંદ પ્રેમસેં છંદ, જાણી
બલિહારી ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી અજિતનાથ મહારાજની લાવણી.

॥ શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબનિવાજ, જરૂર જિનવર
જી, સેવક શિરનામે તને ઉચ્ચારે અરજી ॥ કર માશી મારાવાંક,
રઝલીયો રાંક, અનંતા ભવમેં । ૨ । આંચો છું તારાશરણુ, બલી
દુઃખ દવમેં ॥ ક્રોધાદિક ધ્રુક્તા ચાર, ખરેખર ખાર, લગ્યા મુજકેડે
। ૨ । વલી પાપી મારો નાથ, છેક છંછેડે ॥ આ મુજરો મુઝ ભગ-
વાન, કરે ગુણુગાન, ધ્યાનમાં ધરજી ॥ ૨ । સેવકં ॥ ૧ ॥ મેં પૂરણુ
કર્યા છે પાપ, સુણુજે આપ, કહું કરજેડી ॥ ૨ ॥ મુઝ ભુંડામાં ભગવાન,
ભૂલ નહીં થોડી ॥ જીવહિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે
શું કરવું । ૨ । જૂઠું બહુ ખોલી, સાચનેશું હરવું ॥ તુઝ ખોલામાં
મુઝ શીશ, જાણુ જગદીશ, ગમે તે કરજી ॥ ૨ ॥ સેવકં ॥ ૨ ॥ મેં
કર્યા બહુ કુકર્મ, ધરી નહીં ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી । ૨ । અવલો થઈ
તારી આણુ, મેંજ ભાંધાપી ॥ મેં મૂરખ નિંદા ઘણી, મુનિ પરતણી,
કરી હરખાયો । ૨ । પરદારા દેખી લખાડ, હું લલચાયો ॥ કિંકર કહે
કેશવલાલ, આણીને બહાલ, દુઃખ તું હરજી । ૨ ॥ સેવકં ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

મિથ્યાત્વી વર્ણન લાવણી.

કંકરકું શંકર કરિ માને, એ કુમતિકી ખાતાં હૈ, આક ધતૂરો
વેલ પાંતશું, પૂજત શિવ રંગરાતા હૈ ॥ અંગદાન દેતા શિવમતિમેં,
નરનારીકા નાતા હૈ ॥ કંઠ ॥ ૧ ॥ ચડી જીવકા ગલા કટાવે, લોક કહે

એ માતા હૈ ॥ તાકું પૂજ મગન મન મોહન, સો નર નરકે જાતા
 હૈ ॥ કં૦ ॥ ૨ ॥ કુચુરશું પરભવ દુઃખ પામે, નહી તિલભર એક
 શાતા હૈ ॥ કુદેવકું ચેતન ચું સેવત, હિંસાધર્મ દુખદાતા હૈ ॥ કં૦
 ॥ ૩ ॥ કુચુર ત્યાગ સુચુર નિજ સેવે, નિત્ય નિગ્રંથ ગુણ ગાતા
 હૈ ॥ જિનવર ગુણ જિનદાસ બખાને, એ મુક્તિકા ખાતા હૈ ॥ કં૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ શ્રી શંખેશ્વર ગામ ખિરાજે અદ્ભુત મહિમા હે જિનકા, પા-
 રસનાથ પ્રભુ સુખદાયક, બડા પરાક્રમ હે જિનકા ॥ ભગતિ વત્સલ
 ભગવંત કહાવે, ભવિજન સેવો સુખકામે ॥ ૧ ॥ જપો સંખેસર સ-
 મરથ સાહેબ, ઐસો ઓર ન દુનિયામે ॥ એ આંકણી ॥ જિનકે
 આંગે વાજિત્ર વાજે, નાટક નાચે નર નારી ॥ આહું જામહી નોખત
 બાજે, દેવ દુદુંભિ અનુસારી ॥ દેશદેશકે સંધપતિ આવે, જાત્રા ક-
 રનકું જિન ઠામે ॥ જંપો ॥ ૨ ॥ અંધે જનકું આંખજ દેવે, નિરધ-
 નિયાકું ધન દેવે ॥ સુત ચાહે જિનકું સુત દેવે, ધિર કરી મનજો પ્રભુ
 સેવે ॥ રોગ શોક સંતાપ મિટાવે, ભય સખ નાસે જસ નામે ॥ જંપો ॥
 ૩ ॥ સંકટ પડિયા જબ જાદવકું, તવ કૃપણજી આરાધો ॥ ધરણીદ્રે
 તિહાં દીની પ્રતિમા, નમન કસ્યો તસ ગોવિંદે ॥ જડ છાંટ જબ જ-
 રાનિવારી, હરખ ભયા સખ વસુધામે ॥ જંપો ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ કુમતિ સુમતિ સંવાદ લાવણી.

॥ દુરમતિ દૂર ખડી રહોરી, પ્રભુજીને ખિદા કરી મહારાજ
 ॥ એ ટેક ॥ જબ લગ તેરી જાત ન જાની, તખ તક અંગ રમાઈ ॥
 અખ અચ્છે કર હમને જાની, તું છે મોહકી જાઈ ॥ દુરમતિ ॥ ૧ ॥
 તું છે સહીયર વિષય ભોગકી, તીહશું અખ નહી નાતા ॥ નીકસ પુ-
 રીશું બાહિર હો જા, પ્રભુ ચરણનકી રતતા ॥ દુર ॥ ૨ ॥ દુરમતિ
 રાણી ચું જાઠ બોલી, મુણ ચેતન અગ્યાની ॥ જિણે સમતાશું સ્નેહ

લગાયા, અન્ન મલ્યા નહી પાની ॥ દુરં ॥ ૩ ॥ તું દુરમતિ દિન-
 દિન દુખીમેં, ચોરાસી ભરમાવે ॥ ચેતનસય કહે સુણ ઠગણી,
 છિનછિન ચિત ચૂરાવે ॥ દુરં ॥ ૪ ॥ મિલમિલ મહમુંદિ કેરે મહ-
 લમેં, નિત વાધે બદલાઈ ॥ સમતાકા તું સંગ છોડદે, તુઝકું ગિલેમેં
 ખિછાઈ ॥ દુરં ॥ ૫ ॥ ચેતનરાય કહે સુણ દુરમતિ, તુઝકું લેહર ન
 લાઈ ॥ હમને રતન અમૂલક પાયા, તુઝકું ધક્કા દીલાઈ ॥ દુરં
 ॥ ૬ ॥ જ્ય દુરમતિ યહ ભઈ ખિસાની, કંત ખિના કાંઠાં જાઈ ॥
 જાઈ પુકારે પિતા મોહકું, ચેતન પકડ મગાઈ ॥ દુરં ॥ ૭ ॥ જાઈ
 પુકાર્યા પિતા મોહકું, ચેતન ફૂડે કુમાયા ॥ સમતાકું પટરાણી કીની,
 હમકું ધક્કા દીરાયા ॥ દુરં ॥ ૮ ॥ કોપ ભરે રાજ તખ બોલે,
 રાગ દ્રેષ બોલવાઈ ॥ અખ તું મહારે પાસ બૈઠજ, ચેતન પકડ બો-
 લાઈ ॥ દુરં ॥ ૯ ॥ પકડ મગાઈ જોર ન પાઈ, કામ ક્રોધ ઊપ-
 જાઈ ॥ આઠ સુભટ વાકે સંગ દેકે, બહુવિધ નાચ નચાઈ ॥
 ॥ દુરં ॥ ૧૦ ॥ રાગ દ્રેષ દો પરકું ભેળ્યા, સુણ ચેતન અગ્યાની ॥
 દુરમતિકું ધક્કા દીલાયા, મોહકી કહાણુ નહી માની ॥ દુરં ॥ ૧૧ ॥
 કહાણુ ન માની ભઈ ગુમાની, સુમતાને બહકાયા ॥ મસક બંધાગી
 માર પડેગી, મોહરાજ ચડઆયા ॥ દુરં ॥ ૧૨ ॥ ઈતની સુનકર ચે-
 તન ચમક્યા, ધીરજ ખડગ ઊઠાયા ॥ રાગ દ્રેષકે સિરપર તાડ્યા,
 મોહરાય પર આયા ॥ દુરં ॥ ૧૩ ॥ ભીડ પડી રાજ જ્ય
 માસ્યા, સેના ભાગી જાયા ॥ મૌન પકડ કર દુરમતિ રોઈ, અખ મેરે
 કછુ ન બચાઈ ॥ દુરં ॥ ૧૪ ॥ કછુ ન બચાઈ પીછા પુરકું, આઈ
 અકલ એક ઊપાઈ ॥ સમતાકું જાચ કાના દીના, ચેતન કરી બડાઈ
 ॥ દુરં ॥ ૧૫ ॥ તું સમતા મેરી કમકી વૈરણુ, મૈરા કંથ બહકાયા ॥
 નગન દિગંબર વનમેં રાખા, ધર ધર દ્વાર ફિરાયા ॥ દુરં ॥ ૧૬ ॥
 મેં જુની ગોરીને સખ સુખ દીના, યાકે સંગ દુઃખ પાયા ॥ બાંહ
 પકડ જ્ય શિવપુર ભેળ્યા, ફિર જુગમેં નહી આયા ॥ દુરં ॥ ૧૭ ॥
 જુગમેં નહી આયા ચેતન જીવતા, ઠાણુક રાજ કહાયા ॥ સુમતિ

કુમતિ દોહીકું તજકે, અવિચલ મન સમજાયા ॥ દુરં ॥ ૧૮ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ચતુરનર દિલકું સમજનાં, નિકટ ઘાટ પાખંડ જગ સરવર,
પાર ઊતર જનાં ॥ ઇસમેં ગોતા નહી ખાનાં, આસ પાસ રસતાહૈ
ખોટા, ઇનસૈં ટલ જનાં ॥ ચં ॥ ૧ ॥ મધુવન ધરન મિથ્યા જલ
ઉનકા, ઇંદ્રીકૈ ઊનમાના ॥ પાવધરે તો પકડ ડૂબાવે, કુગુર મુગર
વાના ॥ ચં ॥ ૨ ॥ નિકટ ઘાટકા જલ પીવે સો, હોવે હેરાના ॥ જલ
ખારા અતિ રોગ બઢાવે, રોગ દ્વેષ માના ॥ ચં ॥ ૩ ॥ કુધરમ
ઊજડ રસ્તા હૈ ખોટા, મોહમાંહે ભરમ છાનાં ॥ કામ ભોગ દોય
ચોર લૂંટેરે, કરત બહોત જનાં ॥ ચં ॥ ૪ ॥ સુવિધિનાથ સદગુરૂકી
બીયાં, એક ચિત્ત ન્યાના ॥ ખરચી વિમલ ભાવનાકી ઊઠાં, લીજો
સનમાના ॥ ચં ॥ ૫ ॥ કુવિધ પવન નાવડ ગુંજીલૈ, ઇલાજ કરવાનાં ॥
દેવચંદ કહે શિવપુર ચાલો, સાવધાન રયાના ॥ ચં ॥ ૬ ॥

ઉપદેશ લાવણી દખણી ચાલમાં.

॥ સુગુણનર શ્રીજિન ગુણ ગાનાં, વિકટ કોટ સંકટ ભવ અ-
ટવી, તાકું લંધ જનાં ॥ પ્રભુજીસેં કર ઇક તાનાં, મોહબલ બિચ
હે અતિ દુરગમ, તંનહી ઊલજનાં ॥ સું ॥ ૧ ॥ ગુણ અનંત પારસે
પ્રભુજીકે, તામેં ચિત્ત દેનાં ॥ કરમ કીચ કલુષિત આતમ ગુણ, નિ-
રમલ કર લેનાં ॥ સું ॥ ૨ ॥ નિરવિકાર પ્રભુ વિવિધ નિહારિત,
નિજ અભય વરનાં ॥ તે જીવ ભાવ પરિણુતિ પરસંગેં, શુધ પરિ-
ણુતિ ધરનાં ॥ સું ॥ ૩ ॥ નિરૂપાધિક ભાવેં ચેતનતેં, નિજધરમેં ર-
મનાં ॥ પરમ પ્રમોદ આનંદ મોજસેં, ઇંદ્રિયકોં દમનાં ॥ સું ॥ ૪ ॥
ઐસેં આતમ સગતિ ઊઠાસેં, આતમ ગુણ સજનાં ॥ શુદ્ધ ક્ષમા
કથાણુ પરમપદ, સંપદકું ભજનાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીનેમનાથ લાવણી.

॥ પીયા ચલા ગિરિવરકું, મૈરા દુઃખ મત કર જનની ॥ એરી

મેરા દુઃખ મત કર જનની, મેં જાણીંગી ગિરનાર, લેણીંગી દીક્ષા
 ભવતરણી ॥ એં ॥ ૧ ॥ ખૂબ વરાત કરિકે વાહન, આયે નેમ જિ-
 નહરિણી, તોરણ્યે રથ દેર દીયો જિન, પશુ પોકાર સુની ॥ એં
 ॥ ૨ ॥ કરત કરમકો નાસ નેમજિન, કામિની શિવ બરની ॥ હમકું
 છાંડ ચલે જગ ભીતર, અખ કૈસેં કરની ॥ એં ॥ ૩ ॥ માત તાત
 સુત બેન ભાનજી, કરો ક્ષમા સગરી સજની ॥ અખ રેહેનકી નાહીં
 માઈ હમ, કંઈ નેમ મિલની ॥ એં ॥ ૪ ॥ દુર્દ્ધર દુઃખ નિવાર વિ-
 દારક, દયા ધરમ કરની ॥ પૂરવભવકે પાપ ઊદ્યસે, યહ અચરિજ
 બરની ॥ એં ॥ ૫ ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યચ નરક ગતિ, દુઃખપાવે ક-
 રણી ॥ મિથ્યા મતિમત પીયા હલાહલ, બૈર બૈર મરની ॥ ૬ ॥ સંયમ
 દરસન ગ્યાન રમણુ સુખ, અખત ભલી બરની ॥ પાચે એસા કોઊ
 ન દેખા, એહી કાલ કરની ॥ એં ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

આદિનાથ સ્તવન.

બિહાગ તથા કાલિંગાડા રાગમાં.

॥ પોઢો પોઢોજી ઋષભ વિહારે, નિદ્રાવશ નયણુ તિહારે ॥
 ॥ પોં ॥ પ્રભુઆલસ અંગ હલસાઈ, પૂછે મરદેવા માઈ ॥ પોં ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ નારિ સુનંદા રાણી, ઊન રચરચ સહિજ સંમારી ॥ પોં ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ નવલસું નેહ સનેહા, મનવંછિત ફલ દેહા ॥ પોં ॥ ૩ ॥ પ્યારે
 સેવક હિત કર ગાવે, મનવંછિત ફલ પાવે ॥ પોં ॥ ૪ ॥ અજર અ-
 મર પદ પાવે, કર જોડી શીશ નમાવે ॥ પોં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન.

॥ સાહિબા શ્રી સીમંધર સાહિબા, સાહિબા તુમેં પ્રભુ દેવાધિ-
 દેવ ॥ સનમુખ જીવો ને માહારા સાહિબા, મનશુદ્ધેં કંઈ તુઝ સેવ ॥
 એકવાર મલો ને મોરા સાહેબા ॥ ૧ ॥ સાહિબ સુખદુખ વતો
 મારે અતિ ઘણી, સાહિબ કુણુ આગલ કહું નાથ ॥ સાહિબ કે-
 વલ જ્ઞાની પ્રભુ જો મલે, સાહિબ તો થાઈં હુંરે સનાથ ॥ એં ॥ ૨ ॥

સાહિય ભરતખેત્રમાં હું અવતર્યો, સાહિય ઓહું જે એટલું પુણ્ય ।
 સાહિય જ્ઞાનીનો વિરહ પડ્યો આકરો, સાહિયા જ્ઞાની રહ્યો અતિ
 દૂર ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ સાહિય દશ દષ્ટાંતે દોહિલો, સાહિય ઉત્તમ કુલઅ-
 વતાર ॥ સાહિય પામ્યો પણ હારી ગયો, જિમ રત્ન ઉડાડ્યો કાગ
 ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ સાહિય ખટરસ ભોજન બહુ કર્યાં, સાહિય તૃપ્તિ
 ન પામ્યો લગાર ॥ સાહિય હું રે અનાદિ ભૂલમાં, તેણે રજદ્યો
 ઘણો સંસાર ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ સાહિય સજન કુટુંબ મેલી ઘણા, સા-
 હિય તેને દુષ્ટદુઃખી થાય ॥ સાહિય જીવ એક ને કર્મ જૂજવાં,
 તે કર્મથી દુર્ગતિ જાય ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ સાહિય ધન મેલવવા હું ધ-
 સમસ્યો, સાહિય તૃષ્ણાનો નાઓપાર ॥ સાહિય લોભે લટપટ બહુ
 કરી, તેણે ન જોયું પુણ્ય ને પાપ ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ સાહિય જમીઉપર
 શુદ્ધ અશુદ્ધ છે, જેમ રવિ કરે તેજ પ્રકાશ ॥ સાહિય તેમ રે જ્ઞાની મલે
 થકે, તે તો આપે સમકિત વાસ ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ સાહિય મેઘ વ-
 રસે છે વાડમાં, સાહિય વરસેછે ગામોગામ ॥ સાહિય ઠામ કુ-
 ઠામ જીવે નહિ, સાહિય એવું મહોટાનું કામ ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥ સાહિય
 હું વસ્યો ભરતને છેડલે, તમે વસ્યા મહાવિદેહમઝાર ॥ સાહિય દૂર
 રહિ કર્ રંદના, સાહિય ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર ॥ એ૦ ॥ ૧૦ ॥
 સાહિય તુમ પારેં દેવ ઘણાવસે, એક મોકલજો મહારાજ ॥ સાહિય
 સુખનો સંદેશો સાંભળું, તો સેહેજેસરે મુઝ કાજ ॥ એ૦ ॥ ૧૧ ॥
 સાહિય હું તમારા પગની મોજડી, સાહિય હું તમારા દાસનો દાસ ॥
 સાહિય જ્ઞાનવિમલસરિ એમ લાગે સાહિય મને રાખો તમારી